

LEGE**privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 2024/1760 din 5 iulie 2024, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2025/794 și Directiva (UE) 2026/470.

Capitolul I**DISPOZIȚII GENERALE, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII****Articolul 1.** Obiectul și domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește:

a) obligațiile întreprinderilor privind identificarea, evaluarea, prioritizarea, prevenirea, atenuarea, încetarea și, după caz, remedierea impacturilor negative reale și potențiale asupra drepturilor omului și asupra mediului, aferente operațiunilor proprii, operațiunilor filialelor și operațiunilor partenerilor de afaceri din lanțurile lor de activități;

b) mecanismele de supraveghere și asigurare a respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege;

c) condițiile în care se aplică răspunderea civilă potrivit legislației Republicii Moldova pentru prejudiciile legate de nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în domeniul durabilității.

(2) Diligența necesară prevăzută de prezenta lege este bazată pe riscuri, iar caracterul adecvat al măsurilor întreprinse se apreciază ținând seama de gravitatea și probabilitatea impactului, factorii de risc relevanți și circumstanțele cazului concret.

(3) Prezenta lege nu constituie temei pentru reducerea nivelului de protecție a drepturilor omului, a drepturilor în materie de muncă și sociale, inclusiv a celor prevăzute de contractele colective aplicabile, ori a nivelului de protecție a mediului și a climei stabilit de legislația în vigoare la data adoptării prezentei legi.

(4) Prezenta lege nu aduce atingere obligațiilor prevăzute de legislația națională în domeniul drepturilor omului, al drepturilor în materie de muncă și al celor sociale, precum și celor din domeniul protecției mediului și al schimbărilor climatice. În cazul în care o dispoziție a prezentei legi contravine unei dispoziții dintr-un alt act normativ național care reglementează aceleași domenii și care prevede obligații mai extinse sau mai specifice, se aplică dispoziția care stabilește nivelul mai înalt de protecție.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică întreprinderilor constituite în conformitate cu legislația Republicii Moldova, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost sau ar trebui să fie adoptate situații financiare anuale:

a) au avut, în medie, peste 5.000 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1.500.000.000 euro;

b) nu au atins pragurile prevăzute la lit. a), dar sunt întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang ale unui grup care, pe bază consolidată, a atins pragurile respective;

c) întreprinderea a încheiat sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat în Uniunea Europeană acorduri de franciză sau de licență, în schimbul unor redevențe, cu întreprinderi terțe independente, dacă acordurile asigură o identitate comună, un concept comercial comun și aplicarea unor metode comerciale uniforme, redevențele au depășit 75.000.000 euro, iar întreprinderea sau grupul a avut o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 275.000.000 euro.

(2) Prezenta lege se aplică și întreprinderilor constituite potrivit legislației unui stat terț, care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții în exercițiul financiar care precedă ultimul exercițiu financiar:

a) au realizat în Uniunea Europeană o cifră de afaceri netă de peste 1.500.000.000 euro;

b) nu au atins pragul prevăzut la lit. a), dar sunt întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang ale unui grup care, pe bază consolidată, a atins pragul respectiv;

c) întreprinderea a încheiat sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat în Uniunea Europeană acordurile prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă redevențele au depășit 75.000.000 euro în Uniunea Europeană, iar întreprinderea sau grupul a generat o cifră de afaceri netă de peste 275.000.000 euro în Uniunea Europeană.

(3) Prezenta lege se aplică întreprinderilor prevăzute la alin. (1) și (2) numai dacă condițiile relevante sunt îndeplinite în două exerciții financiare consecutive. Legea nu se mai aplică dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite în fiecare dintre ultimele două exerciții financiare relevante.

(4) Întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a cărei activitate principală constă în deținerea participațiilor în filiale operaționale și care nu adoptă decizii de gestiune, operaționale sau financiare ce afectează grupul ori una sau mai multe filiale i se poate acorda scutirea de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, dacă desemnează o filială stabilită în Uniunea Europeană să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute la art. 6–16, inclusiv obligațiile referitoare la activitatea filialelor sale.

(5) Filiala desemnată potrivit alin. (4) dispune de toate mijloacele și de autoritatea juridică necesare pentru îndeplinirea efectivă a obligațiilor, inclusiv de dreptul de a obține de la întreprinderile grupului informațiile și documentele relevante.

(6) Scutirea se solicită autorității de supraveghere competente, care verifică îndeplinirea condițiilor și adoptă o decizie. După caz, autoritatea informează autoritatea de supraveghere competentă din statul membru în care este stabilită filiala desemnată cu privire la cerere și la decizia adoptată. Întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang răspunde solidar cu filiala desemnată pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (4).

(7) În sensul alin. (1), angajații cu fracțiune de normă se calculează pe baza echivalentului normă întreagă. Lucrătorii temporari și ceilalți lucrători în forme atipice de muncă se includ numai dacă îndeplinesc criteriile pentru stabilirea statutului de lucrător aplicabile în dreptul Uniunii Europene.

(8) Prezenta lege nu se aplică fondurilor de investiții alternative și organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare. Excluderea nu se aplică administratorilor acestora dacă aceștia se încadrează în definiția întreprinderii financiare reglementate.

(9) În privința întreprinderilor prevăzute la alin. (2), competența autorităților Republicii Moldova se determină potrivit art. 23 alin. (15).

Articolul 3. Definiții

(1) În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc după cum urmează:

1) „Cifră de afaceri netă” înseamnă totalitatea veniturilor obținute de o întreprindere din activitățile sale ordinare, din vânzarea bunurilor, executarea lucrărilor și prestarea serviciilor,

după deducerea reducerilor comerciale, a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite legate direct de cifra de afaceri. În cazul entităților care aplică Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), cifra de afaceri netă se determină conform definiției veniturilor prevăzute de IFRS 15 – Venituri din contracte cu clienții, sau a altor standarde aplicabile. Modul de calcul și de raportare a cifrei de afaceri nete se efectuează potrivit Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 și actelor normative ale Ministerului Finanțelor.

2) „Factori de risc” înseamnă fapte, situații sau circumstanțe care influențează gravitatea și probabilitatea unui impact negativ asupra drepturilor omului sau mediului, inclusiv:

a) factori la nivelul partenerilor de afaceri, inclusiv situațiile în care aceștia nu sunt supuși unor obligații legale comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate;

b) factori de natură geografică și contextuală, inclusiv nivelul de respectare și aplicare a legislației relevante pentru tipul de impact negativ;

c) factori specifici sectoarelor de activitate, operațiunilor comerciale, produselor și serviciilor.

3) „Filială” înseamnă o persoană juridică asupra căreia o altă persoană juridică (societatea-mamă) exercită control direct sau indirect, prin deținerea majorității capitalului social ori a drepturilor de vot sau prin exercitarea unei influențe dominante asupra deciziilor de gestiune ori financiare, potrivit art. 290 din Codul civil al Republicii Moldova, precum și Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Filiala își desfășoară activitatea în nume propriu, în cadrul grupului de întreprinderi din care face parte.

4) „Gravitatea unui impact negativ” înseamnă nivelul de importanță al impactului negativ, determinat în funcție de amploarea, sfera de aplicare sau caracterul iremediabil al acestuia, luându-se în considerare, în special:

a) numărul de persoane afectate sau care ar putea fi afectate;

b) măsura în care mediul este sau ar putea fi prejudiciat ori afectat în alt mod;

c) caracterul ireversibil sau dificil de remediat al impactului negativ;

d) limitările în capacitatea de a readuce persoanele afectate sau mediul la o stare echivalentă celei anterioare impactului, într-un termen rezonabil.

5) „Grup de întreprinderi” sau „grup” înseamnă ansamblul format dintr-o întreprindere-mamă și toate filialele asupra cărora aceasta exercită control, conform Legii nr. 135/2007, Legii nr. 1134/1997 și art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.

6) „Impact negativ” înseamnă orice efect advers, actual sau potențial, asupra mediului ori asupra drepturilor omului, astfel cum sunt definite la pct. 7) și 8) din prezentul alineat, care rezultă din activitățile proprii ale întreprinderii, ale filialelor sale sau ale partenerilor de afaceri din lanțul de activități.

7) „Impact negativ asupra drepturilor omului” înseamnă orice efect advers real sau potențial asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, rezultat din:

a) încălcarea unuia dintre drepturile prevăzute în partea I secțiunea 1 din anexă, astfel cum acestea rezultă din instrumentele prevăzute în partea I secțiunea 2; sau

b) încălcarea unui alt drept prevăzut de unul dintre instrumentele din partea I secțiunea 2, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: dreptul poate fi încălcat prin activitatea unei întreprinderi sau a unei persoane juridice; încălcarea afectează direct un interes juridic protejat; iar întreprinderea putea prevedea în mod rezonabil riscul respectiv, ținând seama de natura și amploarea operațiunilor, sector, lanțul de activități și contextul geografic și operațional.

8) „Impact negativ asupra mediului” înseamnă orice efect dăunător, actual sau potențial, asupra mediului rezultat din încălcarea interdicțiilor și obligațiilor în partea I secțiunea 1 pct. 15 și 16 și în partea II a anexei la prezenta lege, ținând seama de legislația aplicabilă aferentă instrumentelor internaționale prevăzute în anexă.

9) „Impact negativ grav” înseamnă un impact advers de o gravitate deosebită, care afectează în mod semnificativ drepturile fundamentale ale persoanelor sau mediul înconjurător, prin natura, amploarea, sfera de aplicare ori caracterul său ireversibil. Impactul este considerat grav atunci când:

a) implică pierderea vieții, atingerea integrității fizice, a sănătății sau a libertății persoanei;

b) cauzează deteriorarea ireversibilă sau dificil de remediat a ecosistemelor, resurselor naturale ori a calității mediului;

c) afectează un număr considerabil de persoane, o comunitate ori o arie extinsă;

d) nu poate fi remediat sau poate fi remediat doar parțial într-un termen rezonabil prin măsuri de compensare sau restaurare.

10) „IMM” înseamnă întreprinderi mici și mijlocii definite conform art. 4 al Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.

11) „Inițiativă sectorială sau multipartită” înseamnă un ansamblu de proceduri, instrumente și mecanisme voluntare, organizate sub forma unei platforme, a unui acord sau a unui mecanism de cooperare, create și coordonate de autorități publice, asociații profesionale, organizații ale angajatorilor, sindicate, camere de comerț sau organizații necomerciale, în scopul promovării practicilor de diligență necesară și al sprijinirii implementării obligațiilor prevăzute de prezenta lege în cadrul unui sector economic.

12) „Întreprindere” înseamnă persoana juridică ce desfășoară activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova și intră sub incidența art. 2, indiferent de forma juridică de organizare, inclusiv:

a) societăți cu răspundere limitată, societăți pe acțiuni și alte persoane juridice constituite potrivit Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi;

b) filialele, sucursalele și reprezentanțele persoanelor juridice străine, înregistrate în Republica Moldova conform Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali;

c) instituțiile financiare reglementate, indiferent de forma juridică, inclusiv:

– instituții de credit și bănci licențiate potrivit Legii nr. 202/2017 privind activitatea băncilor;

– societăți de investiții și furnizori de servicii de investiții financiare, reglementați de Legea nr. 171/2012 privind piața de capital;

– societăți de asigurare și reasigurare, potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare;

– administratori ai organismelor de plasament colectiv și ai fondurilor de investiții, în măsura în care sunt autorizați și supravegheați potrivit legislației speciale aplicabile;

– instituții de plată și instituții emitente de monedă electronică, potrivit Legii nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică;

– furnizori de servicii de finanțare participativă (crowdfunding), autorizați potrivit Legii nr. 181/2023 privind serviciile de finanțare participativă;

– furnizori de servicii de criptoactive, în măsura în care sunt autorizați și supravegheați conform legislației naționale;

d) alte persoane juridice constituite în temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, care desfășoară activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova.

13) „Întreprindere-mamă” înseamnă o persoană juridică ce exercită control direct sau indirect asupra uneia ori mai multor filiale, prin deținerea majorității părților sociale, a acțiunilor cu drept de vot sau prin influență dominantă asupra deciziilor de gestiune, conform Legii nr.

135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.

14) „Întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” înseamnă întreprinderea-mamă care exercită controlul direct sau indirect asupra altor entități din cadrul unui grup și care nu se află, la rândul său, sub controlul unei alte întreprinderi, potrivit art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.

15) „Lanț de activități” înseamnă:

a) activitățile partenerilor de afaceri din amonte legate de producerea bunurilor sau prestarea serviciilor întreprinderii;

b) distribuția, transportul și depozitarea produsului întreprinderii în aval, atunci când sunt realizate pentru întreprindere sau în numele acesteia.

În cazul instituțiilor financiare reglementate, lanțul de activități include exclusiv activitățile partenerilor de afaceri din amonte și nu include partenerii care beneficiază de serviciile sau produsele financiare ale întreprinderii.

Din domeniul de aplicare al prezentei legi sunt excluse activitățile legate de exportul produselor supuse controlului comerțului cu mărfuri strategice, reglementate de Legea nr. 213/2024 privind controlul comerțului cu mărfuri strategice.

16) „Măsurile adecvate” înseamnă totalitatea acțiunilor și procedurilor implementate de o întreprindere pentru identificarea, prevenirea, atenuarea, încetarea și remedierea impacturilor negative reale sau potențiale asupra drepturilor omului și mediului, aplicate într-o manieră eficientă și proporțională cu gravitatea și probabilitatea acestor impacturi și care se află în mod rezonabil la dispoziția întreprinderii.

Alegerea și aplicarea măsurilor adecvate se realizează ținând cont de:

a) natura, amploarea și complexitatea activităților întreprinderii;

b) gradul de risc și nivelul de control sau influență asupra impactului negativ;

c) resursele financiare și operaționale disponibile;

d) contextul geografic, economic și social al activității;

e) posibilitatea reală a întreprinderii de a preveni, reduce sau remedia impactul negativ, ținând cont de circumstanțele cazului concret și de factorii de risc relevanți.

17) „Părți interesate” înseamnă angajații întreprinderii, angajații filialelor și ai partenerilor săi de afaceri, sindicatele și reprezentanții lucrătorilor acestora, precum și persoanele sau comunitățile ale căror drepturi ori interese sunt sau ar putea fi afectate direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, filialelor ori partenerilor săi de afaceri și reprezentanții legitimi ai acestor persoane sau comunități.

18) „Partener de afaceri” înseamnă orice persoană juridică, întreprindere individuală sau altă entitate care desfășoară activitate economică, cu care o întreprindere are relații contractuale, comerciale sau de cooperare, în legătură cu producerea, furnizarea, distribuția, transportul, depozitarea, finanțarea, externalizarea serviciilor ori alte activități similare, în temeiul unui contract sau al altui raport juridic, potrivit Codului civil al Republicii Moldova, astfel încât:

a) partener de afaceri direct – entitatea cu care întreprinderea are o relație contractuală directă, inclusiv contracte de furnizare, distribuție, prestări servicii, producție comună sau subcontractare;

b) partener de afaceri indirect – entitatea care nu are o relație contractuală directă cu întreprinderea, dar care desfășoară activități economice sau operaționale în lanțul de activități, contribuind la realizarea produselor, serviciilor sau operațiunilor acesteia.

19) „Remediere” înseamnă totalitatea măsurilor prin care persoana sau persoanele afectate, comunitățile ori mediul sunt readuse într-o stare echivalentă sau cât mai apropiată posibil de starea în care s-ar fi aflat în lipsa impactului negativ, aplicate în mod proporțional cu gradul de implicare al întreprinderii în producerea impactului negativ, inclusiv prin:

a) acordarea de despăgubiri financiare sau nefinanciare persoanelor afectate, potrivit Codului civil al Republicii Moldova;

b) restabilirea sau compensarea prejudiciului adus mediului, în condițiile legislației de mediu;

c) rambursarea costurilor suportate de autoritățile publice pentru măsurile de remediere întreprinse.

20) „Reprezentant autorizat” înseamnă persoana fizică sau juridică rezidentă sau stabilită în Republica Moldova, împuternicită prin mandat scris să acționeze în numele unei întreprinderi nerezidente pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Reprezentantul autorizat răspunde, potrivit art. 1472–1502 din Codul civil al Republicii Moldova, pentru corectitudinea și veridicitatea informațiilor furnizate autorităților competente.

21) „Relație de afaceri” înseamnă raportul juridic și comercial stabilit între o întreprindere și un partener de afaceri, în temeiul unui contract sau al unei alte forme de cooperare economică privind producerea, furnizarea, distribuția ori prestarea de servicii, conform dispozițiilor Codului civil al Republicii Moldova și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

22) „Verificare de către o parte terță independentă” înseamnă evaluarea conformității unei întreprinderi, a filialelor sale sau a partenerilor din lanțul de activități cu cerințele privind drepturile omului și protecția mediului prevăzute de prezenta lege, efectuată de un expert sau de o entitate independentă, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) nu are interese economice, legături juridice sau alte relații care ar putea afecta independența față de întreprinderea verificată;

b) este imparțială și nu se află în conflict de interese, potrivit legislației în vigoare;

c) nu este supusă influențelor externe care ar putea afecta obiectivitatea verificării;

d) deține competențe și experiență profesională în domeniul evaluării de mediu, social sau al drepturilor omului, corespunzător naturii impactului analizat;

e) răspunde pentru corectitudinea, calitatea și fiabilitatea verificării efectuate, în condițiile legii.

(2) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării monitorizează modificările operate de Uniunea Europeană la anexa Directivei (UE) 2024/1760 și inițiază, după caz, modificarea prezentei legi.

Articolul 4. Nivelul de armonizare

(1) În domeniul reglementat de prezenta lege nu pot fi instituite obligații generale de diligență necesară privind drepturile omului și mediul care derogă de la prevederile art. 6, 8 și 9, art. 10 alin. (1)–(5), art. 11 alin. (1)–(6) și art. 14–16.

(2) Alin. (1) nu împiedică adoptarea unor dispoziții mai stricte în domeniile reglementate de alte articole ale prezentei legi sau a unor dispoziții cu obiect mai specific, inclusiv pentru anumite produse, servicii ori situații, în măsura permisă de dreptul Uniunii Europene.

(3) Prevederile prezentei legi nu limitează aplicarea legislației sectoriale privind drepturile omului, raporturile de muncă, protecția socială, mediul sau clima, atunci când aceasta nu instituie obligații generale de diligență divergente de la alin. (1).

Capitolul II

OBLIGAȚIILE GENERALE DE DILIGENȚĂ NECESARĂ ȘI APLICAREA LA NIVEL DE GRUP

Articolul 5. Diligența necesară

(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi au obligația de a exercita diligența necesară bazată pe riscuri în domeniul drepturilor omului și protecției mediului (denumită în continuare „diligență necesară”), prin implementarea unui sistem adecvat de evaluare și gestionare a riscurilor, detaliate în art. 7–16, prin realizarea următoarelor acțiuni:

1) integrarea diligenței necesare în politicile întreprinderii și în sistemele sale de gestionare a riscurilor, în conformitate cu art. 7;

2) identificarea și evaluarea impacturilor negative reale sau potențiale, în conformitate cu art. 8, precum și, după caz, ierarhizarea impacturilor negative reale și potențiale, în conformitate cu art. 9;

3) prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale, precum și încetarea impacturilor negative reale și reducerea la minimum a amplitudinii acestora, în conformitate cu art. 10 și 11;

4) asigurarea măsurilor de remediere pentru impacturile negative reale, în conformitate cu art. 12;

5) desfășurarea unui dialog semnificativ cu părțile interesate, în conformitate cu art. 13;

6) instituirea și menținerea unui mecanism de notificare și a unei proceduri de examinare a plângerilor, în conformitate cu art. 14;

7) monitorizarea eficacității politicilor și măsurilor privind diligența necesară, în conformitate cu art. 15;

8) comunicarea publică privind diligența necesară, în conformitate cu art. 16.

(2) În scopul exercitării diligenței necesare, întreprinderile au dreptul de a face schimb de resurse și informații în cadrul grupului de întreprinderi din care fac parte, precum și cu alte entități juridice, cu respectarea legislației privind protecția concurenței și a secretelor comerciale.

(3) Partenerii de afaceri nu pot fi obligați să divulge unei întreprinderi, în vederea îndeplinirii de către aceasta a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, informații care constituie secrete comerciale în sensul Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale. Prevederile primei teze nu aduc atingere divulgării identității partenerilor de afaceri direcți și indirecti sau a informațiilor esențiale necesare pentru identificarea impacturilor negative reale ori potențiale, atunci când divulgarea este necesară și justificată în mod corespunzător pentru îndeplinirea de către întreprindere a obligațiilor de diligență necesară prevăzute de prezenta lege.

(4) În astfel de cazuri, întreprinderile pot solicita doar informațiile esențiale necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de diligență necesară.

(5) Partenerii de afaceri au dreptul de a-și proteja secretele comerciale în condițiile legii. Informațiile clasificate se protejează în conformitate cu Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat. Partenerii de afaceri nu sunt obligați să divulge informații a căror divulgare ar putea aduce atingere intereselor esențiale ale securității statului.

(6) Documentele și informațiile care demonstrează îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege se păstrează cel puțin 5 ani de la data întocmirii sau obținerii acestora.

(7) În cazul în care, la expirarea perioadei de păstrare, este în curs o procedură administrativă sau judiciară privind respectarea prezentei legi, termenul de păstrare se prelungește până la soluționarea definitivă a acesteia.

Articolul 6. Sprijin la nivel de grup

(1) Întreprinderile-mamă care intră sub incidența prezentei legi pot îndeplini obligațiile de diligență necesară prevăzute la art. 7–16 în numele filialelor lor care intră sub incidența prezentei legi, cu condiția ca această modalitate să asigure respectarea efectivă a obligațiilor respective.

(2) Exercițarea acestor obligații de către întreprinderea-mamă nu aduce atingere competențelor autorităților de supraveghere față de filialele respective în conformitate cu art. 24

și nici răspunderii acestora pentru nerespectarea obligațiilor în conformitate cu art. 28 prevăzute de prezenta lege.

(3) Îndeplinirea obligațiilor de diligență necesară prevăzute la art. 7–16 de către întreprinderea-mamă, în conformitate cu alin. (1), este supusă următoarelor condiții:

1) filiala și întreprinderea-mamă își furnizează reciproc toate informațiile necesare și cooperează în vederea îndeplinirii obligațiilor de diligență necesară prevăzute de prezenta lege;

2) filiala respectă politica întreprinderii-mamă privind diligența necesară, adaptată în mod corespunzător pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) în ceea ce privește activitatea filialei;

3) filiala integrează diligența necesară în politicile sale și în sistemele sale de gestionare a riscurilor, în conformitate cu art. 7, descriind în mod clar obligațiile care urmează a fi îndeplinite de întreprinderea-mamă și, după caz, informează părțile interesate relevante cu privire la acestea;

4) după caz, filiala continuă să aplice măsurile adecvate în conformitate cu art. 10 și 11, precum și să își îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 12 și 13;

5) după caz, filiala urmărește să obțină garanții contractuale de la partenerii de afaceri direcți, în conformitate cu art. 10 alin. (2) pct. 2) sau cu art. 11 alin. (3) pct. 3), precum și de la partenerii de afaceri indirecti, în conformitate cu art. 10 alin. (4) sau cu art. 11 alin. (5), și suspendă relațiile de afaceri, în conformitate cu art. 10 alin. (7) sau cu art. 11 alin. (7).

Capitolul III

INTEGRAREA DILIGENȚEI NECESARE ȘI IDENTIFICAREA IMPACTURILOR

Articolul 7. Integrarea diligenței necesare în politicile și în sistemele de gestionare a riscurilor ale întreprinderii

(1) Întreprinderile sunt obligate să integreze diligența necesară în toate politicile lor și în toate sistemele relevante de gestionare a riscurilor și să pună în aplicare o politică privind diligența necesară care asigură exercitarea acesteia în mod bazat pe riscuri.

(2) Politica privind diligența necesară prevăzută la alin. (1) se elaborează în urma consultării prealabile a angajaților întreprinderii și a reprezentanților acestora și conține următoarele elemente:

1) o descriere a abordării întreprinderii, inclusiv pe termen lung, în ceea ce privește diligența necesară;

2) un cod de conduită care descrie normele și principiile care trebuie respectate în cadrul întreprinderii și al filialelor acesteia, precum și la nivelul partenerilor de afaceri direcți și indirecti ai întreprinderii, în conformitate cu art. 10 alin. (2) pct. 2), art. 10 alin. (4), art. 11 alin. (3) pct. 3) și art. 11 alin. (5);

3) o descriere a proceselor instituite în vederea integrării diligenței necesare în politicile relevante ale întreprinderii și a punerii în aplicare a obligației de diligență necesară, inclusiv a măsurilor adoptate pentru verificarea respectării codului de conduită prevăzut la pct. 2) și pentru extinderea aplicării acestuia la partenerii de afaceri;

(3) Întreprinderile au obligația de a-și actualiza politicile privind diligența necesară fără întârzieri nejustificate, în urma producerii unor modificări semnificative, precum și de a le revizui și, după caz, de a le actualiza cel puțin o dată la 24 de luni.

(4) În acest scop, întreprinderile iau în considerare impacturile negative deja identificate în conformitate cu art. 8, măsurile adecvate adoptate pentru abordarea acestor impacturi negative în conformitate cu art. 10 și 11, precum și rezultatele evaluărilor efectuate în conformitate cu art. 15.

Articolul 8. Identificarea și evaluarea impacturilor negative reale și potențiale

(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a identifica și evalua impacturile negative reale și potențiale care rezultă din propriile operațiuni, din cele ale filialelor lor și, în măsura în care sunt legate de lanțul de activități al întreprinderii, din operațiunile partenerilor de afaceri, în conformitate cu prezentul articol.

(2) Ca parte a obligației prevăzute la alin. (1), întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a realiza următoarele acțiuni, ținând seama de factorii de risc relevanți, inclusiv de faptele, situațiile sau circumstanțele de la nivelul partenerilor de afaceri, cum ar fi cazul în care aceștia nu sunt întreprinderi care intră sub incidența prezentei legi sau a altor acte normative comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate, de factorii geografici și contextuali, precum nivelul de respectare a legislației în raport cu tipul de impact negativ, precum și de factorii specifici sectoarelor, operațiunilor comerciale, produselor și serviciilor:

1) să efectueze, exclusiv pe baza informațiilor disponibile în mod rezonabil, un studiu preliminar în vederea identificării, în cadrul propriilor operațiuni, al filialelor și, în măsura în care sunt legate de lanțul de activități, al partenerilor de afaceri, a domeniilor generale în care sunt cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative;

2) să efectueze, pe baza rezultatelor studiului preliminar prevăzut la pct. 1), o evaluare aprofundată în domeniile în care au fost identificate cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative;

(3) În scopul evaluării aprofundate prevăzute la alin. (2) pct. 2), întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a asigura îndeplinirea următoarelor cerințe:

1) întreprinderile pot solicita informații de la partenerii de afaceri numai în măsura în care acestea sunt necesare, iar în cazul partenerilor de afaceri care au mai puțin de 5.000 de angajați, numai dacă informațiile respective nu pot fi obținute în mod rezonabil prin alte mijloace;

2) atunci când informațiile necesare pot fi obținute de la parteneri de afaceri diferiți, întreprinderile acordă prioritate solicitării acestora, în măsura în care este rezonabil, direct de la partenerul sau partenerii de afaceri în legătură cu care este cel mai probabil să se producă impacturile negative;

3) în cazul în care se identifică impacturi negative cu același nivel de probabilitate sau gravitate în mai multe domenii, întreprinderile pot acorda prioritate evaluării domeniilor care implică parteneri de afaceri direcți;

(4) În scopul identificării și evaluării impacturilor negative prevăzute la alin. (1), pe baza unor informații cantitative și calitative, după caz, întreprinderile pot utiliza resurse adecvate, inclusiv rapoarte independente, soluții digitale, inițiative sectoriale și multipartite, precum și informații colectate prin mecanismul de notificare și procedura de examinare a plângerilor prevăzute la art. 14.

Articolul 9. Stabilirea ordinii de prioritate a impacturilor negative reale și potențiale identificate

(1) În cazul în care nu este fezabil să se prevină, să se atenueze, să se înceteze sau să se reducă la minimum, simultan și în întregime, toate impacturile negative identificate, întreprinderile stabilesc prioritatea impacturilor negative identificate în temeiul art. 8, în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 10 și 11.

(2) Prioritatea stabilită în conformitate cu alin. (1) se bazează pe gravitatea și probabilitatea impacturilor negative.

(3) După ce impacturile negative cele mai grave și cele mai probabile sunt abordate în conformitate cu art. 10 și 11, într-un termen rezonabil, întreprinderea abordează impacturile negative mai puțin grave și mai puțin probabile.

(4) În cazul în care stabilirea ordinii de prioritate a fost efectuată în conformitate cu prezentul articol, simplul fapt că întreprinderea nu a abordat încă un impact negativ mai puțin semnificativ nu constituie temei pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26.

Capitolul IV

MĂSURI DE PREVENIRE, ÎNCETARE, REMEDIERE ȘI IMPLICAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Articolul 10. Prevenirea impacturilor negative potențiale

(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a preveni impacturile negative potențiale sau, în cazul în care prevenirea nu este posibilă ori nu poate fi realizată imediat, pentru a le atenua în mod adecvat, în măsura în care acestea au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul art. 8, în conformitate cu art. 9 și cu prezentul articol. Pentru a stabili măsurile adecvate menționate la alin. (1), se ține seama în mod corespunzător de următoarele elemente:

1) dacă impactul negativ potențial este cauzat exclusiv de întreprindere, dacă este cauzat în comun de întreprindere și de o filială sau de un partener de afaceri, prin acțiuni sau omisiuni, ori dacă este cauzat exclusiv de un partener de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;

2) dacă impactul negativ potențial ar putea avea loc în cadrul operațiunilor unei filiale, ale unui partener de afaceri direct sau ale unui partener de afaceri indirect;

3) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care cauzează, singur sau împreună cu alții, impactul negativ potențial.

(2) Întreprinderile iau măsuri adecvate, după caz, pentru a preveni sau a atenua impacturile negative potențiale, inclusiv prin următoarele acțiuni:

1) dacă este necesar, ținând seama de natura sau complexitatea măsurilor necesare pentru prevenire, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni de prevenire, care include calendare rezonabile și clar definite pentru implementarea măsurilor adecvate, precum și indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea progreselor; întreprinderile pot elabora planul de acțiuni în cooperare cu inițiative sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni de prevenire se adaptează la operațiunile și lanțul de activități al întreprinderii;

2) întreprinderile urmăresc obținerea de la partenerii de afaceri direcți a unor garanții contractuale prin care aceștia se angajează să respecte codul de conduită al întreprinderii și, după caz, planul de acțiuni de prevenire, inclusiv prin asigurarea obținerii de garanții contractuale corespunzătoare de la propriii parteneri, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (5);

3) realizarea investițiilor, precum și a modificărilor sau actualizărilor, de natură financiară sau nefinanciară, necesare, de exemplu, în structuri, procese de producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;

4) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare ale planului de afaceri, strategiilor și operațiunilor generale ale întreprinderii, inclusiv ale practicilor în materie de achiziții, proiectare și distribuție;

5) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unui IMM care este partener de afaceri al întreprinderii, atunci când este necesar, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile acestuia, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni de prevenire ar pune în pericol viabilitatea IMM-ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă, garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;

6) în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu normele în materie de concurență, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, în vederea sporirii capacității

întreprinderii de a preveni sau atenua impacturile negative, în special în situațiile în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficientă.

(3) Întreprinderile pot adopta, după caz, măsuri adecvate suplimentare față de cele prevăzute la alin. (2), inclusiv prin colaborarea cu partenerii de afaceri în ceea ce privește așteptările întreprinderii referitoare la prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale sau prin acordarea ori facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau alte forme de finanțare, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerilor de afaceri.

(4) În ceea ce privește impacturile negative potențiale care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (2), întreprinderile pot urmări obținerea de garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării respectării codului de conduită al întreprinderii sau a unui plan de acțiuni de prevenire. În cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (5).

(5) Garanțiile contractuale prevăzute la alin. (2) pct. 2) și la alin. (4) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderile pot recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite.

(6) În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile aplicate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderile evaluează, de asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unui IMM trebuie să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri prevăzute la alin. (2) pct.5). În cazul în care se aplică măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de către o parte terță independentă. În cazul în care IMM-ul solicită să suporte cel puțin o parte din costul verificării de către o parte terță independentă sau în cazul unui acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele verificării respective cu alte întreprinderi.

(7) În ceea ce privește impacturile negative potențiale prevăzute la alin. (1), care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (2), (4) și (5), întreprinderea, în ultimă instanță și până la abordarea impactului, are obligația:

1) să se abțină de la încheierea unor relații de afaceri noi sau extinderea celor existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;

2) dacă dreptul aplicabil permite, să suspende relația cu privire la activitățile relevante;

3) să adopte și să implementeze fără întârzieri nejustificate un plan consolidat de acțiuni de prevenire, dacă există o perspectivă rezonabilă de succes.

(8) Atât timp cât se poate estima în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni de prevenire va avea succes, continuarea relației de afaceri cu partenerul vizat nu atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 și nu generează răspunderea întreprinderii în temeiul art. 28.

(9) Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate estima în mod rezonabil că impacturile negative ale suspendării sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi prevenit sau atenuat în mod adecvat. În acest caz, întreprinderea nu este obligată să suspende relația de afaceri și poate informa autoritatea de supraveghere competentă cu privire la motivele deciziei sale.

(10) Se permite suspendarea relațiilor de afaceri care fac obiectul contractelor reglementate de legislația națională, în condițiile prezentului articol, cu excepția contractelor a căror încheiere este obligatorie potrivit legii.

(11) În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri vizat și reexaminează periodic această decizie.

(12) În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri, întreprinderea monitorizează impactul negativ potențial și își reevaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate disponibile.

Articolul 11. Încetarea impacturilor negative reale

(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a opri impacturile negative reale care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul art. 8, în conformitate cu art. 9 și cu prezentul articol.

Pentru stabilirea măsurilor adecvate prevăzute la prezentul alineat, întreprinderile țin seama în mod corespunzător de următoarele elemente:

1) dacă impactul negativ real este cauzat exclusiv de întreprindere, dacă este cauzat în comun de întreprindere și de o filială sau de un partener de afaceri, prin acțiuni sau omisiuni, ori dacă este cauzat exclusiv de un partener de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;

2) dacă impactul negativ real a avut loc în cadrul operațiunilor unei filiale, ale unui partener de afaceri direct sau ale unui partener de afaceri indirect;

3) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care a cauzat, individual sau în comun, impactul negativ real.

(2) În cazul în care impactul negativ real nu poate fi oprit imediat, întreprinderile reduc la minimum amploarea acestuia.

(3) Întreprinderile iau măsuri adecvate, după caz, pentru a opri sau a reduce la minimum impacturile negative reale, inclusiv prin următoarele acțiuni:

1) neutralizarea impactului negativ sau reducerea la minimum a amplitudinii acestuia; aceste măsuri sunt proporționale cu gravitatea impactului negativ și cu implicarea întreprinderii în producerea acestuia;

2) în cazul în care impactul negativ nu poate fi oprit imediat, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni corective, care include un calendar rezonabil și clar definit pentru implementarea măsurilor adecvate, precum și indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea progreselor; întreprinderile pot elabora planul de acțiuni în cooperare cu inițiative sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni corective se adaptează la operațiunile și lanțul de activități ale întreprinderii;

3) întreprinderile urmăresc obținerea de la partenerii de afaceri direcți a unor garanții contractuale prin care aceștia se angajează să respecte codul de conduită al întreprinderii și, după caz, planul de acțiuni corective, inclusiv prin asigurarea obținerii de garanții contractuale corespunzătoare de la propriii parteneri, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (6);

4) realizarea investițiilor, precum și a modificărilor sau actualizărilor, de natură financiară sau nefinanciară, necesare, de exemplu, în structuri, procese de producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;

5) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare ale planului de afaceri, strategiilor și operațiunilor generale ale întreprinderii, inclusiv ale practicilor în materie de achiziții, proiectare și distribuție;

6) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unui IMM care este partener de afaceri al întreprinderii, atunci când este necesar, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile acestuia, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni corective ar pune în pericol viabilitatea IMM-ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă, garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;

7) în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu normele în materie de concurență, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, în vederea sporirii capacității întreprinderii de a opri impactul negativ sau de a reduce la minimum amploarea acestuia, în special în situațiile în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficace;

8) să asigure remedierea în conformitate cu art. 12.

(4) Întreprinderile pot adopta, după caz, măsuri adecvate suplimentare față de cele prevăzute la alin. (3), inclusiv prin colaborarea cu partenerii de afaceri în ceea ce privește așteptările întreprinderii referitoare la încetarea impacturilor negative reale sau reducerea la minimum a amplitudinii acestora ori prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau alte forme de finanțare, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerilor de afaceri.

(5) În ceea ce privește impacturile negative reale care nu au putut fi oprite sau a căror amploare nu a putut fi redusă la minimum în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (3), întreprinderile pot urmări obținerea de garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării respectării codului de conduită al întreprinderii sau a unui plan de acțiuni corective. În cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (6).

(6) Garanțiile contractuale prevăzute la alin. (3) pct.3) și la alin. (5) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderile pot recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite.

În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile aplicate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderile evaluează, de asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unui IMM trebuie să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri prevăzute la alin. (3) pct.6). În cazul în care se aplică măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de către o parte terță independentă. În cazul în care IMM-ul solicită să suporte cel puțin o parte din costul verificării de către o parte terță independentă sau în cazul unui acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele verificării respective cu alte întreprinderi.

(7) În ceea ce privește impacturile negative reale prevăzute la alin. (1), care nu au putut fi oprite sau a căror amploare nu a putut fi redusă la minimum prin măsurile prevăzute la alin. (3), (5) și (6), întreprinderea, în ultimă instanță și până la abordarea impactului, are obligația:

1) să se abțină de la încheierea unor relații de afaceri noi sau extinderea celor existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;

2) dacă dreptul aplicabil permite, să suspende relația cu privire la activitățile relevante;

3) să adopte și să implementeze fără întârzieri nejustificate un plan consolidat de acțiuni corective, dacă există o perspectivă rezonabilă de succes.

(8) Atât timp cât se poate estima în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni corective va avea succes, continuarea relației de afaceri cu partenerul vizat nu atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 și nu generează răspunderea întreprinderii în temeiul art. 28.

(9) Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate estima în mod rezonabil că impacturile negative ale suspendării sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi oprit sau a cărui amploare nu a putut fi redusă la minimum în mod adecvat. În acest caz, întreprinderea nu este obligată să suspende relația de afaceri și poate informa autoritatea de supraveghere competentă cu privire la motivele deciziei sale.

(10) Se permite suspendarea relațiilor de afaceri care fac obiectul contractelor reglementate de legislația națională, în condițiile prezentului articol, cu excepția contractelor a căror încheiere este obligatorie potrivit legii.

(11) În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri vizat și reexaminează periodic această decizie.

(12) În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri, întreprinderea monitorizează impactul negativ real și își reevaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate disponibile.

Articolul 12. Remedierea impacturilor negative reale

(1) Atunci când a cauzat, singură sau împreună cu o filială ori un partener de afaceri, un impact negativ real, întreprinderea asigură remedierea în sensul art. 3 alin. (1) pct. 5), proporțional cu gradul său de implicare în producerea impactului. Remedierea se efectuează prin măsuri proporționale cu gravitatea impactului și cu nivelul de implicare al întreprinderii, incluzând, după caz, restabilirea situației anterioare, compensarea financiară ori nefinanciară și reabilitarea mediului.

(2) În situațiile în care impactul negativ real a fost cauzat exclusiv de un partener de afaceri, întreprinderea poate, în mod voluntar, să contribuie la remedierea acestuia, inclusiv prin utilizarea efectului său de pârghie pentru a determina partenerul să adopte și să implementeze măsuri de remediere eficiente. Remedierea voluntară se realizează în spiritul principiilor de diligență necesară și responsabilitate socială corporativă, fără substituirea răspunderii juridice a partenerului.

Articolul 13. Colaborarea semnificativă cu părțile interesate

(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi colaborează activ și eficient cu părțile interesate relevante la etapele prevăzute la alin. (3).

(2) În procesul de consultare, întreprinderea asigură accesul părților interesate la informații complete și relevante, necesare pentru o colaborare transparentă. Părțile interesate pot depune cereri motivate de informații suplimentare, la care întreprinderea răspunde în termen rezonabil, în formă clară și accesibilă. În cazul refuzului, întreprinderea este obligată să prezinte justificare scrisă. Dispozițiile se aplică fără a aduce atingere protecției secretelor comerciale, conform Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale.

(3) Consultarea părților interesate relevante are loc în următoarele etape ale procesului de diligență necesară:

1) la colectarea informațiilor necesare privind impacturile negative reale sau potențiale pentru identificarea, evaluarea și ierarhizarea acestora în temeiul articolelor 8 și 9;

2) la elaborarea planului de acțiuni de prevenire în temeiul art. 10 alin. (2) pct. 1) și a planului de acțiuni corective în temeiul art. 11 alin. (3) pct. 2), precum și a planurilor consolidate de acțiuni de prevenire și corective în temeiul art. 10 alin. (7) pct. 3) și al art. 11 alin. (7) pct. 3);

3) la adoptarea măsurilor adecvate de remediere a impacturilor negative în temeiul art. 12;

(4) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se desfășoare o colaborare eficientă cu părțile interesate în măsura necesară pentru respectarea cerințelor prezentei legi, întreprinderile se consultă, suplimentar, cu experți care pot furniza informații credibile privind impacturile negative reale sau potențiale.

(5) Întreprinderea identifică și elimină obstacolele care împiedică participarea efectivă a părților interesate și asigură, în temeiul prezentei legi, confidențialitatea și protecția participanților împotriva represaliilor, intimidării sau răzbunării. Garanțiile Legii nr. 165/2023 privind

avertizorii de integritate se aplică persoanelor care întrunesc condițiile prevăzute de legea respectivă.

(6) Întreprinderile pot îndeplini obligațiile de consultare prin inițiative sectoriale sau multipartite, cu condiția ca acestea să respecte cerințele prezentului articol. Participarea la aceste inițiative nu substituie consultarea directă a angajaților și a reprezentanților acestora, prevăzută de legislația muncii.

(7) Colaborarea cu angajații și reprezentanții lor se realizează fără a aduce atingere legislației naționale privind drepturile de muncă, dialogul social și contractele colective, conform Codului muncii al Republicii Moldova și Convențiilor Organizației Internaționale a Muncii ratificate.

Articolul 14. Mecanismul de notificare și procedura de tratare a plângerilor

(1) Întreprinderile instituie o procedură de examinare a plângerilor, prin care persoanele și entitățile prevăzute la alin. (2) pot formula plângeri privind impacturile negative reale sau potențiale generate de activitățile proprii, ale filialelor sau ale partenerilor de afaceri din lanțul de activități.

(2) Plângerile pot fi depuse de:

1) persoanele fizice sau juridice care sunt afectate sau care au motive întemeiate să considere că ar putea fi afectate de un impact negativ, precum și reprezentanții lor legitimi care acționează în numele acestora, inclusiv organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului;

2) sindicatele și alți reprezentanți ai lucrătorilor care reprezintă persoane fizice ce își desfășoară activitatea în cadrul lanțului de activități vizat;

3) organizații ale societății civile care sunt active și au experiență în domeniile legate de impactul negativ asupra mediului care face obiectul plângerii.

(3) Întreprinderile stabilesc o procedură echitabilă, accesibilă publicului, previzibilă și transparentă de tratare a plângerilor prevăzute la alin. (1), inclusiv o procedură pentru cazurile în care plângerea este considerată neîntemeiată, și informează reprezentanții lucrătorilor și sindicatele în cauză cu privire la această procedură. Atunci când este necesară partajarea informațiilor, aceasta se realizează într-un mod care nu pune în pericol siguranța reclamantului, inclusiv prin nedivulgarea identității acestuia.

Dacă plângerea este întemeiată, impactul negativ care face obiectul acesteia se consideră identificat în sensul art. 8, iar întreprinderea aplică măsurile prevăzute la art. 10–12 și adoptă măsuri rezonabile pentru protejarea identității reclamantului și prevenirea represaliilor. Garanțiile Legii nr. 165/2023 se aplică dacă sunt îndeplinite condițiile acesteia.

(4) Reclamantii au dreptul de a:

1) să solicite întreprinderii căreia i-a fost adresată plângerea în temeiul alin. (1) să adopte măsuri adecvate ca urmare a acesteia;

2) să se întâlnească cu reprezentanții întreprinderii la un nivel adecvat pentru a discuta impacturile negative grave, reale sau potențiale care fac obiectul plângerii și despre eventualele măsuri de remediere în conformitate cu art. 12;

3) să fie informați de către întreprindere cu privire la motivele pentru care plângerea a fost considerată întemeiată sau neîntemeiată și, în cazul în care este considerată întemeiată, de a primi informații privind măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse.

(5) Întreprinderile instituie un mecanism accesibil pentru depunerea de notificări de către persoane și entități în cazul în care acestea au informații sau suspiciuni privind impacturile negative reale sau potențiale referitoare la propriile operațiuni, operațiunile filialelor sau operațiunile partenerilor de afaceri din lanțul de activități al întreprinderii. Mecanismul asigură posibilitatea depunerii notificărilor în mod anonim sau confidențial, în conformitate cu dreptul

intern. Întreprinderile iau măsuri rezonabile pentru prevenirea represaliilor și asigură confidențialitatea identității persoanelor sau entităților care transmit notificări. Întreprinderea poate informa persoanele sau entitățile care depun notificări cu privire la măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse, după caz.

(6) Întreprinderilor li se permite să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (1), alin. (3) primul paragraf și alin. (5) prin participarea la proceduri colaborative de tratare a plângerilor și la mecanisme de notificare, inclusiv cele instituite în comun de întreprinderi prin intermediul asociațiilor sectoriale, inițiativelor multipartite sau acordurilor-cadru globale, cu condiția ca aceste proceduri și mecanisme să respecte cerințele prezentului articol.

(7) Depunerea unei notificări sau plângeri potrivit prezentului articol nu constituie o condiție prealabilă pentru formularea unei sesizări întemeiate potrivit art. 25, pentru exercitarea unei acțiuni în temeiul art. 28 ori pentru utilizarea oricărui alt mecanism administrativ, extrajudiciar sau judiciar și nu limitează accesul la aceste mecanisme.

Capitolul V

MONITORIZARE, RAPORTARE ȘI ACCES LA INFORMAȚII

Articolul 15. Monitorizarea și evaluarea periodică

(1) Întreprinderile efectuează evaluări periodice ale propriilor operațiuni și măsuri, ale filialelor lor și, în cazul în care sunt legate de lanțul de activități al întreprinderii, ale operațiunilor și măsurilor partenerilor de afaceri, pentru a evalua implementarea și a monitoriza adecvarea și eficacitatea identificării, prevenirii, atenuării și încetării impacturilor negative reale și reducerii la minimum a amplitudinii acestora.

(2) Evaluările se bazează, după caz, pe indicatori calitativi și cantitativi și se efectuează fără întârzieri nejustificate după apariția unei modificări semnificative, dar cel puțin o dată la 5 ani și ori de câte ori există motive întemeiate să se considere că măsurile nu mai sunt adecvate sau eficiente ori că au apărut sau pot apărea riscuri noi de producere a impacturilor negative. După caz, politica privind diligența necesară, impacturile negative identificate și măsurile aferente se actualizează în funcție de rezultatele evaluărilor și ținând seama în mod corespunzător de informațiile relevante furnizate de părțile interesate.

Articolul 16. Comunicarea publică privind diligența necesară

(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi au obligația de a elabora și publica anual, pe pagina lor web, o declarație privind diligența necesară corporativă, care să reflecte acțiunile întreprinse și rezultatele obținute în aplicarea principiilor prevăzute de prezenta lege. Această declarație anuală se publică:

- 1) în limba română și, după caz în limba engleză;
- 2) într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmită declarația sau, în cazul întreprinderilor care raportează voluntar în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea prevăzute la art. 29 din Directiva 2013/34/UE, până la data publicării situațiilor financiare anuale.

În cazul unei întreprinderi constituite în conformitate cu dreptul unui stat terț, declarația include, de asemenea, informațiile prevăzute la art. 22 alin. (3) lit. b) – d).

(2) Alin. (1) nu se aplică întreprinderilor supuse cerințelor de raportare privind durabilitatea în temeiul legislației care transpune art. 19a, 29a sau 40a din Directiva 2013/34/UE, inclusiv întreprinderilor scutite în condițiile art. 19a alin. (9) ori art. 29a alin. (8) din aceeași directivă.

(3) Conținutul și criteriile declarației prevăzute la alin. (1) se stabilesc în conformitate cu actele delegate adoptate de Comisia Europeană în temeiul art. 16 alin. (3) din Directiva (UE)

2024/1760. Ministerul Finanțelor, în coordonare cu Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, asigură transpunerea și punerea în aplicare a cerințelor respective în cadrul normativ național.

Articolul 17. Accesibilitatea informațiilor în punctul unic de acces european (ESAP)

(1) Începând cu data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031, atunci când publică declarația anuală prevăzută la art. 16 alin. (1), întreprinderile transmit simultan declarația respectivă organismului de colectare dedicat pe sector, în vederea punerii acesteia la dispoziție în punctul unic european de acces (ESAP), instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859. Întreprinderile se asigură că informațiile cuprinse în declarația anuală respectă următoarele cerințe:

1) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul art. 2 pct.3 din Regulamentul (UE) 2023/2859, sau, după caz, într-un format prelucrabil automat, în sensul art. 2 pct.4 din același regulament;

2) sunt însoțite de următoarele metadate:

a) toate denumirile întreprinderii la care se referă informațiile;

b) identificatorul entității juridice al întreprinderii, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin.

(4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

c) categoria de dimensiune a întreprinderii, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit.

(d) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

d) sectorul/sectoarele de activitate economică, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

e) tipul de informații, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2023/2859;

f) o mențiune privind includerea datelor cu caracter personal, după caz.

(2) În scopul identificării unice, întreprinderile obțin și utilizează un identificator al entității juridice (LEI), potrivit cadrului aplicabil.

(3) Până la 31 decembrie 2030, sub condiția aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Guvernul desemnează prin act normativ cel puțin un organism de colectare în sensul art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859 și asigură notificarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe.

Capitolul VI

INSTRUMENTE NAȚIONALE DE SPRIJIN ȘI ASISTARE A ÎNTREPRINDERILOR

Articolul 18. Orientări privind clauzele contractuale-tip

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu Ministerul Justiției și Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, asigură traducerea, publicarea, diseminarea și, dacă este necesar, elaborarea explicațiilor de aplicare în dreptul național a clauzelor contractuale-tip adoptate de Comisia Europeană, pentru a sprijini întreprinderile în aplicarea cerințelor de diligență necesară prevăzute la art. 10 și 11.

(2) Clauzele contractuale-tip au scopul de a facilita includerea în relațiile comerciale și contractele de parteneriat a obligațiilor de conformare privind respectarea drepturilor omului și a normelor de mediu.

(3) Utilizarea acestor clauze are caracter voluntar, dar se recomandă în cazul contractelor care implică lanțuri de activități extinse sau riscuri ridicate de impact negativ.

Articolul 19. Orientări naționale privind implementarea obligațiilor de diligență necesară

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării asigură publicarea, diseminarea și accesibilitatea în limba română a orientărilor emise de Comisia Europeană în temeiul art. 19 din Directiva (UE) 2024/1760, inclusiv a modificărilor și actualizărilor acestora.

(2) În măsura necesară aplicării prezentei legi în cadrul juridic național, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării coordonează elaborarea notelor de implementare care explică, după caz:

- a) corelarea orientărilor Comisiei Europene cu legislația Republicii Moldova;
- b) competențele autorităților publice și procedurile administrative aplicabile;
- c) modalitatea de utilizare a mecanismelor de informare, sprijin și supraveghere prevăzute de prezenta lege;
- d) alte aspecte tehnice determinate de particularitățile cadrului normativ și instituțional național.

(3) Notele de implementare au caracter explicativ și tehnic, nu constituie acte normative și nu pot modifica, completa, restrânge sau extinde obligațiile și drepturile stabilite prin prezenta lege. Acestea nu înlocuiesc orientările Comisiei Europene.

(4) Notele de implementare sunt aprobate de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării după avizarea lor de către autoritățile publice competente în domeniile vizate și de către autoritățile de supraveghere, în limitele competențelor acestora. Autoritățile respective furnizează informațiile, opiniile și expertiza sectorială necesare elaborării notelor.

(5) Autoritățile prevăzute la alin. (4) nu elaborează ghiduri sau orientări paralele privind interpretarea generală a obligațiilor stabilite prin prezenta lege. Explicațiile sectoriale necesare se includ în notele de implementare aprobate potrivit alin. (4), fără a aduce atingere competenței autorităților respective de a emite acte administrative sau normative în temeiul legislației speciale.

(6) Orientările și notele de implementare se publică pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și prin intermediul portalului unic prevăzut la art. 20. Notele de implementare se actualizează fără întârzieri nejustificate în cazul modificării orientărilor Comisiei Europene sau a legislației naționale relevante.

Articolul 20. Portalul unic și măsurile de sprijin

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării operează portalul unic național destinat informării și sprijinirii întreprinderilor, partenerilor de afaceri și părților interesate în aplicarea prezentei legi. Informațiile se prezintă într-o formă accesibilă, acordându-se o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii care fac parte din lanțurile de activități ale întreprinderilor.

(2) Portalul unic asigură accesul cel puțin la:

- a) conținutul și criteriile de raportare stabilite de Comisia Europeană prin actele delegate adoptate în temeiul art. 16 alin. (3) din Directiva (UE) 2024/1760;
- b) orientările Comisiei Europene privind clauzele contractuale-tip cu caracter voluntar, prevăzute la art. 18 din Directiva (UE) 2024/1760;
- c) orientările emise de Comisia Europeană în temeiul art. 19 din Directiva (UE) 2024/1760 și notele naționale de implementare aprobate potrivit art. 19 din prezenta lege;
- d) ghișeul unic instituit de Comisia Europeană în temeiul art. 21 din Directiva (UE) 2024/1760;
- e) informații destinate părților interesate și reprezentanților acestora privind participarea la procesul de diligență necesară, inclusiv utilizarea mecanismului de notificare și a procedurii de examinare a reclamațiilor prevăzute la art. 14;
- f) informații privind măsurile și programele de sprijin disponibile la nivel național.

(3) În limita alocațiilor aprobate prin legea bugetară anuală, IMM-urile pot beneficia de sprijin financiar pentru adaptarea la cerințele de diligență necesară, iar părțile interesate pot beneficia de sprijin pentru facilitarea exercitării drepturilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Sprijinul financiar prevăzut la alin. (3) se acordă exclusiv prin programe aprobate și implementate cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat, inclusiv a normelor privind ajutorul de minimis, după caz.

(5) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării și celelalte autorități publice competente pot coopera cu instituțiile Uniunii Europene, organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare pentru elaborarea și implementarea măsurilor de sprijin prevăzute de prezentul articol, în limitele competențelor și ale resurselor aprobate.

(6) Întreprinderile pot participa la inițiative sectoriale sau multipartite pentru a sprijini îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, în măsura în care inițiativele respective sunt adecvate scopului urmărit. Înainte de a utiliza analizele de risc sau măsurile elaborate în cadrul acestor inițiative, întreprinderea evaluează caracterul adecvat al acestora, monitorizează eficacitatea măsurilor aplicate și adoptă în continuare măsurile necesare pentru îndeplinirea propriilor obligații.

(7) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării facilitează, prin intermediul portalului unic, diseminarea informațiilor privind inițiativele prevăzute la alin. (6), rezultatele acestora și orientările Comisiei Europene referitoare la criteriile și metodologia de evaluare a caracterului lor adecvat.

(8) Întreprinderile pot utiliza verificarea independentă efectuată de terți cu privire la activitatea proprie sau la activitatea întreprinderilor din lanțurile lor de activități, în măsura în care verificarea respectivă este adecvată pentru sprijinirea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Verificarea independentă prevăzută de prezentul articol se efectuează de o parte terță care îndeplinește condițiile stabilite la art. 3 alin. (1) pct. 22.

(9) Participarea la inițiativele prevăzute la alin. (6) și utilizarea verificării independente prevăzute la alin. (8) nu substituie și nu transferă obligațiile întreprinderii, nu instituie prin ele însele o prezumție de conformitate și nu exonerează întreprinderea de răspundere. Acestea nu limitează exercitarea competențelor autorităților de supraveghere și nici aplicarea art. 25, 26 și 28.

Articolul 21. Coordonarea națională a politicilor, punctul național de contact și cooperarea interinstituțională

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării coordonează la nivel național politicile privind diligența necesară a întreprinderilor în materie de durabilitate, cu excepția politicilor sectoriale și a aspectelor de reglementare și supraveghere care vizează sectorul financiar.

(2) În sectorul financiar, coordonarea sectorială și aplicarea prezentei legi față de entitățile supuse reglementării și supravegherii revin Băncii Naționale a Moldovei și Comisiei Naționale a Pieței Financiare, fiecare în limitele competențelor stabilite de legislația specială.

(3) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării asigură coerența intersectorială a politicilor și cooperarea generală cu instituțiile Uniunii Europene. Exercitarea acestor atribuții nu îi conferă dreptul de a adopta, aproba, modifica sau interpreta actele normative ori deciziile Băncii Naționale a Moldovei și ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare și nici de a interveni în exercitarea competențelor acestora.

(4) Notele naționale de implementare și informațiile publicate prin portalul unic care vizează sectorul financiar se elaborează de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării pe baza contribuțiilor și după avizarea acestora de către Banca Națională a Moldovei și/sau Comisia Națională a Pieței Financiare, potrivit competențelor lor. Conținutul sectorial avizat nu poate fi modificat fără consultarea autorității care l-a avizat.

(5) În calitate de coordonator național al politicilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării:

a) coordonează elaborarea, evaluarea și actualizarea cadrului normativ și a politicilor publice în domeniul reglementat de prezenta lege, cu respectarea excepției prevăzute la alin. (1) și (2);

b) îndeplinește atribuțiile privind notele naționale de implementare și portalul unic prevăzute la art. 19 și 20;

c) coordonează elaborarea politicilor și a măsurilor de sprijin pentru întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii;

d) asigură cooperarea generală în materie de politici cu instituțiile Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale;

e) coordonează monitorizarea impactului reglementării asupra mediului de afaceri și raportarea privind implementarea prezentei legi.

(6) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării instituie și operează punctul național de contact pentru informarea întreprinderilor, a partenerilor de afaceri și a părților interesate cu privire la aplicarea prezentei legi.

(7) Punctul național de contact:

a) furnizează informații generale privind obligațiile și drepturile prevăzute de prezenta lege, orientările Comisiei Europene, notele naționale de implementare și măsurile de sprijin disponibile;

b) facilitează accesul la informațiile și resursele publicate prin portalul unic prevăzut la art. 20;

c) primește solicitările de informații și răspunde în limitele competențelor Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării;

d) transmite Băncii Naționale a Moldovei sau Comisiei Naționale a Pieței Financiare solicitările care vizează sectorul financiar, în funcție de competența acestora;

e) cooperează cu ghișeul unic instituit de Comisia Europeană în temeiul art. 21 din Directiva (UE) 2024/1760;

f) contribuie, în cooperare cu autoritățile publice competente și cu autoritățile de supraveghere, la adaptarea informațiilor și orientărilor furnizate prin ghișeul unic al Comisiei Europene la contextul juridic și instituțional național și la diseminarea acestora, fără a modifica conținutul sau efectele orientărilor Comisiei Europene.

(8) Răspunsurile la solicitările care vizează sectorul financiar se formulează de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare, potrivit competențelor acestora. Punctul național de contact le comunică solicitantului fără a modifica conținutul sectorial al răspunsului.

(9) Informațiile furnizate de punctul național de contact au caracter general și nu constituie acte administrative, interpretări obligatorii sau consultanță juridică individualizată.

(10) În vederea asigurării aplicării coerente a prezentei legi, se instituie mecanismul de coordonare și cooperare interinstituțională, coordonat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu respectarea autonomiei și a competențelor Băncii Naționale a Moldovei și ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(11) La mecanismul de coordonare și cooperare interinstituțională participă permanent:

a) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării;

b) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, care furnizează avize, opinii și expertiză sectorială privind drepturile lucrătorilor, relațiile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, libertatea de asociere, negocierea colectivă, munca copiilor și munca forțată;

c) Ministerul Mediului, care furnizează avize, opinii și expertiză sectorială privind impacturile negative asupra mediului și instrumentele internaționale prevăzute în partea a II-a a

anexei;

d) Ministerul Justiției, care furnizează avize, opinii și expertiză pentru asigurarea coerenței cadrului privind răspunderea civilă, accesul la justiție, mijloacele procesuale, protecția persoanelor care raportează încălcări și compatibilitatea cu legislația civilă și procesuală;

e) Ministerul Finanțelor, care furnizează avize, opinii și expertiză privind raportarea corporativă prevăzută la art. 16 și 17 și, în limitele competențelor sale, privind integrarea criteriilor de diligență necesară în domeniul achizițiilor publice și al concesiunilor;

f) Banca Națională a Moldovei, pentru domeniile și entitățile aflate în competența sa de reglementare și supraveghere;

g) Comisia Națională a Pieței Financiare, pentru domeniile și entitățile aflate în competența sa de reglementare și supraveghere;

h) celelalte autorități de supraveghere desemnate potrivit prezentei legi.

(12) În funcție de domeniul și obiectul chestiunilor examinate, la mecanism participă și celelalte autorități publice centrale competente, precum și alte instituții publice ale căror atribuții sunt relevante pentru aplicarea prezentei legi.

(13) Autoritățile și instituțiile participante cooperează, în limitele competențelor legale, inclusiv prin:

a) schimbul de informații necesare aplicării prezentei legi, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și confidențialitatea informațiilor;

b) emiterea avizelor, opiniilor și expertizelor sectoriale;

c) desemnarea reprezentanților și participarea la grupuri de lucru interinstituționale;

d) coordonarea măsurilor de supraveghere și de promovare a conformării, în condițiile art. 23 alin. (10), fără afectarea autonomiei funcționale și a competenței decizionale a autorităților de supraveghere;

e) formularea propunerilor pentru îmbunătățirea cadrului normativ și instituțional.

(14) În scopul cooperării cu ghișeul unic al Comisiei Europene, autoritățile și instituțiile participante furnizează Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării informațiile și expertiza sectorială necesare pentru:

a) prezentarea particularităților cadrului juridic și instituțional național;

b) adaptarea la contextul național și diseminarea informațiilor și orientărilor furnizate prin ghișeul unic;

c) examinarea problemelor recurente întâmpinate de întreprinderi, partenerii de afaceri și părțile interesate în aplicarea prezentei legi.

(15) Informațiile și pozițiile care vizează sectorul financiar sunt furnizate și validate, potrivit competențelor, de Banca Națională a Moldovei și/sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării le transmite ghișeului unic al Comisiei Europene fără modificarea conținutului sectorial.

(16) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării:

a) asigură secretariatul mecanismului;

b) convoacă ședințele și stabilește agenda acestora după consultarea autorităților participante;

c) centralizează avizele, informațiile și propunerile autorităților participante;

d) urmărește realizarea măsurilor convenite și informează autoritățile participante despre rezultatele cooperării.

(17) Concluziile și recomandările formulate în cadrul mecanismului au caracter consultativ și nu substituie actele sau deciziile autorităților competente.

(18) Exercițarea atribuțiilor de coordonare și participarea la mecanism nu aduc atingere competențelor, autonomiei funcționale sau independenței autorităților participante. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării nu poate interveni în elaborarea sau aplicarea actelor

sectoriale și nici în investigațiile, procedurile de supraveghere sau sancționare ori în examinarea cazurilor individuale aflate în competența Băncii Naționale a Moldovei, a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, a altor autorități de supraveghere sau a instanțelor judecătorești.

(19) Modul de organizare și funcționare a mecanismului, procedura de desemnare a reprezentanților, convocarea ședințelor și regulile privind schimbul de informații se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern.

Articolul 22. Reprezentantul autorizat

(1) Întreprinderea constituită în conformitate cu legislația unui stat terț, care intră sub incidența prezentei legi și desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, desemnează în calitate de reprezentant autorizat o persoană fizică domiciliată sau o persoană juridică stabilită în Republica Moldova.

(2) Desemnarea produce efecte din momentul acceptării acesteia în scris de către reprezentantul autorizat. Desemnarea reprezentantului autorizat nu este supusă înregistrării la Agenția Servicii Publice.

(3) Întreprinderea sau reprezentantul autorizat notifică, fără întârziere, autoritatea de supraveghere competentă determinată potrivit art. 23 alin. (15), de îndată ce întreprinderea intră sub incidența prezentei legi. Notificarea cuprinde:

- a) declarația că întreprinderea intră sub incidența prezentei legi;
- b) denumirea sau numele și prenumele reprezentantului autorizat;
- c) adresa sediului sau a domiciliului reprezentantului autorizat;
- d) adresa de poștă electronică și numărul de telefon ale reprezentantului autorizat;
- e) denumirea, sediul și datele de contact ale întreprinderii reprezentate.

(4) Orice modificare a informațiilor prevăzute la alin. (3) se notifică autorității de supraveghere competente fără întârziere nejustificată.

(5) La cererea oricărei autorități de supraveghere, reprezentantul autorizat furnizează o copie a actului de desemnare într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

(6) Întreprinderea acordă reprezentantului autorizat împuternicirile și resursele necesare pentru:

- a) primirea comunicărilor autorităților de supraveghere referitoare la respectarea și asigurarea aplicării prezentei legi;
- b) transmiterea informațiilor și documentelor solicitate de autoritățile de supraveghere;
- c) cooperarea cu autoritățile de supraveghere în numele întreprinderii.

(7) Desemnarea reprezentantului autorizat nu transferă acestuia obligațiile întreprinderii prevăzute de prezenta lege și nu exonerează întreprinderea de răspundere. Întreprinderea rămâne pe deplin responsabilă pentru îndeplinirea obligațiilor sale și suportă răspunderea patrimonială, contravențională sau civilă, după caz, pentru încălcarea acestora.

Capitolul VII

AUTORITĂȚI COMPETENTE, SUPRAVEGHERE ȘI SESIZĂRI

Articolul 23. Autoritățile de supraveghere și delimitarea competențelor

(1) Se desemnează în calitate de autorități de supraveghere a respectării obligațiilor prevăzute la art. 7–16:

- a) Inspectoratul de Stat al Muncii;
- b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului;
- c) Consiliul pentru egalitate;
- d) Banca Națională a Moldovei;
- e) Comisia Națională a Pieței Financiare.

(2) Fiecare autoritate de supraveghere prevăzută la alin. (1), în limitele competenței materiale stabilite prin prezentul articol, supraveghează întregul proces de diligență necesară aferent impacturilor care îi sunt atribuite, inclusiv:

a) integrarea diligenței necesare în politicile și sistemele de gestionare a riscurilor ale întreprinderii;

b) existența și funcționarea proceselor de identificare, evaluare și priorizare a impacturilor negative reale și potențiale;

c) adoptarea și punerea în aplicare a măsurilor de prevenire, atenuare, încetare, reducere la minimum și, după caz, remediere a impacturilor negative;

d) instituirea și funcționarea mecanismelor de notificare și reclamație, implicarea părților interesate și monitorizarea eficacității măsurilor întreprinse;

e) îndeplinirea obligațiilor de documentare, comunicare și raportare prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care, pentru examinarea unei situații în temeiul prezentei legi, este necesară verificarea respectării legislației muncii sau a legislației privind securitatea și sănătatea în muncă, Inspectoratul de Stat al Muncii efectuează controlul în limitele competențelor materiale și teritoriale stabilite prin Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii.

(4) Inspectoratul pentru Protecția Mediului supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16 în măsura în care acestea vizează impacturi negative asupra mediului și obligațiile care rezultă din instrumentele internaționale prevăzute în partea a II-a a anexei.

(5) Consiliul pentru egalitate supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16 în măsura în care acestea vizează impacturile negative reale sau potențiale asupra drepturilor omului prevăzute în partea I a anexei, care nu sunt atribuite expres, prin prezentul articol, competenței altei autorități de supraveghere.

Exercitarea acestei competențe nu aduce atingere atribuțiilor Consiliului pentru egalitate prevăzute de Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității. Procedurile desfășurate în temeiul Legii nr. 121/2012 nu constituie proceduri paralele de supraveghere în sensul prezentei legi.

(6) Banca Națională a Moldovei supraveghează respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la art. 7–16 de către întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială.

(7) Comisia Națională a Pieței Financiare supraveghează respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la art. 7–16 de către întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială.

(8) Autoritățile prevăzute la alin. (1) exercită competențe proprii și de rang egal. Niciuna dintre acestea nu are calitatea de autoritate de supraveghere principală și nu poate emite instrucțiuni obligatorii, aproba, modifica, suspenda sau anula actele ori deciziile altei autorități de supraveghere.

(9) În raport cu întreprinderile financiare reglementate prevăzute la alin. (6) și (7), celelalte autorități desemnate la alin. (1) nu inițiază proceduri paralele de supraveghere în temeiul prezentei legi. Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Consiliul pentru egalitate își exercită competențele prevăzute de legislația specială și transmit Băncii Naționale a Moldovei sau Comisiei Naționale a Pieței Financiare constatările relevante pentru aplicarea prezentei legi.

(10) Atunci când aceeași situație intră în competența mai multor autorități de supraveghere, acestea cooperează direct, fără raporturi de subordonare, și:

a) stabilesc de comun acord obiectul și limitele acțiunilor fiecărei autorități;

b) pot organiza controale și investigații comune;

c) evită solicitarea repetată a acelorași informații și documente de la întreprindere;

d) își comunică reciproc informațiile, probele și constatările obținute în mod legal;
e) coordonează termenele și măsurile de conformare;
f) adoptă acte și decizii numai în limitele competențelor atribuite prin prezenta lege și prin legislația specială.

(11) Pentru aceeași faptă și același temei juridic, întreprinderea nu poate fi sancționată de mai multe autorități de supraveghere în temeiul prezentei legi.

(12) În cazul în care o autoritate constată că o sesizare, un control sau o investigație intră, integral ori parțial, în competența altei autorități de supraveghere, aceasta transmite fără întârziere informațiile și documentele relevante autorității competente și informează persoana care a depus sesizarea.

(13) Avocatul Poporului, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Agenția de Mediu, Agenția Servicii Publice, Serviciul Fiscal de Stat, Biroul Național de Statistică și celelalte autorități sau instituții publice cooperează cu autoritățile de supraveghere, în limitele competențelor și cu respectarea independenței lor funcționale, prin furnizarea datelor, informațiilor, opiniilor și expertizei necesare. Acestea nu exercită competențele prevăzute la art. 24–26 dacă nu sunt desemnate expres prin lege ca autorități de supraveghere.

(14) Pentru întreprinderea constituită în conformitate cu legislația Republicii Moldova, autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente se determină potrivit alin. (2)–(7).

(15) Pentru întreprinderea constituită în conformitate cu legislația unui alt stat, care intră sub incidența prezentei legi și desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente se determină potrivit alin. (2)–(7). Competența autorităților Republicii Moldova se exercită în raport cu întreprinderea și cu reprezentantul autorizat desemnat potrivit art. 22.

(16) Până la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, autoritățile de supraveghere pot coopera cu Comisia Europeană, cu autoritățile competente ale statelor membre și cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere numai în limitele prevăzute de acordurile internaționale, instrumentele de cooperare și cadrul juridic aplicabil Republicii Moldova. Această cooperare nu conferă autorităților naționale statutul sau drepturile rezervate autorităților unui stat membru.

(17) Atunci când o întreprindere-mamă îndeplinește obligațiile prevăzute de prezenta lege în numele unei filiale, autoritățile de supraveghere competente pentru întreprinderea-mamă și pentru filială cooperează direct, în limitele cadrului juridic aplicabil. Filiala rămâne supusă competențelor de supraveghere și sancționare prevăzute de prezenta lege.

(18) Autoritățile de supraveghere își exercită atribuțiile în mod legal, imparțial, transparent și independent și nu solicită și nu primesc instrucțiuni privind examinarea sau soluționarea cazurilor individuale. Personalul acestora, precum și experții și auditorii care acționează în numele lor:

- a) nu se află în conflict de interese;
- b) respectă obligațiile privind secretul profesional și confidențialitatea;
- c) se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu atribuțiile exercitate.

(19) Denumirile, datele de contact și competențele autorităților de supraveghere se publică și se actualizează prin portalul unic prevăzut la art. 20. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării centralizează aceste informații și, până la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, le poate comunica instituțiilor Uniunii Europene în cadrul procesului de integrare europeană și al mecanismelor de cooperare aplicabile.

(20) Fiecare autoritate de supraveghere publică anual, pe pagina sa web oficială, un raport privind activitatea desfășurată în temeiul prezentei legi, care să reflecte și datele conform art. 24 alin. (9).

Articolul 24. Competențele autorităților de supraveghere

(1) Autoritățile de supraveghere desemnate la art. 23 dispun, în limitele competențelor materiale stabilite de același articol, de resursele și de competențele necesare pentru supravegherea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, inclusiv de competența de a solicita informații și de a efectua investigații.

(2) Autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderilor informațiile și documentele necesare și proporționale cu obiectul verificării, cu respectarea secretului comercial, a secretului profesional, a protecției datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate.

(3) Investigațiile se inițiază din oficiu sau ca urmare a unei sesizări motivate depuse potrivit art. 25. Autoritățile pot efectua inspecții și verificări cu informarea prealabilă a întreprinderii, cu excepția cazului în care informarea prealabilă ar afecta eficacitatea investigației.

(4) Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Consiliul pentru egalitate exercită competențele de control potrivit prezentei legi și legii nr. 131/2012 privind controlul de stat. Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare exercită competențele potrivit prezentei legi și legislației speciale aplicabile. În caz de neconcordanță procedurală, se aplică dispoziția care asigură exercitarea efectivă a competențelor minime prevăzute de prezentul articol și garanțiile persoanei supuse supravegherii.

(5) Dacă se constată încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, autoritatea de supraveghere poate: 1) obliga întreprinderea să înceteze încălcarea prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament; 2) obliga întreprinderea să se abțină de la repetarea încălcării; 3) dispune măsuri de remediere proporționale cu încălcarea și necesare pentru încetarea acesteia; 4) aplica sancțiuni potrivit art. 26; 5) dispune măsuri provizorii în cazul unui risc iminent de prejudiciu grav și ireparabil.

(6) Autoritatea stabilește un termen adecvat și proporțional pentru executarea măsurilor dispuse, ținând seama de natura, complexitatea și gravitatea încălcării. Acordarea termenului nu împiedică aplicarea sancțiunilor potrivit art. 26 și nu aduce atingere răspunderii civile potrivit art. 28.

(7) Autoritățile exercită competențele: a) direct, prin acte administrative individuale obligatorii; b) în cooperare cu alte autorități competente; sau c) prin sesizarea instanței competente, dacă măsura necesită intervenție judiciară.

(8) Actele, acțiunile și inacțiunile autorităților de supraveghere pot fi contestate potrivit Codului administrativ, fără a aduce atingere căilor de atac speciale prevăzute pentru Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare.

(9) Fiecare autoritate păstrează evidența investigațiilor și a măsurilor adoptate. Se publică anual numai date agregate și anonimizate, fără divulgarea informațiilor confidențiale și fără afectarea investigațiilor în curs. Datele agregate și anonimizate prevăzute de prezentul alineat se includ în raportul anual publicat potrivit art. 23 alin. (20).

(10) Actele autorităților de supraveghere privind conformitatea nu exclud răspunderea civilă a întreprinderii și nu condiționează exercitarea acțiunii prevăzute la art. 28.

Articolul 25. Sesizări motivate, raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care efectuează raportarea

(1) Orice persoană fizică sau juridică care are motive rezonabile să considere că o întreprindere nu respectă obligațiile prevăzute de prezenta lege poate depune o sesizare motivată la autoritatea de supraveghere competentă. Sesizarea poate fi depusă inclusiv de organizațiile societății civile, sindicate, asociații profesionale, jurnaliști, comunități afectate și reprezentanții acestora.

(2) Autoritățile de supraveghere instituie și gestionează mecanisme accesibile pentru primirea și examinarea sesizărilor motivate și publică pe paginile lor web oficiale informații clare privind modalitatea de depunere, conținutul necesar și procedura de examinare a acestora.

(3) Sesizările motivate pot fi depuse în formă scrisă, inclusiv prin intermediul canalelor electronice accesibile publicului, al adreselor de poștă electronică sau al adreselor poștale oficiale ale autorităților de supraveghere. Autoritățile de supraveghere confirmă primirea sesizării prin mijlocul de comunicare indicat de persoana care a depus-o.

(4) Persoana care depune o sesizare motivată poate solicita protejarea identității sale și a datelor sale cu caracter personal. Autoritățile de supraveghere asigură confidențialitatea identității persoanei și a informațiilor care permit identificarea acesteia, în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal. Divulgarea acestor informații se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege.

(5) Persoanele fizice care raportează încălcări ale prezentei legi într-un context profesional beneficiază de protecția prevăzută de Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate, inclusiv de protecția confidențialității identității și împotriva oricărei forme de răzbunare, dacă sunt întrunite condițiile stabilite de legea respectivă.

(6) Dacă sesizarea motivată intră, integral sau parțial, în competența altei autorități de supraveghere, autoritatea care a primit-o transmite, de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, sesizarea și documentele aferente autorității competente și informează despre aceasta persoana care a depus sesizarea. Transmiterea se efectuează cu respectarea cerințelor privind confidențialitatea, protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și secretul comercial.

(7) Autoritatea de supraveghere competentă evaluează sesizarea motivată în termen de 30 de zile lucrătoare de la data recepționării acesteia și, dacă există informații suficiente care indică o posibilă încălcare a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, inițiază o investigație sau alte acțiuni de verificare potrivit art. 24.

(8) În termen de 10 zile lucrătoare de la finalizarea evaluării sesizării, autoritatea de supraveghere informează persoana care a depus-o cu privire la rezultatul evaluării, motivele deciziei adoptate și dreptul de a contesta decizia, acțiunea sau inacțiunea autorității. Informarea se efectuează prin mijlocul de comunicare indicat de persoana respectivă.

(9) Persoana fizică sau juridică care a depus o sesizare motivată și justifică un interes legitim poate contesta decizia, acțiunea sau inacțiunea autorității de supraveghere la instanța de contencios administrativ competentă, în conformitate cu Codul administrativ al Republicii Moldova.

Capitolul VIII

REGIMUL SANȚIONATOR ȘI RĂSPUNDEREA CIVILĂ

Articolul 26. Sancțiuni

(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi de către întreprinderile care intră sub incidența acesteia atrage aplicarea de sancțiuni administrative și contravenționale, conform Codului contravențional al Republicii Moldova. Sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare, având scopul de a asigura conformitatea și prevenirea repetării încălcărilor.

(2) La stabilirea naturii și mărimii sancțiunii, autoritatea de supraveghere ține cont de:

1) natura, gravitatea și durata încălcării, precum și de gravitatea impacturilor care rezultă din încălcarea respectivă;

2) eventualele investiții realizate și eventualul sprijin specific furnizat în temeiul art. 10 și 11;

3) eventuale colaborări cu alte entități pentru a aborda impacturile în cauză;

4) după caz, măsura în care au fost luate decizii de stabilire a priorităților în conformitate cu art. 9;

5) eventuale încălcări anterioare relevante, de către întreprindere, ale obligațiilor prevăzute de prezenta lege, stabilite prin decizie finală;

6) măsura în care întreprinderea a luat eventuale măsuri de remediere cu privire la chestiunea în cauză;

7) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de întreprindere datorită încălcării;

8) orice alți factori agravanți sau atenuanți aplicabili circumstanțelor cazului.

(3) Sancțiunile aplicabile includ cel puțin:

a) sancțiuni pecuniare;

b) dacă întreprinderea nu execută în termen decizia prin care i-a fost aplicată o sancțiune pecuniară, publicarea unei declarații care indică întreprinderea responsabilă și natura încălcării.

Avertismentul poate fi aplicat numai ca măsură suplimentară sau pentru o încălcare minoră, fără a exclude disponibilitatea sancțiunii pecuniare.

(4) Limita maximă a sancțiunii pecuniare este de 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în exercițiul financiar precedent celui în care se adoptă decizia. Pentru întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) lit. b) și c), limita maximă este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(5) Deciziile definitive privind sancțiunile se publică, fără date cu caracter personal, rămân accesibile cel puțin 5 ani și se transmit Rețelei europene a autorităților de supraveghere. Publicarea nu aduce atingere secretului comercial, secretului profesional și dreptului la un proces echitabil.

Articolul 27. Cooperarea cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere

(1) Până la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, cooperarea cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere se realizează în cadrul instrumentelor de integrare europeană și al mecanismelor de cooperare aplicabile. De la data aderării, autoritățile de supraveghere participă deplin la activitatea Rețelei.

(2) Autoritățile de supraveghere își furnizează reciproc informații relevante și acordă asistență în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, instituind măsuri de cooperare eficientă. Asistența reciprocă include colaborarea în exercitarea competențelor prevăzute la art. 24, inclusiv în ceea ce privește inspecțiile și solicitările de informații.

(3) Autoritățile de supraveghere adoptă toate măsurile necesare pentru a răspunde cererilor de asistență formulate de alte autorități de supraveghere, fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult o lună de la data primirii cererii. În cazuri justificate, în funcție de circumstanțele cauzei, termenul poate fi prelungit cu cel mult două luni, cu indicarea motivelor corespunzătoare. Măsurile pot include, în special, transmiterea informațiilor relevante privind desfășurarea investigațiilor.

(4) Cererile de asistență conțin informațiile necesare privind scopul și motivele. Informațiile obținute se utilizează exclusiv în scopul pentru care au fost solicitate.

(5) Autoritățile de supraveghere exercită competențele în conformitate cu legislația națională privind controlul de stat, sancțiunile contravenționale și protecția datelor.

(6) Autoritățile de supraveghere nu percep reciproc costuri pentru acțiunile și măsurile întreprinse ca urmare a cererilor de asistență. Ele pot conveni compensarea cheltuielilor specifice în cazuri excepționale.

(7) La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării notifică Comisia Europeană cu privire la autoritățile desemnate,

competențe și date de contact, precum și modificările ulterioare. Ministerul Afacerilor Externe este informat.

Articolul 28. Răspunderea civilă a întreprinderilor și dreptul la despăgubiri integrale

(1) În cazul în care o întreprindere este ținută răspunzătoare, potrivit legislației Republicii Moldova, pentru prejudiciul cauzat unei persoane fizice sau juridice prin nerespectarea obligațiilor de diligență prevăzute de prezenta lege, persoana prejudiciată are dreptul la repararea integrală a prejudiciului, în condițiile Codului civil. Repararea integrală nu poate conduce la supra-compensare, inclusiv prin despăgubiri punitive, multiple sau de natură echivalentă.

(2) Pentru aplicarea alin. (1), se asigură că:

1) normele naționale privind începutul, durata, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu împiedică în mod nejustificat introducerea acțiunilor în despăgubire și nu pot stabili condiții mai stricte decât regimul general al răspunderii civile. Termenul de prescripție pentru acțiunile în despăgubire este de cel puțin 5 ani și, în orice caz, nu mai scurt decât termenul general aplicabil răspunderii civile. Termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit în mod rezonabil să cunoască: comportamentul care constituie încălcare; prejudiciul cauzat și identitatea autorului încălcării.

2) costul procedurilor nu este prohibitiv pentru reclamanți și nu împiedică exercitarea efectivă a dreptului de acces la justiție pentru apărarea drepturilor lor.

3) reclamanții sunt în măsură să solicite măsuri de încetare, inclusiv prin proceduri simplificate; aceste măsuri pot avea caracter provizoriu sau definitiv și sunt destinate să pună capăt încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei legi, prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament.

4) atunci când este introdusă o acțiune, iar reclamantul prezintă o justificare motivată care conține fapte și probe disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a face plauzibilă acțiunea în despăgubire și indică faptul că întreprinderea deține controlul asupra unor probe relevante, instanțele pot dispune divulgarea acestor probe de către întreprindere, în conformitate cu dreptul procedural intern.

(3) Instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este necesar și proporțional pentru susținerea acțiunii sau apărării în despăgubire și dispun păstrarea probelor în aceleași limite de necesitate și proporționalitate. La aprecierea proporționalității, instanțele iau în considerare gradul de susținere a acțiunii prin faptele și probele disponibile, amploarea și costurile divulgării, interesele legitime ale părților și ale terților, precum și necesitatea evitării solicitărilor generale nespecifice de informații. În cazul probelor care conțin informații confidențiale, inclusiv date privind terți, instanțele stabilesc măsuri adecvate de protecție a confidențialității. Instanțele pot dispune divulgarea de probe confidențiale atunci când acestea sunt relevante, asigurând aplicarea unor măsuri efective de protecție a informațiilor respective.

(4) Întreprinderile care au participat la inițiative sectoriale sau multipartite ori au utilizat verificarea de către o parte terță independentă sau clauze contractuale pentru sprijinirea implementării obligațiilor de diligență necesară pot fi trase la răspundere în conformitate cu legislația națională.

(5) Răspunderea civilă a unei întreprinderi pentru prejudiciile prevăzute de prezentul articol nu aduce atingere răspunderii civile a filialelor sale și nici răspunderii partenerilor de afaceri direcți sau indirecti din lanțul de activități.

(6) În cazul în care prejudiciul este cauzat în comun de întreprindere și filiala sa sau de un partener de afaceri direct ori indirect, aceștia răspund solidar, fără a aduce atingere dispozițiilor din legislația națională privind condițiile răspunderii solidare și dreptul de regres.

(7) Normele privind răspunderea civilă prevăzute de prezenta lege nu limitează răspunderea întreprinderii în temeiul sistemului juridic național și nu aduc atingere altor dispoziții din legislația națională sau din dreptul Uniunii Europene privind răspunderea civilă pentru prejudicii aduse drepturilor omului sau mediului, inclusiv în situațiile neacoperite de prezenta lege ori în cazurile în care legislația aplicabilă prevede o răspundere mai strictă decât cea stabilită de prezenta lege.

Capitolul IX

RAPORTAREA ÎNCĂLCĂRILOR, PROTECȚIA AVERTIZORILOR ȘI LEGĂTURI CU ALTE REGIMURI

Articolul 29. Sprijin public, achiziții publice și concesiuni publice

(1) Respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege sau aplicarea voluntară a acestora constituie un aspect de mediu ori social pe care autoritățile contractante îl pot lua în considerare potrivit cu Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, Legea nr. 74/2020 privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale, Legea nr. 22/2025 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, precum și Legea nr. 179/2008 cu privire la parteneriatul public-privat.

(2) Autoritățile contractante pot include în documentația de atribuire condiții sociale și de mediu legate de executarea contractului, cu respectarea principiilor proporționalității și transparenței.

(3) Ministerul Finanțelor și Agenția Achiziției Publice elaborează ghiduri metodologice pentru includerea criteriilor de durabilitate și diligență corporativă în procedurile de achiziții.

Articolul 30. Monitorizarea și raportarea implementării

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării elaborează o evaluare periodică a aplicării cadrului de diligență corporativă în Republica Moldova, inclusiv impactul asupra IMM-urilor și măsurile de sprijin.

(2) Raportul național se publică pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și se prezintă Guvernului, cu propuneri de ajustare legislativă. Evaluarea se corelează cu raportările privind implementarea Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova Europeană 2030”, aprobate prin Legea nr. 315/2022.

(3) După aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, o dată la cinci ani, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu autoritățile competente, elaborează și prezintă Guvernului Republicii Moldova un raport privind implementarea prezentei legi, precum și privind eficacitatea și eficiența acesteia în atingerea obiectivelor, în special în ceea ce privește prevenirea și gestionarea impacturilor negative. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Primul raport evaluează, printre altele, următoarele aspecte:

1) impactul prezentei legi asupra întreprinderilor mici și mijlocii, precum și evaluarea eficacității măsurilor și instrumentelor de sprijin disponibile pentru IMM-uri la nivel național și, după caz, în cadrul cooperării cu partenerii internaționali;

2) domeniul de aplicare al prezentei legi în ceea ce privește întreprinderile vizate, inclusiv evaluarea dacă acesta asigură eficacitatea reglementării în raport cu obiectivele stabilite, condiții de concurență echitabile între entitățile vizate și prevenirea evitării aplicării legii. Evaluarea include analiza necesității de ajustare a criteriilor de încadrare a întreprinderilor în domeniul de aplicare, inclusiv pragurile privind cifra de afaceri și, după caz, numărul de angajați, precum și oportunitatea includerii altor forme juridice sau modele de organizare economică care pot genera riscuri similare. De asemenea, se evaluează necesitatea introducerii unei abordări diferențiate pentru sectoarele cu risc ridicat.

3) necesitatea revizuirii definiției termenului „lanț de activități” în scopul asigurării clarității și eficienței aplicării prezentei legi, inclusiv în raport cu evoluțiile lanțurilor economice și de aprovizionare.

4) necesitatea revizuirii anexei la prezenta lege, inclusiv în funcție de evoluțiile internaționale, precum și oportunitatea extinderii acesteia pentru a include impacturi negative suplimentare, în special în domeniul bunei guvernante.

5) eficacitatea mecanismelor naționale de asigurare a respectării prezentei legi, inclusiv impactul acestora asupra protecției titularilor de drepturi.

6) necesitatea ajustării nivelului de armonizare a prezentei legi, în vederea asigurării unor condiții echitabile de concurență pentru întreprinderi și a evitării denaturării pieței, inclusiv evaluarea gradului de convergență sau divergență față de alte reglementări aplicabile în materie.

Capitolul X

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 31. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea unei luni de la data publicării, cu excepția dispozițiilor pentru care prezentul articol stabilește o altă dată de aplicare.

(2) Dispozițiile privind elaborarea actelor de punere în aplicare, desemnarea autorităților, consolidarea capacităților instituționale, portalul unic, punctul național de contact și măsurile de sprijin se aplică de la intrarea în vigoare. Guvernul și autoritățile competente adoptă actele necesare cel târziu până la 26 iulie 2028 sau, dacă aderarea are loc anterior, cel târziu la data aderării.

(3) Obligațiile prevăzute la art. 7–15, precum și dispozițiile privind supravegherea și sancționarea încălcării acestora, se aplică de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 26 iulie 2029.

(4) Art. 16, precum și dispozițiile privind supravegherea și sancționarea încălcării acestuia, se aplică exercițiilor financiare care încep la sau după data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2030.

(5) Art. 17 se aplică de la data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031.

(6) Modificările Codului contravențional care instituie răspunderea pentru încălcarea obligațiilor prezentei legi se aplică de la data prevăzută la alin. (3).

Articolul 32. Modificarea unor acte normative

La data intrării în vigoare a prezentei legi, acte normative indicate în prezentul articol se modifică după cum urmează:

I. Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 din 24.10.2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 34:

1) alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Amenda este o sancțiune pecuniară care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale, iar, în cazurile expres prevăzute de partea specială a cărții întâi, amenda aplicată persoanei juridice poate fi calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cu cifra de afaceri netă consolidată. O unitate convențională este egală cu 50 de lei.”

2) alineatul (2') se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

„c) amendă calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cifra de afaceri netă consolidată a persoanei juridice, dacă această modalitate de calcul și limita maximă a amenzii sunt prevăzute expres de norma materială din partea specială a cărții întâi.”

3) alineatul (2²) se completează la final cu textul:

„Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.”

4) alineatul (2³) se completează la final cu textul:

„Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.”

5) alineatul (3) se completează cu următoarea propoziție:

„Dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită nu se aplică amenzii prevăzute la art. 279¹.”

2. La articolul 46¹ alineatul (11), după textul „art. 277¹–280” se introduce textul „, cu excepția art. 279¹,”.

3. După articolul 279 se introduce articolul 279¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 279¹. Nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor

(1) Nerespectarea de către persoana juridică care intră sub incidența Legii nr. ____/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor a obligațiilor prevăzute la art. 7–16 din legea menționată se sancționează cu amendă calculată procentual, în cuantum de până la 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a persoanei juridice, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii.

(2) În cazul în care persoana juridică sancționată este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) sau c) ori la art. 2 alin. (2) lit. b) sau c) din Legea nr. ____/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, limita maximă a amenzii este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii.

(3) Cuantumul amenzii se individualizează potrivit criteriilor prevăzute la art. 26 alin. (2) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, ținându-se seama de natura, gravitatea și durata încălcării, de impacturile negative produse, de măsurile de prevenire, încetare și remediere adoptate, de cooperarea persoanei juridice cu autoritățile competente, de încălcările anterioare, de beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate și de celelalte circumstanțe agravante sau atenuante relevante.

(4) Aplicarea procentului maxim de 3% nu este automată și se dispune numai dacă natura, gravitatea, durata și consecințele încălcării justifică aplicarea limitei maxime.

(5) În sensul prezentului articol, noțiunile „cifră de afaceri netă”, „întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” și „grup de întreprinderi” au semnificația prevăzută de Legea nr. ____/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.

(6) Cifra de afaceri relevantă se stabilește pe baza situațiilor financiare anuale sau, după caz, consolidate, aferente exercițiului financiar relevant. Dacă cifra de afaceri este exprimată într-o valută străină, valoarea se convertește în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei aplicabil conform legislației contabile pentru perioada de raportare respectivă.

(7) Aplicarea amenzii nu înlătură obligația persoanei juridice de a înceta încălcarea, de a se abține de la repetarea acesteia și de a executa măsurile de remediere dispuse de autoritatea de supraveghere și nu aduce atingere răspunderii civile în condițiile legii.

(8) Săvârșirea repetată a încălcării constituie circumstanță agravantă la individualizarea sancțiunii, fără ca amenda aplicată pentru o încălcare să poată depăși limita maximă prevăzută la alin. (1) sau (2).

4. După articolul 423¹¹ se introduce articolul 423¹² cu următorul cuprins:

Articolul 423¹². Autoritățile de supraveghere în domeniul diligenței necesare în materie de durabilitate a întreprinderilor

(1) Contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, în limitele competenței materiale stabilite la art. 23 din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, de către:

a) Inspectoratul de Stat al Muncii – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor lucrătorilor, în condițiile art. 23 alin. (3) din legea menționată;

b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra mediului, în condițiile art. 23 alin. (4) din legea menționată;

c) Consiliul pentru egalitate – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului care nu sunt atribuite expres competenței altei autorități de supraveghere, în condițiile art. 23 alin. (5) din legea menționată;

d) Banca Națională a Moldovei – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (6) din legea menționată;

e) Comisia Națională a Pieței Financiare – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (7) din legea menționată.

(2) Sunt în drept să constate contravenția prevăzută la art. 279¹ și să încheie procese-verbale cu privire la contravenție:

a) directorul, directorii adjuncți, conducătorii subdiviziunilor teritoriale și inspectorii de muncă din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, potrivit competențelor funcționale;

b) conducătorul, conducătorii adjuncți și personalul abilitat cu funcții de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, potrivit competențelor funcționale;

c) membrii Consiliului pentru egalitate, în mod colegial;

d) angajații Băncii Naționale a Moldovei împuterniciți prin act intern al Băncii Naționale a Moldovei;

e) angajații Comisiei Naționale a Pieței Financiare împuterniciți prin act intern al Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

(3) În raport cu întreprinderile financiare reglementate, contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, după caz, numai de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Celelalte autorități transmit autorității financiare competente informațiile, probele și constatările relevante, în condițiile art. 23 alin. (9) și (12) din Legea nr. .../2026.

(4) Dacă aceeași situație care nu privește o întreprindere financiară reglementată intră în competența mai multor autorități prevăzute la alin. (1), autoritățile delimitează obiectul și limitele acțiunilor lor potrivit art. 23 alin. (10) din Legea nr. .../2026.

Pentru aceeași faptă și același temei juridic se întocmește un singur proces-verbal cu privire la contravenție. Procesul-verbal se întocmește de autoritatea care a inițiat prima procedura de control sau investigație, dacă autoritățile competente nu stabilesc de comun acord o altă autoritate responsabilă de întocmirea acestuia.

Autoritățile care nu întocmesc procesul-verbal transmit autorității responsabile informațiile, probele și constatările obținute în mod legal.

(5) Întocmirea unui singur proces-verbal pentru aceeași faptă și același temei juridic nu împiedică constatarea separată a unor încălcări distincte, întemeiate pe obligații legale diferite, cu respectarea art. 23 alin. (11) din Legea nr. .../2026.

(6) Procesele-verbale cu privire la contravenția prevăzută la art. 279¹ se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

(7) Autoritatea care a întocmit procesul-verbal participă la examinarea cauzei contravenționale și prezintă instanței informațiile necesare pentru stabilirea cifrei de afaceri relevante, aprecierea gravității încălcării și individualizarea sancțiunii.

(8) Hotărârea definitivă privind aplicarea sancțiunii se transmite autorității care a întocmit procesul-verbal și celorlalte autorități care au participat la control sau investigație, pentru evidență, publicare în condițiile legii și monitorizarea executării măsurilor de conformare.”

II. Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 103, art. 355) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

La articolul 12 alin. (1), după lit. l) se introduce lit. o) cu următorul cuprins:

„o) exercită atribuțiile autorității de supraveghere a respectării obligațiilor de diligență necesară care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului, în limitele stabilite la art. 23 alin. (5) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, inclusiv solicită informații și documente, efectuează investigații, dispune măsuri de conformare și constată contravenția prevăzută la art. 279¹ din Codul contravențional.”

Articolul 33. Dispoziții tranzitorii

(1) Până la aducerea actelor normative în corespundere cu prezenta lege, prevederile actelor normative în vigoare se aplică în măsura în care nu contravin acesteia.

(2) De la datele de aplicare prevăzute la art. 31, prezenta lege se aplică operațiunilor, impacturilor și măsurilor întreprinse după datele respective, indiferent de data la care a fost încheiat contractul sau a fost inițiată relația de afaceri relevantă.

Partea I

***1. DREPTURI ȘI INTERDICȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE
INTERNAȚIONALE PRIVIND DREPTURILE OMULUI***

1. Dreptul la viață, interpretat în concordanță cu art. 6 alin. (1) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Încălcarea acestui drept include agenții de securitate privați sau publici care protejează resursele, localurile sau personalul întreprinderii și care au provocat decesul unei persoane din cauza lipsei de instrucțiuni sau de control din partea întreprinderii, dar nu se limitează la aceștia.

2. Interzicerea torturii, a tratamentelor crude, inumane sau degradante, interpretată în concordanță cu art. 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Aceasta include agenții de securitate privați sau publici care protejează resursele, localurile sau personalul întreprinderii și care supun o persoană torturii sau unui tratament crud, inuman sau degradant din cauza lipsei de instrucțiuni sau de control din partea întreprinderii, dar nu se limitează la aceștia.

3. Dreptul la libertate și securitate, interpretat în concordanță cu art. 9 alin. (1) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

4. Interzicerea imixtiunilor arbitrare sau ilegale în viața privată, familia, locuința sau corespondența unei persoane, precum și a atingerilor ilegale aduse onoarei sau reputației

acesteia, interpretată în concordanță cu art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

5. Interzicerea imixtiunilor în libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, interpretată în concordanță cu art. 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

6. Dreptul de a beneficia de condiții de muncă juste și favorabile, inclusiv de un salariu echitabil și de un salariu de subzistență adecvat pentru lucrătorii angajați, precum și de un venit de subzistență adecvat pentru lucrătorii independenți și micii fermieri, pe care aceștia îl câștigă în schimbul muncii și al producției lor, de un trai decent, de condiții de muncă sigure și sănătoase și de o limitare rezonabilă a programului de lucru, interpretat în conformitate cu art. 7 și 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

7. Interdicția de a restricționa accesul lucrătorilor la locuințe adecvate, în cazul în care aceștia sunt cazați în locuințe oferite de întreprindere, precum și de a restricționa accesul lucrătorilor la hrană, îmbrăcăminte, apă și salubritate adecvate la locul de muncă, interpretată în concordanță cu art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

8. Dreptul copiilor la cel mai înalt standard de sănătate posibil, interpretat în concordanță cu art. 24 din Convenția cu privire la drepturile copilului; dreptul copiilor la educație, interpretat în concordanță cu art. 28 din Convenția cu privire la drepturile copilului; dreptul copiilor la un nivel de trai adecvat, interpretat în concordanță cu art. 27 din Convenția cu privire la drepturile copilului; dreptul copiilor de a fi protejați împotriva exploatării economice și a desfășurării oricărei munci care ar putea să fie periculoasă sau să interfereze cu educația copilului sau să dăuneze sănătății copilului ori dezvoltării sale fizice, mentale, spirituale, morale sau sociale, interpretat în concordanță cu art. 32 din Convenția cu privire la drepturile copilului; dreptul copiilor de a fi protejați împotriva tuturor formelor de exploatare sexuală și abuz sexual și împotriva răpirii, vânzării sau deplasării ilegale într-un alt loc din țara lor sau din afara acesteia în scopul exploatării, interpretat în concordanță cu art. 34 și 35 din Convenția cu privire la drepturile copilului.

9. Interdicția de a angaja copii care nu au împlinit vârsta la care se încheie școlarizarea obligatorie și, în orice caz, care au vârsta mai mică de 15 ani, cu excepția cazului în care legislația în vigoare la locul de încadrare în muncă prevede acest lucru în concordanță cu art. 2 alin. (4) din Convenția (nr. 138) a Organizației Internaționale a Muncii privind vârsta minimă de încadrare în muncă din 1973, interpretată în concordanță cu art. 4-8 din Convenția (nr. 138) a Organizației Internaționale a Muncii privind vârsta minimă de încadrare în muncă din 1973.

10. Interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor (persoane cu vârsta sub 18 ani), interpretată în concordanță cu art. 3 din Convenția (nr. 182) a Organizației Internaționale a Muncii privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor din 1999. Aceasta include:

(a) toate formele de sclavie sau de practici similare sclaviei, cum ar fi vânzarea și traficul de copii, servitutea pentru datorii și șerbă, precum și munca forțată sau obligatorie, inclusiv recrutarea forțată sau obligatorie a copiilor pentru utilizarea în conflicte armate;

(b) utilizarea, procurarea sau oferirea unui copil pentru prostituție, producerea de pornografie sau pentru spectacole pornografice;

(c) utilizarea, procurarea sau oferirea unui copil pentru activități ilicite, în special pentru producerea sau traficul de droguri; și

(d) muncile care pot afecta, prin natura lor sau în virtutea condițiilor în care sunt desfășurate, sănătatea, siguranța sau principiile morale ale copiilor.

11. Interzicerea muncii forțate sau obligatorii, care înseamnă orice muncă sau serviciu pretins unei persoane sub amenințarea unei pedepse și pentru care acea persoană nu s-a oferit de bunăvoie, de exemplu ca rezultat al unei servituți pentru datorii sau al traficului de persoane,

interpretată în concordanță cu art. 2 alin. (1) din Convenția (nr. 29) a Organizației Internaționale a Muncii privind munca forțată sau obligatorie din 1930. Din noțiunea de „muncă forțată sau obligatorie” sunt excluse muncile sau serviciile care respectă art. 2 alin. (2) din Convenția (nr. 29) a Organizației Internaționale a Muncii privind munca forțată sau obligatorie din 1930 sau art. 8 alin. (3) lit. (b) și (c) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

12. Interzicerea tuturor formelor de sclavie și de comerț cu sclavi, inclusiv a practicilor similare sclaviei, a șerbiei sau a altor forme de dominație sau opresiune la locul de muncă, cum ar fi exploatarea și umilirea economică sau sexuală extreme, precum și a traficului de persoane, interpretată în concordanță cu art. 8 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

13. Dreptul la libertatea de asociere și de întrunire și drepturile de organizare și de negociere colectivă, interpretate în concordanță cu art. 21 și 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, cu art. 8 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, cu Convenția (nr. 87) a Organizației Internaționale a Muncii privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical din 1948 și cu Convenția (nr. 98) a Organizației Internaționale a Muncii privind dreptul de organizare și negociere colectivă din 1949. Aceasta include următoarele drepturi:

- (a) lucrătorii sunt liberi să se organizeze sau să se înscrie în sindicate;
- (b) organizarea de sindicate sau aderarea și apartenența la un sindicat nu trebuie să fie utilizate ca motiv de discriminare nejustificată sau represalii;
- (c) sindicatele sunt libere să funcționeze în concordanță cu statutul și normele lor, fără imixtiuni din partea autorităților; și
- (d) dreptul la grevă și dreptul la negociere colectivă.

14. Interzicerea tratamentului inegal în ceea ce privește încadrarea în muncă, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de cerințele privind încadrarea în muncă, interpretată în concordanță cu art. 2 și 3 din Convenția (nr. 100) a Organizației Internaționale a Muncii privind egalitatea de remunerare din 1951, cu art. 1 și 2 din Convenția (nr. 111) a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și al exercitării profesiei din 1958 și cu art. 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale. Inegalitatea de tratament include, în special:

- (a) plata unei remunerații inegale pentru o muncă de aceeași valoare; și
- (b) discriminarea pe criterii de origine națională sau socială, rasă, culoare, sex, religie, opinii politice.

15. Interdicția de a provoca degradări măsurabile ale mediului, cum ar fi schimbările dăunătoare ale solului, poluarea apei sau a aerului, emisiile nocive, consumul excesiv de apă, degradarea terenurilor sau alt impact asupra resurselor naturale, cum ar fi defrișarea, care:

- (a) afectează în mod substanțial bazele naturale pentru conservare și producția de alimente;
- (b) blochează accesul unei persoane la apă potabilă sigură și curată;
- (c) îngreunează accesul unei persoane la instalații sanitare sau distruge astfel de instalații;
- (d) dăunează sănătății, siguranței, utilizării normale a terenurilor sau a bunurilor dobândite în mod legal ale unei persoane;
- (e) afectează în mod substanțial serviciile ecosistemice prin care un ecosistem contribuie direct sau indirect la bunăstarea oamenilor, interpretată în concordanță cu art. 6 alin. (1) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și cu art. 11 și 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

16. Dreptul persoanelor, al grupurilor și al comunităților la terenuri și resurse și la a nu fi private de mijloacele de subzistență, ceea ce implică interdicția de a lua ilegal în posesie terenuri, păduri și ape sau de a evacua în mod ilegal persoane de pe acestea cu ocazia achiziționării,

dezvoltării sau utilizării în alt mod a unor terenuri, păduri și ape, inclusiv prin defrișări, dacă utilizarea acestora asigură subzistența unei persoane, interpretat în concordanță cu art. 1 și 27 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și cu art. 1, 2 și 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

2. INSTRUMENTE PRIVIND DREPTURILE OMULUI ȘI LIBERTĂȚILE FUNDAMENTALE

- 1) Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- 2) Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale;
- 3) Convenția privind drepturile copilului;
- 4) Convențiile principale/fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii:
 - a) Convenția (nr. 87) privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, 1948;
 - b) Convenția (nr. 98) privind dreptul de organizare și negociere colectivă, 1949;
 - c) Convenția (nr. 29) privind munca forțată sau obligatorie, 1930, și Protocolul din 2014 la aceasta;
 - d) Convenția (nr. 105) privind abolirea muncii forțate, 1957;
 - e) Convenția (nr. 138) privind vârsta minimă de încadrare în muncă, 1973;
 - f) Convenția (nr. 182) privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor, 1999;
 - g) Convenția (nr. 100) privind egalitatea de remunerare, 1951;
 - h) Convenția (nr. 111) privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și al exercitării profesiei, 1958.

Partea II

INTERDICȚII ȘI OBLIGAȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE DE MEDIU

1. Obligația de a evita sau de a reduce la minimum impacturile negative asupra diversității biologice, interpretată în concordanță cu art. 10 lit. (b) din Convenția privind diversitatea biologică din 1992 și cu legislația aplicabilă în jurisdicția relevantă, inclusiv obligațiile incluse în Protocolul de la Cartagena privind dezvoltarea, manipularea, transportul, utilizarea, transferul și eliberarea organismelor vii modificate și în Protocolul de la Nagoya referitor la accesul la resursele genetice și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora la Convenția privind diversitatea biologică din 12 octombrie 2014, adoptat la 29 octombrie 2010 și intrat în vigoare la 12 octombrie 2014.

2. Interdicția de a importa, exporta, reexporta sau introduce din mare, fără permis, orice exemplar inclus în apendicele I-III la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) din 3 martie 1973, interpretată în concordanță cu art. III, IV și V din convenție.

3. Interdicția de a fabrica, importa și exporta produsele cu adaos de mercur enumerate în anexa A partea I la Convenția de la Minamata privind mercurul din 10 octombrie 2013 (Convenția de la Minamata), interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (1) din convenție.

4. Interdicția de a utiliza mercurul sau compușii mercurului în procesele de fabricație enumerate în anexa B partea I la Convenția de la Minamata după data de eliminare treptată specificată în convenție pentru procesele individuale, interpretată în concordanță cu art. 5 alin. (2) din convenție.

5. Interdicția de a trata ilegal deșeuri de mercur, interpretată în concordanță cu art. 11 alin. (3) din Convenția de la Minamata și cu art. 13 din Regulamentul (UE) 2017/852 privind mercurul

6. Interdicția de a produce și utiliza produsele chimice enumerate în anexa A la Convenția de la Stockholm din 22 mai 2001 privind poluanții organici persistenți (Convenția privind POP), interpretată în concordanță cu art. 3 alin. (1) lit. (a) pct.(i) din convenție și cu Regulamentul (UE) 2019/1021 privind poluanții organici persistenți.

7. Interdicția de a manipula, colecta, depozita și elimina deșeurile în mod ilegal, interpretată în concordanță cu art. 6 alin. (1) lit. (d) pct.(i) și (ii) din Convenția privind POP și cu art. 7 din Regulamentul (UE) 2019/1021.

8. Interdicția de a importa sau exporta un produs chimic care figurează în anexa III la Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional (UNEP/FAO) din 10 septembrie 1998, interpretată în concordanță cu art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. (b) și art. 11 alin. (2) din convenție și cu indicațiile părții la convenție importatoare sau exportatoare, în concordanță cu procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (PIC).

9. Interdicția de a produce, consuma, importa și exporta în mod ilegal substanțele reglementate care figurează în anexele A, B, C și E la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon, interpretată în concordanță cu art. 4b din Protocolul de la Montreal și cu dispozițiile privind licențele prevăzute în legislația aplicabilă în jurisdicția relevantă.

10. Interdicția de a exporta deșeuri periculoase sau alte deșeuri, interpretată în concordanță cu art. 1 alin. (1) și (2) din Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora din 22 martie 1989 (Convenția de la Basel) și cu Regulamentul (UE) nr. 2024/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind transferurile de deșeuri, către:

(a) o parte la convenție care a interzis importul de astfel de deșeuri periculoase și alte deșeuri, interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (1) lit. (b) din Convenția de la Basel;

(b) un stat importator care nu își dă consimțământul în scris în legătură cu importul respectiv, în cazul în care statul importator nu a interzis importul unor astfel de deșeuri periculoase, interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (1) lit. (c) din Convenția de la Basel;

(c) o țară care nu este parte la Convenția de la Basel, interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (5) din Convenția de la Basel;

(d) un stat importator, în cazul în care astfel de deșeuri periculoase sau alte deșeuri nu sunt gestionate într-un mod rațional din punct de vedere ecologic în statul respectiv sau în altă parte, interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (8) prima teză din Convenția de la Basel.

11. Interdicția de a exporta deșeuri periculoase din țările enumerate în anexa VII la Convenția de la Basel către țări care nu sunt enumerate în anexa VII, în cazul operațiunilor enumerate în anexa IV la Convenția de la Basel, interpretată în concordanță cu art. 4a din Convenția de la Basel și cu art. 39 alin. (1) lit. (a) și (c), coroborat cu anexa V la Regulamentul (UE) nr. 2024/1157.

12. Interdicția de a importa deșeuri periculoase și alte deșeuri dintr-o țară care nu a ratificat Convenția de la Basel, interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (5) din Convenția de la Basel.

13. Obligația de a evita sau de a reduce la minimum impacturile negative asupra proprietăților delimitate drept patrimoniu natural, astfel cum este definit la art. 2 din Convenția privind protecția patrimoniului mondial cultural și natural din 16 noiembrie 1972 (Convenția

privind patrimoniul mondial), interpretată în concordanță cu art. 5 lit. (d) din Convenția privind patrimoniul mondial și cu legislația aplicabilă în jurisdicția relevantă.

14. Obligația de a evita sau de a reduce la minimum impacturile negative asupra zonelor umede, astfel cum sunt definite la art. 1 din Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice din 2 februarie 1971 (Convenția Ramsar), interpretată în concordanță cu art. 4 alin. (1) din Convenția Ramsar și cu legislația aplicabilă în jurisdicția relevantă.

15. Obligația de a preveni poluarea de către nave, interpretată în concordanță cu Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 (MARPOL 73/78). Aceasta include:

(a) interdicția de a deversa în mare:

(i) hidrocarburi sau amestecuri de hidrocarburi, astfel cum sunt definite în regula 1 din anexa I la MARPOL 73/78, interpretată în concordanță cu regulile 9-11 din anexa I la MARPOL 73/78;

(ii) substanțe lichide nocive, astfel cum sunt definite în regula 1 pct.(6) din anexa II la MARPOL 73/78, interpretată în concordanță cu regulile 5 și 6 din anexa II la MARPOL 73/78; și

(iii) ape uzate, astfel cum sunt definite în regula 1 pct.(3) din anexa IV la MARPOL 73/78, interpretată în concordanță cu regulile 8 și 9 din anexa IV la MARPOL 73/78;

(b) interzicerea poluării ilegale cu substanțe dăunătoare transportate pe mare sub formă ambalată, astfel cum sunt definite în regula 1 din anexa III la MARPOL 73/78, interpretată în concordanță cu regulile 1-7 din anexa III la MARPOL 73/78; și

(c) interzicerea poluării ilegale cu gunoi de la nave, astfel cum este definit în regula 1 din anexa V la MARPOL 73/78, interpretată în concordanță cu regulile 3-6 din anexa V la MARPOL 73/78.

16. Obligația de a preveni, reduce și controla poluarea mediului marin prin imersiune, interpretată în concordanță cu art. 210 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 (UNCLOS) și cu legislația aplicabilă în jurisdicția relevantă.

Vizează:

**Ministru, Ministrul Dezvoltării
Economice și Digitalizării**

Claudiu-Iulius-Gavril NĂSUI

Secretarul general al Guvernului

Alexei Buzu

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul de Lege privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul de lege a fost elaborat în scopul implementării angajamentelor Republicii Moldova privind armonizarea legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene, în contextul realizării Planului național de acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere și a obiectivelor stabilite pentru anul 2026 în domeniul guvernancei corporative, mediului, drepturilor omului și al sustenabilității economice. Scopul proiectului rezidă în transpunerea Directivei (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, astfel cum a fost modificată prin Directivele (UE) 2025/794 și (UE) 2026/470. Directiva stabilește obligații pentru întreprinderile mari de a identifica, preveni, atenua și remedia impacturile negative asupra drepturilor omului, inclusiv a angajaților, și mediului în cadrul operațiunilor proprii și al lanțului lor de activități. Elaborarea proiectului este fundamentată pe: – Tabelul de concordanță cu Directiva (UE) 2024/1760, care a identificat necesitatea unui cadru normativ distinct privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor; – Nota analitică privind transpunerea directivei, care a evidențiat lacunele cadrului legislativ național și recomandările de armonizare; – Datele statistice oficiale relevante pentru identificarea întreprinderilor care întrunesc pragurile de aplicabilitate prevăzute de proiect: peste 5.000 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1,5 miliarde euro, precum și pragurile speciale aplicabile întreprinderilor-mamă, francizelor și licențelor. Prin intermediul prezentului proiect de lege se urmărește realizarea următoarelor acțiuni din documentele strategice naționale: – Acțiunile prevăzute în documentele naționale de planificare privind armonizarea legislației în domeniul guvernancei corporative, responsabilității întreprinderilor, protecției drepturilor omului și mediului; – Programul național de aderare 2025–2029, aprobat prin HG nr. 306/2025, și angajamentul din Capitolul 30 „Relații externe” privind adoptarea legii până în decembrie 2026. – Optimizarea poverii administrative pentru mediul de afaceri prin alinierea la calendarul european etapizat (2028-2031), asigurând o perioadă de tranziție suficientă pentru companiile din Republica Moldova în vederea conformării la noile standarde fără pierderea competitivității pe piața unică.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Republica Moldova nu dispune, în prezent, de un cadru normativ dedicat diligenței necesare în materie de durabilitate, iar legislația existentă reglementează doar fragmentar domeniile drepturilor omului, mediului, guvernancei corporative și protecției avertizorilor de integritate. Analiza cadrului legislativ intern, realizată în Tabelul de concordanță, relevă existența unor lacune majore care împiedică alinierea la standardele Uniunii Europene și afectează competitivitatea întreprinderilor din Republica Moldova pe piața internă a UE, în special în contextul obligațiilor ce decurg din procesul de preluare a acquis-ului comunitar. În acest context, devine necesară instituirea, prin lege, a unui cadru normativ coerent și direct aplicabil privind diligența necesară în materie de durabilitate, în conformitate cu cerințele Directivei (UE) 2024/1760. 1) Lipsa unui mecanism juridic privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor

Legislația națională (Codul civil, Codul muncii, Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni etc.) nu conține obligații explicite pentru întreprinderile mari de a identifica, preveni, atenua și remedia impacturile negative reale sau potențiale asupra drepturilor omului și mediului generate de activitățile proprii, ale filialelor sau ale partenerilor comerciali din lanțul de activități.

În lipsa unui asemenea mecanism juridic, riscurile sistemice de încălcare a drepturilor fundamentale, de afectare a mediului și de practici neconforme standardelor de guvernanță corporativă rămân insuficient gestionate, iar întreprinderile nu dispun de un cadru clar de conformare la cerințele europene în materie.

Totodată, absența unei reglementări unitare în acest domeniu limitează capacitatea autorităților publice de a asigura monitorizarea și controlul eficient al acestor riscuri, precum și aplicarea unor măsuri preventive adecvate.

2) Lipsa răspunderii civile extinse în raport cu filialele și partenerii comerciali

Cadrul juridic național, în special Codul civil, consacră răspunderea juridică în principal pentru faptele proprii, fără a reglementa în mod adecvat răspunderea întreprinderilor pentru prejudiciile cauzate în cadrul lanțului de activități.

Directiva (UE) 2024/1760 prevede instituirea unui regim de răspundere civilă pentru daunele cauzate prin nerespectarea obligațiilor de diligență necesară, inclusiv în raport cu activitățile filialelor și ale partenerilor comerciali.

Absența unei astfel de reglementări în dreptul național conduce la:

- diminuarea nivelului de protecție a persoanelor afectate;
- limitarea accesului efectiv la remedii judiciare;
- afectarea credibilității mediului de afaceri în raport cu partenerii externi.

3) Lipsa obligațiilor de raportare în domeniul durabilității

Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 nu prevede declarația specifică privind diligența necesară în materie de durabilitate.

4) Inexistența unui mecanism special de protecție a avertizorilor în domeniul drepturilor omului și mediului

Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate nu acoperă în mod expres raportarea încălcărilor legate de drepturile omului și de protecția mediului în contextul activităților economice și al lanțurilor de activități.

Directiva (UE) 2024/1760 extinde domeniul de aplicare al normelor privind protecția avertizorilor, prin corelare cu Directiva (UE) 2019/1937, aspect care nu este reflectat în legislația națională.

5) Caracterul preponderent reactiv al cadrului de protecție a mediului

Legislația de mediu în vigoare (Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, Legea nr. 3/2016 privind emisiile industriale) are un caracter predominant reactiv, fiind orientată în principal spre sancționarea poluării și autorizarea proiectelor noi.

Aceasta nu instituie obligații sistemice pentru întreprinderi privind:

- monitorizarea continuă a impactului asupra mediului;
- integrarea măsurilor preventive în procesele decizionale corporative.

În lipsa unor asemenea mecanisme, prevenirea riscurilor de mediu rămâne limitată, iar intervențiile au loc, de regulă, ulterior producerii prejudiciului.

6) Lipsa unui cadru instituțional coordonat

Competențele în domeniul muncii, protecției mediului, drepturilor omului și prevenirii corupției sunt distribuite între mai multe autorități publice, fără existența unui mecanism unitar de coordonare în materia diligenței necesare.

Nu este desemnată o autoritate responsabilă de:

- monitorizarea respectării obligațiilor de diligență necesară de către întreprinderile mari;
- colectarea și analizarea raportărilor relevante;
- aplicarea măsurilor corective și a sancțiunilor.

În acest context, proiectul de lege prevede desemnarea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării în calitate de coordonator de politici, operator al portalului și al punctului național de contact. Autoritățile de supraveghere sunt desemnate Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul

pentru Protecția Mediului, Consiliul pentru egalitate, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare.

7) Necesitatea alinierii la standardele Uniunii Europene pentru întreprinderile din Republica Moldova

Proiectul se aplică întreprinderilor de dimensiuni foarte mari care întrunesc pragurile stabilite la art. 2, inclusiv întreprinderilor cu peste 5.000 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1,5 miliarde euro, precum și întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang și întreprinderilor care desfășoară activități în baza acordurilor de franciză sau de licență.

În absența unui cadru normativ privind diligența necesară în materie de durabilitate, întreprinderile vizate și partenerii lor de afaceri se pot confrunta cu riscuri semnificative, inclusiv:

- dificultăți de integrare și menținere în lanțurile europene de activități;
- limitarea accesului la investiții și finanțări care includ criterii de durabilitate;
- creșterea costurilor ulterioare de adaptare la cerințele Uniunii Europene.

8) Necesitatea corelării cu angajamentele asumate în procesul de integrare europeană

Transpunerea Directivei (UE) 2024/1760 constituie o acțiune relevantă în cadrul procesului de armonizare a legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene și contribuie la realizarea angajamentelor asumate în cadrul Capitolului 30 „Relații externe”.

Lacunele identificate confirmă necesitatea adoptării unei legi distincte care să instituie un cadru coerent privind diligența necesară în materie de durabilitate, să asigure armonizarea legislației naționale cu standardele Uniunii Europene și să contribuie la protecția persoanelor, mediului și a intereselor economice ale Republicii Moldova în contextul procesului de integrare europeană.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege propune instituirea primului cadru normativ național privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, transpunând **Directiva (UE) 2024/1760**, astfel cum a fost modificată prin Directivele (UE) 2025/794 și (UE) 2026/470. Obiectivul principal este implementarea obligațiilor legale pentru întreprinderile mari de a identifica, preveni, atenua, înceta și remedia impacturile negative asupra drepturilor omului, mediului și bunei guvernante, atât în operațiunile proprii, cât și în întreg lanțul valoric.

Pe baza proiectului de lege, principalele prevederi și elemente inovatoare ale actului normativ sunt următoarele:

1) Stabilirea domeniului de aplicare (Praguri actualizate 2026)

Proiectul de lege se va aplica întreprinderilor mari care depășesc pragurile de scalare stabilite prin reforma din februarie 2026:

- Întreprinderi autohtone și grupuri: peste 5.000 de salariați (calculați conform metodologiei FTE a BNS) și o cifră de afaceri netă mondială de peste 1,5 miliarde EUR.
- Sectoare specifice (Francize): cifră de afaceri de peste 275 milioane EUR, dacă redevențele depășesc 75 milioane EUR.
- Întreprinderi nerezidente: entități din state terțe care generează cifre de afaceri similare pe teritoriul Republicii Moldova/UE.

Conform datelor Biroului Național de Statistică (BNS), acest prag protejează sectorul IMM prin evitarea sarcinilor administrative directe, limitând aplicarea legii la actorii economici cu capacitate financiară ridicată.

2) Instituirea obligațiilor de diligență necesară pentru companiile vizate

Proiectul transpune structura directivei și prevede obligații pentru companii:

- integrarea diligenței necesare în politicile interne, care se revizuiesc cel puțin o dată la 24 luni;
- identificarea și evaluarea impacturilor negative reale sau potențiale;
- prevenirea și atenuarea riscurilor;
- încetarea și remedierea impacturilor negative reale;
- dialogul structurat cu părțile interesate;
- instituirea unui mecanism intern de notificare și tratare a plângerilor;
- evaluarea eficacității măsurilor cel puțin o dată la 5 ani;
- publicarea declarației anuale.

4) Reglementarea răspunderii civile pentru nerespectarea obligațiilor de diligență

Proiectul de lege introduce un mecanism de răspundere civilă extinsă, care permite:

- repararea prejudiciilor cauzate persoanelor sau mediului;
- antrenarea răspunderii companiilor;
- recuperarea costurilor suportate de autoritățile publice în cazul remediilor de mediu.

Aceasta este o noutate majoră în dreptul Republicii Moldova.

5) Instituirea mecanismelor de supraveghere și delimitarea competențelor autorităților

Proiectul desemnează în calitate de autorități de supraveghere Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Consiliul pentru egalitate, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare. Autoritățile exercită competențe proprii și de rang egal, în limitele domeniilor stabilite de proiect.

- Inspectoratul de Stat al Muncii supraveghează impacturile în domeniile reglementate de legislația muncii și de legislația privind securitatea și sănătatea în muncă, iar Inspectoratul pentru Protecția Mediului supraveghează impacturile negative asupra mediului și obligațiile rezultate din instrumentele internaționale prevăzute în partea a II-a a anexei.

Pentru a clarifica atribuțiile Inspectoratului de Stat al Muncii în cadrul mecanismului de supraveghere propus, se prezintă în continuare corespondența dintre domeniile prevăzute de proiect și competențele legale existente ale instituției.

Analiza comparativă a art. 4 din Legea nr. 140/2001 și a art. 23 alin. (3) din proiect relevă că domeniile materiale enumerate la art. 23 alin. (3) lit. a)–f) sunt deja cuprinse, direct sau indirect, în mandatul legal al Inspectoratului de Stat al Muncii (ISM).

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 140/2001, ISM exercită controlul de stat asupra respectării tuturor actelor normative din domeniul muncii și al securității și sănătății în muncă. Prin urmare, competența instituției nu este limitată la materiile enumerate expres la art. 4 alin. (2), ci cuprinde toate drepturile și obligațiile reglementate de Codul muncii și de celelalte acte normative din aceste domenii.

Art. 4 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 140/2001 atribuie expres ISM controlul respectării normelor privind relațiile individuale și colective de muncă, drepturile și garanțiile lucrătorilor, egalitatea de șanse și de tratament, nondiscriminarea și prevenirea hărțuirii, precum și securitatea și sănătatea în muncă. Aceste prevederi corespund direct domeniilor indicate la art. 23 alin. (3) lit. a), b) și d) din proiect.

Libertatea de asociere și negocierea colectivă, prevăzute la art. 23 alin. (3) lit. c) din proiect, sunt cuprinse în noțiunile de „relații colective de muncă” și „drepturi și garanții ale lucrătorilor” utilizate la art. 4 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 140/2001. Aceste drepturi sunt consacrate expres și de art. 5 alin. (1) lit. h), art. 9 alin. (1) lit. i) și k), precum și de art. 21–29 din Codul muncii. În special, art. 26 alin. (1) recunoaște reprezentanților salariaților și angajatorilor dreptul de a iniția și de a participa la negocieri colective, iar art. 27 reglementează desfășurarea acestora.

Egalitatea de tratament și nondiscriminarea, prevăzute la art. 23 alin. (3) lit. d) din proiect, se regăsesc expres la art. 4 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 140/2001. La nivelul Codului muncii, acestea sunt reglementate de art. 5 alin. (1) lit. e) și g), art. 8, care interzice discriminarea directă și indirectă în raporturile de muncă, precum și de art. 128 alin. (2), care interzice discriminarea la stabilirea și achitarea salariului.

Interzicerea muncii copiilor, menționată la art. 23 alin. (3) lit. e) din proiect, rezultă din normele Codului muncii privind vârsta minimă de încadrare și protecția salariaților minori. Potrivit art. 46 alin. (2), capacitatea de muncă se dobândește, ca regulă, la vârsta de 16 ani; alin. (3) permite încadrarea persoanei care a împlinit 15 ani numai pentru efectuarea unor munci ușoare și cu acordul reprezentanților legali; iar alin. (4) interzice încadrarea în muncă a persoanelor care nu au împlinit 15 ani. Protecția este completată de art. 96 alin. (2), privind durata redusă a timpului de muncă, și de art. 105 alin. (1), care interzice atragerea salariaților sub 18 ani la muncă suplimentară.

Interzicerea muncii forțate este prevăzută expres la art. 6 alin. (3) și art. 7 alin. (1)–(4) din Codul muncii. Întrucât ISM controlează, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 140/2001, respectarea actelor normative din domeniul muncii, constatarea utilizării muncii forțate intră deja în competența sa materială.

Formularea de la art. 23 alin. (3) lit. f) din proiect, referitoare la „alte drepturi ale lucrătorilor”, se suprapune cu art. 4 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 140/2001, care atribuie ISM controlul respectării drepturilor și garanțiilor lucrătorilor, precum și cu art. 4 alin. (2) pct. 1) lit. f), care permite efectuarea altor controale în domenii de competență stabilite de legislație.

- Pentru impacturile asupra drepturilor omului au fost evaluate competențele a două instituții existente – Avocatul Poporului și Consiliul pentru egalitate. Întrucât instituirea

unei noi autorități ar genera sarcini administrative și financiare suplimentare, proiectul propune extinderea mandatului Consiliului pentru egalitate, care va supraveghea impacturile asupra drepturilor omului neatribuite expres altei autorități. Avocatul Poporului va coopera cu autoritățile de supraveghere prin furnizarea de date, informații, opinii și expertiză, cu respectarea independenței sale funcționale.

- Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare supraveghează întreprinderile financiare reglementate aflate în competența lor.
- Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării coordonează politicile naționale, portalul unic, punctul național de contact și mecanismul de cooperare interinstituțională, fără a avea calitatea de supraveghere și fără a interveni în investigațiile sau cazurile individuale.

6) Introducerea obligațiilor pentru întreprinderile nerezidente

Întreprinderile străine care activează în Republica Moldova și depășesc pragurile stabilite sunt obligate să:

- desemneze un reprezentant autorizat în Republica Moldova;
- asigure îndeplinirea prevederilor privind diligența necesară în raport cu activitățile desfășurate pe teritoriul țării.

7) Elemente noi privind eligibilitatea și responsabilitățile verificatorilor independenți

În conformitate cu proiectul de Lege, se instituie pentru prima dată un sistem de verificare independentă a conformității întreprinderilor cu cerințele de diligență.

Verificatorii autorizați sunt responsabili pentru:

- evaluarea conformității politicilor de diligență necesară ale întreprinderilor;
- verificarea procedurilor interne de identificare și prevenire a riscurilor;
- certificarea veridicității informațiilor incluse în raportul anual de sustenabilitate;
- notificarea autorităților competente atunci când constată neconformități grave;
- asigurarea imparțialității și păstrarea confidențialității datelor.

8) Crearea mecanismului de plângeri și protecția avertizorilor

Proiectul de lege transpune modificările aduse Directivei 2019/1937, introducând:

- obligația companiilor de a institui canale interne de raportare pentru încălcări privind mediul și drepturile omului;
- protecția avertizorilor împotriva represaliilor;
- obligația publicării anuale a datelor agregate privind sesizările.

9) Implementarea declarației anuale privind diligența necesară

Companiile vizate trebuie să publice anual declarația care include:

- evaluarea riscurilor din lanțul de activități;
- măsurile adoptate și eficiența acestora;
- indicatori de mediu și sociali.

Prin transpunerea Directivei, Republica Moldova adoptă un model de guvernare modern, care protejează mediul de afaceri local prin praguri ridicate (5.000+ angajați), asigurând totodată un nivel înalt de protecție a drepturilor fundamentale și a mediului.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul de elaborare a prezentului proiect de lege, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a examinat mai multe opțiuni de reglementare, cu scopul de a identifica soluția cea mai adecvată pentru transpunerea Directivei (UE) 2024/1760 și pentru adaptarea cerințelor acesteia la realitățile economice și instituționale ale Republicii Moldova.

Prima opțiune analizată a fost menținerea situației actuale, fără intervenție legislativă. Această variantă a fost însă exclusă, întrucât legislația națională nu conține obligații sau mecanisme privind diligența necesară, iar absența unui astfel de cadru ar perpetua riscurile existente în materie de drepturile omului și mediu. Neintervenția ar fi contravenit totodată angajamentelor asumate de Republica Moldova în calitate de stat candidat la aderarea la Uniunea Europeană și ar fi afectat competitivitatea întreprinderilor mari, care trebuie să demonstreze conformitate față de partenerii europeni. Prin urmare, această opțiune nu putea fi considerată viabilă.

O a doua opțiune analizată a vizat elaborarea unei legi organice distincte versus adoptarea unui act normativ subordonat (Hotărâre de Guvern). Această opțiune a vizat crearea unui cadru

normativ cu forță juridică superioară, capabil să asigure o stabilitate sporită reglementărilor privind diligența necesară. Deși o lege organică oferă legitimitate maximă, această soluție a prezentat anumite limitări în faza de analiză, și anume complexitatea procesului legislative, rigiditate în adaptare, dilema instrumentului juridic. Prin comparație, o Hotărâre de Guvern ar fi oferit avantajul unor modificări rapide și al unei implementări etapizate. Totuși, această variantă a fost considerată insuficientă, deoarece un act administrativ nu poate reglementa aspecte esențiale care țin de drepturile și obligațiile fundamentale, de mecanismele de răspundere civilă sau de regimul de sancționare sever (precum amenzile de până la 3% din cifra de afaceri), aspecte care necesită, prin natura lor, acoperire prin lege organică.

O altă opțiune discutată a fost integrarea prevederilor directivei în actele normative sectoriale existente — Codul muncii, Codul civil, legislația de mediu, Legea privind societățile pe acțiuni sau legislația privind protecția consumatorilor. Această abordare ar fi condus însă la o reglementare dispersată, dificil de aplicat și lipsită de coerență. Directiva (UE) 2024/1760 promovează în mod expres o abordare integrată, în cadrul unui mecanism unic de guvernare corporativă, iar fragmentarea normelor ar fi compromis tocmai logica și eficiența acestui mecanism. De asemenea, o astfel de dispersie ar fi făcut dificilă monitorizarea, supravegherea și aplicarea sancțiunilor.

Transpunerea parțială a directivei a fost, la rândul său, analizată și exclusă. Având în vedere obligațiile asumate prin Acordul de Asociere și metodologia de transpunere a acquis-ului, o transpunere incompletă ar fi generat neconformitate cu standardele europene și ar fi afectat imaginea și credibilitatea Republicii Moldova în procesul de aderare. În plus, elementele directivei sunt interdependente — prevenirea riscurilor, remedierea prejudiciilor, obligațiile de raportare și mecanismele de supraveghere formează un sistem unic. Scoaterea unuia dintre aceste elemente ar face întregul model inoperabil.

În final, s-a analizat și varianta menținerii unui cadru exclusiv voluntar, bazat pe coduri de conduită, auto-reglementare sau standarde private. Această soluție nu ar putea însă oferi garanțiile necesare privind protecția drepturilor omului și a mediului, întrucât ar depinde exclusiv de disponibilitatea companiilor. Or, Directiva (UE) 2024/1760 instituie obligații juridice obligatorii și mecanisme clare de răspundere, ceea ce face insuficient un model exclusiv voluntar.

Din toate aceste motive, **opțiunea selectată — elaborarea unei legi organice** — ca instrument principal, considerându-se că forța juridică și securitatea raporturilor de drept prevalează în fața considerentelor de ordin administrativ, asigurând astfel o transpunere robustă și conformă cu standardele europene. Aceasta reprezintă singura soluție capabilă să asigure o transpunere completă, o implementare eficientă și o adaptare flexibilă în timp. Această abordare permite consolidarea unui cadru coerent, proporțional și previzibil pentru întreprinderile mari din Republica Moldova și asigură compatibilitatea cu acquis-ul Uniunii Europene, fără a crea poveri administrative nejustificate.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Implementarea proiectului de Lege privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor va genera un impact moderat asupra sectorului public, structurat în principal în jurul responsabilităților noi atribuite Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, în calitate de autoritate coordonatoare, precum și asupra autorităților de supraveghere în domeniul protecției mediului, drepturilor omului și muncii.

În primul rând, proiectul nu prevede crearea unei autorități publice noi, ci distribuie atribuțiile între instituțiile existente. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării va coordona politicile naționale în domeniu, portalul unic, punctul național de contact, cooperarea cu instituțiile Uniunii Europene și mecanismul interinstituțional.

În al doilea rând, supravegherea respectării obligațiilor va reveni Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Consiliului pentru egalitate, Băncii Naționale a Moldovei și Comisiei Naționale a Pieței Financiare, potrivit delimitării materiale prevăzute la art. 23. În domeniul drepturilor omului au fost evaluate competențele Avocatului Poporului și ale Consiliului pentru egalitate. Pentru a evita instituirea unei noi autorități, se propune extinderea mandatului Consiliului pentru egalitate. Această soluție implică modificarea Legii nr. 121/2012.

Pe termen scurt, impactul asupra sectorului public va consta în necesitatea elaborării procedurilor interne de coordonare, formării personalului în domeniul diligenței necesare, adaptării instrumentelor IT necesare gestionării raportărilor și integrării noilor competențe în activitatea

curentă. Aceste ajustări pot fi realizate prin utilizarea resurselor bugetare deja aprobate, fiind prevăzută posibilitatea utilizării programelor de asistență tehnică din partea Uniunii Europene și a partenerilor de dezvoltare.

Pe termen mediu și lung, se estimează că aplicarea proiectului de lege va conduce la eficientizarea activității instituțiilor publice, prin reducerea episoadelor de neconformare severă în lanțurile valorice ale companiilor mari, prevenirea litigiilor majore privind încălcarea drepturilor omului, diminuarea cazurilor de poluare sau degradare a mediului ce necesită intervenția autorităților și creșterea nivelului de transparență corporativă. Aceasta va contribui la o administrare publică mai predictibilă și orientată spre prevenție, reducând sarcina de intervenție ulterioară în situații de risc.

În concluzie, impactul asupra sectorului public este unul gestionabil. Legea consolidează capacitatea administrației de a monitoriza comportamentul întreprinderilor mari într-un mod modern, aliniat practicilor europene, fără a crea sarcini bugetare sau instituționale disproporționate. Implementarea prevederilor va putea fi realizată treptat, prin utilizarea resurselor existente și prin valorificarea sprijinului oferit de programele de preaderare.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative anuale existente, realocări interne și prin atragerea de resurse externe.

Implementarea prezentului proiect de lege nu presupune costuri majore pentru bugetul de stat, întrucât proiectul se bazează pe structurile instituționale existente și nu implică crearea unor autorități noi sau extinderea semnificativă a aparatului public. Costurile aferente se referă preponderent la activitățile de coordonare, monitorizare și instruire, care pot fi acoperite prin realocări interne și prin mobilizarea resurselor din programele de asistență externă.

Pe termen scurt (primul an de aplicare), impactul financiar este determinat în principal de necesitatea adaptării capacităților instituționale ale Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și ale autorităților de supraveghere, pentru a asigura gestionarea rapoartelor anuale ale întreprinderilor, funcționarea mecanismelor de supraveghere și implementarea sistemului de alertare și coordonare interinstituțională. Aceste costuri se referă, în special, la dezvoltarea unor proceduri operaționale interne, instruirea personalului și ajustarea infrastructurii IT necesare procesării datelor transmise de întreprinderi.

Pe termen mediu, cheltuielile se vor stabili la un nivel redus și constant, fiind asociate cu activități de rutină: recepționarea și analiza rapoartelor de sustenabilitate, coordonarea verificatorilor independenți, organizarea periodică a consultărilor cu părțile interesate și actualizarea metodologiilor sectoriale. Aceste activități se încadrează în funcțiile normale ale autorităților publice și pot fi finanțate prin realocări interne ale resurselor umane și materiale existente.

Proiectul de lege oferă, de asemenea, posibilitatea mobilizării resurselor externe pentru implementarea eficientă a sistemului de diligență. Uniunea Europeană și partenerii de dezvoltare (PNUD și GIZ) oferă deja programe dedicate sustenabilității și mediului, care pot acoperi costuri precum instruirea funcționarilor, dezvoltarea instrumentelor digitale, elaborarea ghidurilor de conformare pentru companii sau sprijinirea verificatorilor independenți. În consecință, o parte importantă a costurilor inițiale poate fi transferată către asistența externă, reducând presiunea asupra bugetului național.

Este de menționat că proiectul de lege nu impune contribuții financiare din partea întreprinderilor la un fond public, nu introduce taxe noi și nu presupune finanțarea publică a proceselor de audit sau verificare independentă, acestea fiind responsabilitatea companiilor vizate de proiectul de lege. Statul asigură doar supravegherea și coordonarea, fără a suporta cheltuieli operaționale directe în domeniul privitor la evaluarea conformității.

În ansamblu, impactul financiar al proiectului de lege asupra bugetului public este moderat și sustenabil. Cheltuielile necesare pot fi absorbite prin bugetele existente, eventuale realocări interne, precum și prin atragerea resurselor externe disponibile în cadrul programelor de pre-aderare. Efortul financiar este proporțional cu importanța consolidării unui cadru modern de responsabilitate corporativă, previzibil și aliniat standardelor UE, iar beneficiile pe termen lung — reducerea riscurilor sociale și de mediu, creșterea transparenței corporative și diminuarea intervențiilor reactive ale statului — depășesc semnificativ costurile administrative inițiale.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Impactul proiectului de lege asupra sectorului privat este unul substanțial, fiind însă calibrat în mod proporțional și orientat strategic către întreprinderile de dimensiuni mari, care dețin un rol determinant în economia națională și în lanțurile valorice internaționale.

Conform datelor furnizate de **Biroul Național de Statistică (BNS)** și raportate la noile praguri de scalare prevăzute de Directiva (UE) 2026/470, implementarea se va concentra pe actorii economici cu o capacitate administrativă și financiară ridicată. Deși în Republica Moldova activează un număr restrâns de companii care depășesc pragul de **5.000 salariați** (în sectoare strategice precum energia, transporturile, retailul și telecomunicațiile), acestea reprezintă pilonii principali de interacțiune cu piața unică europeană.

Elemente cheie ale impactului:

- Cerințele vizează companiile mari, dar pot exista efecte contractuale indirecte asupra IMM-urilor.
- Aceste companii-pilon vor servi drept vectori de transmitere a standardelor de durabilitate către furnizorii lor, consolidând reziliența întregului ecosistem economic național.
- Prin alinierea la pragurile de peste 5.000 de salariați și cifre de afaceri de peste 1,5 miliarde EUR, proiectul asigură un tratament echitabil și previzibil pentru investitorii străini și grupurile multinaționale prezente în Republica Moldova.
- Deși obligațiile legale revin marilor corporații, acestea vor beneficia de pe urma unei transparențe sporite și a unei gestionări mai eficiente a riscurilor operaționale și de reputație.

Această abordare garantează că Republica Moldova adoptă un model de dezvoltare sustenabilă fără a suprasolicita sectoarele economice emergente, respectând totodată exigențele stricte ale acquis-ului comunitar actualizat în februarie 2026.

Pentru întreprinderile mari, proiectul de lege introduce obligații noi în domeniul identificării și gestionării riscurilor privind drepturile omului, mediul și condițiile de muncă. Deși aceste obligații pot implica inițial costuri de conformare — asociate elaborării politicilor interne, organizării procedurilor de evaluare a riscurilor, instituirii mecanismelor de raportare internă — beneficiile pe termen mediu și lung depășesc aceste investiții.

Un prim efect pozitiv este creșterea **competitivității companiilor moldovenești** în raport cu partenerii internaționali. În contextul în care marile companii europene sunt obligate la rândul lor să monitorizeze lanțurile valorice, lipsa conformității din partea unui furnizor din Republica Moldova poate duce la excluderea acestuia din contracte și proceduri de achiziții. Prin implementarea unui sistem național de diligență necesară, companiile moldovenești vor putea demonstra conformitatea cu standardele UE, reducând riscurile de pierdere a partenerilor sau a oportunităților comerciale.

În al doilea rând, proiectul de lege stimulează **modernizarea managementului corporativ**, introducând practici moderne de evaluare a riscurilor și raportare de sustenabilitate. Aceste cerințe sunt deja practici uzuale în marile economii, iar adoptarea lor în Republica Moldova va contribui la creșterea transparenței, disciplinei manageriale și predictibilității activităților economice.

În ceea ce privește costurile administrative pentru întreprinderi, acestea vor fi diferențiate. Întreprinderile cu infrastructură corporativă dezvoltată (de ex. companii cu sisteme de management ISO, structuri de audit intern) vor putea integra noile cerințe fără investiții majore. Companiile care nu dețin astfel de structuri vor suporta costuri moderate pentru organizarea proceselor interne de due diligence, însă aceste costuri reprezintă investiții în reducerea riscurilor semnificative de neconformitate, litigii, pierderi reputaționale sau sancțiuni.

Un impact important îl are și prevederea privind **verificatorii independenți**. Pentru sectorul privat, apariția unui astfel de mecanism reprezintă atât o garanție de credibilitate în relațiile internaționale, cât și un instrument suplimentar de evaluare care consolidează încrederea în practicile de guvernanță ale companiilor moldovenești.

Proiectul de lege nu se aplică direct întreprinderilor mici și mijlocii, prevenind astfel apariția unor poveri administrative nejustificate pentru cel mai important segment al economiei moldovenești. Totuși, IMM-urile care fac parte din lanțurile de aprovizionare ale companiilor mari vor beneficia indirect de modernizarea acestor procese, prin creșterea cerințelor de responsabilitate și transparență la nivelul întregului lanț valoric.

Pe termen lung, impactul asupra sectorului privat este pozitiv, întrucât adoptarea unui cadru de diligență necesară atrage investiții, reduce vulnerabilitățile juridice și reputaționale, creează premisele pentru tranziția verde, consolidează responsabilitatea socială și facilitează accesul pe piețele europene. Totodată, companiile vor beneficia de predictibilitate juridică și de oportunitatea de a-și alinia modelele de afaceri la cele mai moderne standarde internaționale, în contextul avansării Republicii Moldova pe calea integrării europene.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

4.4. Impactul social

Implementarea proiectului de lege privind diligența necesară va genera un impact social preponderent pozitiv, întrucât introduce pentru prima dată un cadru juridic coerent de prevenire a riscurilor sociale în lanțurile de activități ale întreprinderilor mari. Acest cadru contribuie la consolidarea protecției drepturilor angajaților, la prevenirea exploatarei, la reducerea riscurilor de discriminare și la creșterea transparenței corporative, cu efecte benefice asupra comunităților, consumatorilor și partenerilor economici.

Pe termen scurt, impactul social este asociat cu necesitatea întreprinderilor de a revizui politicile interne privind drepturile omului, munca decentă și condițiile de muncă. Pe termen mediu și lung, aplicarea sistemelor de due diligence conduce la diminuarea riscurilor de exploatare, muncă forțată, muncă a copiilor, încălcări ale securității și sănătății în muncă, precum și la consolidarea dialogului social cu angajații și reprezentanții acestora.

Proiectul de lege introduce mecanisme de remediere, raportare și consultare cu părțile interesate, ceea ce creează premisele unei guvernante corporative mai transparente și mai responsabile. De asemenea, măsurile de protecție a avertizorilor de integritate sporesc încrederea angajaților în capacitatea instituțiilor de a preveni represaliile și abuzurile.

Clasificarea impactului social:

- intensitate: moderat spre ridicat (pentru întreprinderile mari și angajații acestora);
- direcție: preponderent pozitivă;
- grupuri afectate: angajați, comunități locale, consumatori, parteneri comerciali, furnizori;
- orizont de timp: mediu și lung.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul de lege generează un impact minim și controlabil asupra datelor cu caracter personal. Întreprinderile vizate vor colecta și procesa anumite categorii de date ale angajaților, furnizorilor sau altor părți interesate, în special în contextul mecanismelor interne de raportare, evaluare a riscurilor sociale sau soluționare a plângerilor. Totodată, nu se introduc obligativități suplimentare de colectare a datelor sensibile, iar volumele de date prelucrate sunt limitate la ceea ce este necesar pentru respectarea obligațiilor legale.

Proiectul nu modifică regimul național de protecție a datelor cu caracter personal și nu afectează drepturile persoanelor vizate. Operațiunile de prelucrare vor continua să se realizeze în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal, în special în ceea ce privește minimizarea datelor, confidențialitatea, securitatea, accesul restricționat și evaluarea impactului asupra protecției datelor, după caz.

Clasificarea impactului asupra datelor personale:

- intensitate: redusă;
 - direcție: neutră;
 - caracter: controlabil prin respectarea legislației existente;
- grupuri afectate: angajați, parteneri comerciali, avertizori de integritate.

4.5. Impactul asupra mediului

Impactul proiectului de lege asupra mediului este **potențial pozitiv**. Prin instituirea unui sistem obligatoriu de diligență necesară, proiectul contribuie direct la prevenirea, reducerea și remedierea impacturilor negative asupra mediului generate de activitățile întreprinderilor mari și ale lanțurilor lor de aprovizionare.

În prezent, legislația națională din domeniul protecției mediului este orientată în principal spre sancționarea post-factum a unor abateri (poluare, emisii, gestionare necorespunzătoare a deșeurilor), iar instrumentele preventive sunt limitate. Proiectul de lege propus schimbă această paradigmă, introducând pentru prima dată un model proactiv, în care întreprinderile sunt obligate să identifice din timp riscurile de mediu și să ia măsuri pentru prevenirea lor.

În ansamblu, impactul asupra mediului poate fi caracterizat astfel:

- intensitate: impact potențial pozitiv, a cărui amploare depinde de numărul întreprinderilor vizate și de riscurile identificate;
- direcție: pozitivă;
- caracter: preventiv, structural și de durată;

efecte așteptate: reducerea poluării, creșterea eficienței în utilizarea resurselor, îmbunătățirea calității mediului și sănătății populației. Prin aceste elemente, proiectul de lege reprezintă un instrument necesar pentru tranziția ecologică a Republicii Moldova și pentru avansarea procesului de integrare europeană în domeniul mediului și climei.
4.6. Alte impacturi și informații relevante
Pe lângă impacturile juridice, economice, sociale și de mediu deja analizate, implementarea proiectului de lege generează o serie de efecte colaterale relevante pentru buna funcționare a mediului de afaceri și pentru procesul de integrare europeană a Republicii Moldova. În primul rând, proiectul va contribui la consolidarea transparenței corporative și a responsabilității întreprinderilor mari în raport cu societatea, clienții și partenerii comerciali. Introducerea declarației anuale și verificarea independentă a informațiilor publicate asigură un climat de afaceri mai predictibil, bazat pe date reale privind performanța socială și de mediu a companiilor. În al doilea rând, proiectul de lege creează premisele pentru modernizarea lanțurilor valorice interne, deoarece întreprinderile mari vor solicita furnizorilor și partenerilor comerciali practici conforme cu cerințele de due diligence. Acest lucru va stimula treptat dezvoltarea unor standarde ridicate în economia locală, în special în sectoarele expuse riscurilor sociale și de mediu (textile, agricultură, transport, servicii industriale). Pe plan extern, adoptarea proiectului de lege va contribui la creșterea credibilității Republicii Moldova în raport cu investitorii străini și partenerii europeni. Conformitatea cu Directiva (UE) 2024/1760 este un indicator important pentru companiile internaționale care își evaluează partenerii în funcție de riscurile sociale și de mediu. Astfel, proiectul devine un instrument esențial pentru atragerea investițiilor responsabile și pentru integrarea companiilor moldovenești în lanțurile valorice ale pieței unice europene. În plus, implementarea prevederilor proiectului de lege este în concordanță cu obiectivele Republicii Moldova în domeniul tranziției verzi și digitale, promovând un model economic rezilient, eficient energetic și orientat spre inovare. Prin stimularea comportamentului corporativ responsabil, actul normativ completează politicile publice din domeniul protecției mediului și ocupării forței de muncă. În același timp, riscurile implementării proiectului de Lege țin de costurile de conformare, presiunea contractuală asupra IMM-urilor, fragmentarea supravegherii și riscurile privind datele și secretele comerciale. În ansamblu, proiectul contribuie la consolidarea unui cadru de afaceri modern, responsabil și sustenabil, aliniat standardelor europene și celor mai bune practici internaționale. Alte efecte pot include: reducerea litigiilor comerciale, creșterea conformității în relațiile cu autoritățile, diminuarea practicilor neloiale și îmbunătățirea reputației corporative la nivel intern și extern. Prin toate aceste dimensiuni, proiectul de lege depășește rolul unui simplu instrument de conformare la acquis și se transformă într-un catalizator al dezvoltării sustenabile și al guvernantei corporative responsabile în Republica Moldova.
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsurile normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
Proiectul de lege urmărește transpunerea Directivei (UE) 2024/1760 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2025/794 și Directiva (UE) 2026/470. Analiza compatibilității, reflectată în Tabelul de concordanță, indică faptul că pentru transpunerea completă a directivei este necesară instituirea unui cadru normativ național unitar și operațional, realizat prin prezentul proiect de lege. Directiva impune statelor membre (și, prin armonizare, Republicii Moldova în calitate de stat candidat) obligația de a institui norme clare și obligatorii privind: – identificarea, evaluarea și prevenirea riscurilor asupra drepturilor omului și mediului în lanțul de activități al întreprinderilor; – mecanismele de remediere și răspundere civilă; – funcționarea canalelor de raportare interne și protecția avertizorilor; – supravegherea publică și sancțiunile aplicabile companiilor neconforme.

În consecință, măsura normativă principală necesară transunerii directivei este adoptarea prezentului **Proiectul de lege privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor**, care integrează cerințele obligatorii ale actului european într-un instrument juridic coerent și direct aplicabil întreprinderilor vizate.

Pe lângă instituirea cadrului normativ de bază, proiectul conține modificările legislative necesare aplicării acestuia, după cum urmează:

1. **Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 – pentru introducerea posibilității calculării amenzii persoanei juridice în raport cu cifra de afaceri, instituirea contravenției privind nerespectarea obligațiilor de diligență necesară și stabilirea autorităților competente să constate contravenția și să întocmească procesele-verbale;**
2. **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității – pentru extinderea mandatului Consiliului pentru egalitate asupra impacturilor negative privind drepturile omului care nu sunt atribuite expres altei autorități de supraveghere;**
3. **Actele normative subordonate legii necesare funcționării mecanismului interinstituțional, portalului unic, punctului național de contact și procedurilor de supraveghere și raportare, care vor fi aprobate de Guvern și de autoritățile competente în termenele prevăzute de proiect.**

Modificările sunt orientate spre utilizarea instituțiilor existente și delimitarea clară a responsabilităților, fără crearea unei autorități noi.

În domeniul drepturilor omului, opțiunea instituțională reflectată de proiect este extinderea mandatului Consiliului pentru egalitate, în urma evaluării competențelor acestuia și cele ale Avocatului Poporului.

Prin adoptarea proiectului de lege, Republica Moldova va transpune cerințele obligatorii ale Directivei (UE) 2024/1760, avansând în îndeplinirea obiectivelor de asociere în conformitate cu Capitolul 30 „Relații externe”.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Implementarea Directivei (UE) 2024/1760 la nivel național necesită un cadru juridic intern coerent, funcțional și compatibil cu mecanismele europene de guvernare corporativă, protecția mediului și drepturile omului. Proiectul de lege constituie actul normativ central, iar modificările conexe incluse în același proiect asigură competențele de supraveghere, control și sancționare.

În primul rând, Codul contravențional nr. 218/2008 se modifică pentru a permite aplicarea amenzii procentuale, de până la 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial sau, după caz, consolidată, și pentru a introduce art. 279¹ și art. 423¹² privind contravenția și autoritățile competente.

În al doilea rând, Legea nr. 121/2012 se completează cu atribuția Consiliului pentru egalitate de a solicita informații și documente, a efectua investigații, a dispune măsuri de conformare și a constata contravenția în domeniul drepturilor omului neatribuit expres altei autorități.

Pentru stabilirea autorității responsabile în materia drepturilor omului au fost evaluate competențele Avocatului Poporului și ale Consiliului pentru egalitate. Soluția extinderii mandatului Consiliului valorifică o instituție existentă și evită crearea unei autorități noi, fără a afecta mandatul ori independența Avocatului Poporului, care va coopera cu autoritățile de supraveghere în limitele legii.

Pentru susținerea comunicării publice și a raportării vor fi elaborate actele de punere în aplicare prevăzute de proiect, cu evitarea duplicării obligațiilor întreprinderilor care furnizează deja informații echivalente.

Măsurile privind verificarea independentă, inițiativele sectoriale și sprijinul pentru întreprinderi vor fi aplicate în condițiile proiectului; utilizarea acestora nu transferă obligațiile întreprinderii și nu o exonerează de răspundere.

Măsurile normative și instituționale vor fi promovate etapizat, astfel încât procesul de armonizare să fie coerent, predictibil și adaptat capacității autorităților și mediului de afaceri.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, la data de 19.01.2026, anunțul privind inițierea elaborării proiectului actului normativ a fost publicat pe portalul guvernamental www.particip.gov.md la linkul: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/15886. În conformitate cu art. 32 din Legea

nr. 100/2017, proiectul urmează a fi avizat de Centrul de Armonizare a Legislației, Cancelaria de Stat, Ministerul Finanțelor, Ministerul Mediului, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Consiliul pentru egalitate, Banca Națională a Moldovei, Comisia Națională a Pieței Financiare.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul de lege se supune expertizelor anticorupție și expertizei juridice, conform art.35, 36 și 37 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Prezentul proiect instituie un act normativ nou și modifică Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 și Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

Legea va intra în vigoare la expirarea unei luni de la data publicării. Dispozițiile privind elaborarea actelor de punere în aplicare, desemnarea autorităților, consolidarea capacităților instituționale, portalul unic, punctul național de contact și măsurile de sprijin se vor aplica de la intrarea în vigoare. Obligațiile prevăzute la art. 7–15, precum și supravegherea și sancționarea încălcării acestora, se vor aplica de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 26 iulie 2029. Art. 16 se va aplica exercițiilor financiare care încep la sau după data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2030, iar art. 17 se va aplica de la data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea proiectului de lege se va realiza etapizat, în conformitate cu termenele prevăzute la art. 31, prin adoptarea măsurilor normative, instituționale, administrative și tehnice necesare funcționării cadrului de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.

De la intrarea în vigoare a legii vor fi inițiate elaborarea actelor de punere în aplicare, consolidarea capacităților autorităților competente, instituirea mecanismului de coordonare și cooperare interinstituțională, crearea portalului unic și a punctului național de contact, precum și elaborarea măsurilor de informare și sprijin pentru întreprinderi. Actele necesare implementării urmează a fi adoptate cel târziu până la 26 iulie 2028 sau, dacă aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană va avea loc anterior acestei date, cel târziu la data aderării.

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării va asigura coordonarea națională a politicilor în domeniul diligenței necesare, cu excepția politicilor sectoriale și a aspectelor de reglementare și supraveghere aferente sectorului financiar. În acest scop, Ministerul va:

1. coordona elaborarea, evaluarea și actualizarea cadrului normativ și a politicilor publice în domeniu;
2. asigura publicarea și diseminarea în limba română a orientărilor emise de Comisia Europeană și coordona elaborarea notelor naționale de implementare;
3. opera portalul unic național destinat informării și sprijinirii întreprinderilor, partenerilor de afaceri și părților interesate;
4. institui și opera punctul național de contact;
5. coordona mecanismul de cooperare interinstituțională și asigura secretariatul acestuia;
6. coordona elaborarea măsurilor de sprijin pentru întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii;
7. monitoriza impactul reglementării asupra mediului de afaceri și elabora evaluările și rapoartele naționale privind implementarea legii.

Mecanismul de coordonare și cooperare interinstituțională va funcționa în baza unui regulament aprobat de Guvern. Acesta va stabili modul de organizare și funcționare a mecanismului, procedura de desemnare a reprezentanților, regulile de convocare a ședințelor și condițiile schimbului de informații. Autoritățile participante vor coopera fără raporturi de subordonare și cu respectarea competențelor, autonomiei funcționale și independenței fiecărei instituții.

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu Ministerul Justiției și Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, va asigura traducerea, publicarea și diseminarea

clauzelor contractuale-tip adoptate de Comisia Europeană și, după caz, va elabora explicațiile necesare aplicării acestora în cadrul juridic național.

Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Consiliul pentru egalitate, Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare vor adopta măsurile interne necesare exercitării atribuțiilor de supraveghere prevăzute de proiect. Aceste măsuri vor include:

- ✓ desemnarea subdiviziunilor și a personalului responsabil;
- ✓ elaborarea procedurilor privind solicitarea informațiilor, inițierea și desfășurarea investigațiilor și efectuarea controalelor;
- ✓ instituirea mecanismelor accesibile pentru primirea și examinarea sesizărilor motivate;
- ✓ stabilirea procedurilor de cooperare și schimb de informații între autorități;
- ✓ instruirea personalului în domeniul diligenței necesare, drepturilor omului, protecției mediului și aplicării sancțiunilor;
- ✓ instituirea evidenței investigațiilor și a măsurilor dispuse, precum și publicarea rapoartelor anuale cu date agregate și anonimizate.

Pentru exercitarea atribuțiilor privind supravegherea impacturilor asupra drepturilor omului care nu sunt atribuite expres altei autorități, vor fi consolidate capacitățile instituționale ale Consiliului pentru egalitate, inclusiv în contextul modificărilor operate prin proiect în Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

Ministerul Finanțelor, în coordonare cu Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, va asigura transpunerea și punerea în aplicare a cerințelor privind conținutul și criteriile declarației anuale referitoare la diligența necesară, stabilite prin actele delegate adoptate de Comisia Europeană. Ministerul Finanțelor și Agenția Achiziții Publice vor elabora ghidurile metodologice pentru includerea criteriilor de durabilitate și diligență necesară în procedurile de achiziții publice și de concesiune.

Până la 31 decembrie 2030, sub condiția aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Guvernul va desemna cel puțin un organism de colectare pentru transmiterea declarațiilor anuale către punctul unic european de acces și va asigura notificarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe. Art. 17 privind accesibilitatea informațiilor prin ESAP se va aplica de la data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031.

Măsurile de sprijin financiar destinate întreprinderilor mici și mijlocii și părților interesate vor putea fi acordate numai în limita alocațiilor aprobate prin legea bugetară anuală și prin programe instituite cu respectarea legislației privind ajutorul de stat și ajutorul de minimis. Autoritățile publice vor putea coopera cu instituțiile Uniunii Europene, organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare pentru consolidarea capacităților administrative și elaborarea instrumentelor de sprijin.

Obligațiile întreprinderilor prevăzute la art. 7–15, precum și mecanismele aferente de supraveghere și sancționare, se vor aplica de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 26 iulie 2029. Obligația de comunicare publică prevăzută la art. 16 se va aplica exercițiilor financiare care încep la sau după data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2030.

Secretar de stat

Natalia SELEVESTRU

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2025/794 și Directiva (UE) 2026/470, CELEX: 02024L1760-20260318		
2	Titlul actului normativ național Proiect de Lege privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor		
3	Gradul general de compatibilitate Transpune directiva		
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării		
5	Data întocmirii/actualizării 21.08.2026		
6. Actul Uniunii Europene		7. Proiectul de act normativ	8. Gradul de compatibilitate
		CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII	Compatibil
Articolul 1 Obiect		Articolul 1 Obiectul și domeniul de reglementare	Compatibil
(1) Prezenta directivă stabilește norme privind:		(1) Prezenta lege stabilește:	Compatibil
(a) obligațiile întreprinderilor referitoare la impactul negativ real și potențial asupra drepturilor omului și impactul negativ asupra mediului, în ceea ce privește propriile lor operațiuni, operațiunile filialelor lor și operațiunile desfășurate de partenerii lor de afaceri în lanțurile de activități ale întreprinderilor respective;		a) obligațiile întreprinderilor privind identificarea, evaluarea, prioritizarea, prevenirea, atenuarea, încetarea și, după caz, remedierea impacturilor negative reale și potențiale asupra drepturilor omului și asupra mediului, aferente operațiunilor proprii, operațiunilor filialelor și operațiunilor partenerilor de afaceri din lanțurile lor de activități;	Compatibil
(b) răspunderea pentru încălcarea obligațiilor menționate la litera (a); și		b) mecanismele de supraveghere și asigurare a respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege; c) condițiile în care se aplică răspunderea civilă potrivit legislației Republicii Moldova pentru prejudiciile legate de nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în domeniul durabilității.	Compatibil
(c) obligația întreprinderilor de a adopta și a pune în aplicare un plan de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice având drept scop să asigure, prin depunerea celor mai susținute eforturi, compatibilitatea modelului de afaceri și a strategiei întreprinderii cu tranziția către o economie durabilă și cu limitarea încălzirii globale la 1,5°C, în conformitate cu Acordul de la Paris.			Neaplicabil
		(2) Diligența necesară prevăzută de prezenta lege este bazată pe riscuri, iar caracterul adecvat al măsurilor întreprinse se apreciază ținând	Neaplicabil, întrucât introducerea acestei obligații ar genera costuri și sarcini administrative suplimentare pentru mediul de afaceri, disproporționate în raport cu obiectivele urmărite.

	seama de gravitatea și probabilitatea impactului, factorii de risc relevanți și circumstanțele cazului concret.		
(2) Prezenta directivă nu constituie un motiv de reducere a nivelului de protecție a drepturilor omului, a drepturilor în materie de ocupare a forței de muncă și a drepturilor sociale, sau de protecție a mediului ori a climei prevăzut în dreptul intern al statelor membre sau de contractele colective aplicabile la momentul adoptării prezentei directive. Cu toate acestea, prima teză de la prezentul alineat nu împiedică statele membre să adapteze legislația națională privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, aplicabilă la momentul adoptării prezentei directive, în special domeniul său de aplicare, în vederea alinierii acestuia la prezenta directivă	(3) Prezenta lege nu constituie temei pentru reducerea nivelului de protecție a drepturilor omului, a drepturilor în materie de muncă și sociale, inclusiv a celor prevăzute de contractele colective aplicabile, ori a nivelului de protecție a mediului și a climei stabilit de legislația în vigoare la data adoptării prezentei legi.	Compatibil	
(3) Prezenta directivă nu aduce atingere obligațiilor din domeniul drepturilor omului, al drepturilor în materie de ocupare a forței de muncă și al celor sociale și nici celor din domeniul protecției mediului și al schimbărilor climatice în temeiul altor acte legislative ale Uniunii. În cazul în care o dispoziție a prezentei directive contravine unei dispoziții dintr-un alt act legislativ al Uniunii care urmărește aceleași obiective și care prevede obligații mai extinse sau mai specifice, dispoziția celui alt act legislativ al Uniunii prevalează în ceea ce privește conflictul de legi și se aplică respectivelor obligații specifice.	(4) Prezenta lege nu aduce atingere obligațiilor prevăzute de legislația națională în domeniul drepturilor omului, al drepturilor în materie de muncă și al celor sociale, precum și celor din domeniul protecției mediului și al schimbărilor climatice. În cazul în care o dispoziție a prezentei legi contravine unei dispoziții dintr-un alt act normativ național care reglementează aceleași domenii și care prevede obligații mai extinse sau mai specifice, se aplică dispoziția care stabilește nivelul mai înalt de protecție.	Compatibil	
(4) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii sau dreptului intern referitor la alte aspecte decât cele prevăzute la alineatul (1). În special, normele menționate la alineatul (1) litera (a) nu afectează dreptul Uniunii sau dreptul intern referitor la drepturile omului, drepturile în materie de ocupare a forței de muncă sau drepturile sociale, sau la protecția mediului și schimbările climatice, în afară de obligațiile generale de diligență		Neaplicabil	
Articolul 2 Domeniul de aplicare	Articolul 2 Domeniul de aplicare	Compatibil	
(1) Prezenta directivă se aplică întreprinderilor constituite în conformitate cu legislația unui stat membru și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:	(1) Prezenta lege se aplică întreprinderilor constituite în conformitate cu legislația Republicii Moldova, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost sau ar trebui să fie adoptate situații financiare anuale:	Compatibil	
(a) întreprinderea a avut, în medie, peste 5 000 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1 500 000 000 EUR în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost adoptate sau ar fi trebuit să fie adoptate situații financiare anuale;	a) au avut, în medie, peste 5.000 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1.500.000.000 euro;	Compatibil	
(b) întreprinderea nu a atins pragurile prevăzute la litera (a), dar este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a	b) nu au atins pragurile prevăzute la lit. a), dar sunt întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang ale unui	Compatibil	

atins pragurile respective în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost sau ar fi trebuit să fie adoptate situații financiare anuale consolidate;	grup care, pe bază consolidată, a atins pragurile respective;		
(c) întreprinderea a încheiat ea însăși sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat acorduri de franciză sau de licență în Uniune în schimbul unor redevențe cu întreprinderi terțe independente, în cazul în care aceste acorduri asigură o identitate comună, un concept comercial comun și aplicarea unor metode comerciale uniforme și în cazul în care aceste redevențe s-au ridicat la peste 75 000 000 EUR în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost sau ar fi trebuit să fie adoptate situații financiare anuale și cu condiția ca întreprinderea să fi avut ea însăși sau să fie întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a avut o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 275 000 000 EUR în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost sau ar fi trebuit să fie adoptate situații financiare anuale.	c) întreprinderea a încheiat sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat în Uniunea Europeană acorduri de franciză sau de licență, în schimbul unor redevențe, cu întreprinderi terțe independente, dacă acordurile asigură o identitate comună, un concept comercial comun și aplicarea unor metode comerciale uniforme, redevențele au depășit 75.000.000 euro, iar întreprinderea sau grupul a avut o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 275.000.000 euro.	Compatibil	
(2) Prezenta directivă se aplică și întreprinderilor care sunt constituite în conformitate cu legislația unei țări din afara UE și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:	(2) Prezenta lege se aplică și întreprinderilor constituite potrivit legislației unui stat terț, care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții în exercițiul financiar care precedă ultimul exercițiu financiar:	Compatibil	
(a) întreprinderea a generat o cifră de afaceri netă de peste 1 500 000 000 EUR în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar;	a) au realizat în Uniunea Europeană o cifră de afaceri netă de peste 1.500.000.000 euro;	Compatibil (cu clauză de aderare)	
(b) întreprinderea nu a atins pragul menționat la litera (a), dar este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care, pe bază consolidată, a atins pragul respectiv în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar;	b) nu au atins pragul prevăzut la lit. a), dar sunt întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang ale unui grup care, pe bază consolidată, a atins pragul respectiv;	Compatibil	
(c) întreprinderea a încheiat ea însăși sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat acorduri de franciză sau de licență în Uniune în schimbul unor redevențe cu întreprinderi terțe independente, în cazul în care aceste acorduri asigură o identitate comună, un concept comercial comun și aplicarea unor metode comerciale uniforme și în cazul în care aceste redevențe s-au ridicat la peste 75 000 000 EUR în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar; și cu condiția ca întreprinderea să fi generat ea însăși sau să fie întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a generat o cifră de afaceri netă de peste 275 000 000 EUR în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar.	c) întreprinderea a încheiat sau este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a unui grup care a încheiat în Uniunea Europeană acordurile prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă redevențele au depășit 75.000.000 euro în Uniunea Europeană, iar întreprinderea sau grupul a generat o cifră de afaceri netă de peste 275.000.000 euro în Uniunea Europeană.	Compatibil	
(3) În cazul în care întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang are ca activitate principală deținerea de acțiuni în filiale operaționale și	(4) Întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang a cărei activitate principală constă în deținerea	Compatibil	

nu se angajează în luarea de decizii de gestionare, operaționale sau financiare care afectează grupul sau una sau mai multe dintre filialele sale, aceasta poate fi scutită de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă. Această scutire este supusă condiției ca una dintre filialele întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang stabilită în Uniune să fie desemnată să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolele 6-16 în numele întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, inclusiv obligațiile întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang în ceea ce privește activitățile filialelor sale. Într-un astfel de caz, filiala desemnată dispune de toate mijloacele și autoritatea juridică necesare pentru a îndeplini aceste obligații în mod eficace, în special pentru a se asigura că filiala desemnată obține de la întreprinderile grupului informațiile și documentele relevante pentru a îndeplini obligațiile întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang în temeiul prezentei directive. Întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang solicită scutirea menționată la primul paragraf de le prezentul alineat autorității de supraveghere competente, în conformitate cu articolul 24, pentru ca aceasta să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile, autoritatea de supraveghere competentă acordă scutirea. După caz, autoritatea respectivă informează în mod corespunzător autoritatea de supraveghere competentă din statul membru în care este stabilită filiala desemnată cu privire la cerere și apoi cu privire la decizia sa. Întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang răspunde în solidar cu filiala desemnată pentru nerespectarea de către aceasta din urmă a obligațiilor care îi revin în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat	participațiilor în filiale operaționale și care nu adoptă decizii de gestiune, operaționale sau financiare ce afectează grupul ori una sau mai multe filiale i se poate acorda scutirea de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, dacă desemnează o filială stabilită în Uniunea Europeană să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute la art. 6–16, inclusiv obligațiile referitoare la activitatea filialelor sale. (5) Filiala desemnată potrivit alin. (4) dispune de toate mijloacele și de autoritatea juridică necesare pentru îndeplinirea efectivă a obligațiilor, inclusiv de dreptul de a obține de la întreprinderile grupului informațiile și documentele relevante. (6) Scutirea se solicită autorității de supraveghere competente, care verifică îndeplinirea condițiilor și adoptă o decizie. După caz, autoritatea informează autoritatea de supraveghere competentă din statul membru în care este stabilită filiala desemnată cu privire la cerere și la decizia adoptată. Întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang răspunde solidar cu filiala desemnată pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (4).		
(4) În sensul alineatului (1), numărul de angajați cu fracțiune de normă se calculează pe baza echivalentului normă întreagă. Lucrătorii temporari și alți lucrători cu forme atipice de muncă sunt incluși, cu condiția îndeplinirii criteriilor de determinare a statutului unui lucrător stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în calculul numărului de angajați în același mod ca și când ar fi fost lucrători angajați direct pentru aceeași perioadă de timp de către întreprindere.	(7) În sensul alin. (1), angajații cu fracțiune de normă se calculează pe baza echivalentului normă întreagă. Lucrătorii temporari și ceilalți lucrători în forme atipice de muncă se includ numai dacă îndeplinesc criteriile pentru stabilirea statutului de lucrător aplicabile în dreptul Uniunii Europene.	Compatibil	
(5) În cazul în care o întreprindere îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) sau (2), prezenta directivă se aplică numai dacă condițiile respective sunt îndeplinite în două exerciții financiare consecutive. Prezenta directivă nu se mai aplică unei întreprinderi menționate la alineatul (1) sau (2) în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) sau (2) încetează să mai fie	(3) Prezenta lege se aplică întreprinderilor prevăzute la alin. (1) și (2) numai dacă condițiile relevante sunt îndeplinite în două exerciții financiare consecutive. Legea nu se mai aplică dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite în fiecare dintre ultimele două exerciții financiare relevante.	Compatibil	

îndeplinite pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare relevante.			
(6) În ceea ce privește întreprinderile menționate la alineatul (1), statul membru competent să reglementeze aspectele care intră sub incidența prezentei directive este statul membru în care întreprinderea își are sediul social.		Neaplicabil	
(7) În ceea ce privește o întreprindere astfel cum este menționată la alineatul (2), statul membru competent să reglementeze aspectele care intră sub incidența prezentei directive este statul membru în care întreprinderea respectivă are o sucursală. În cazul în care o întreprindere nu are sucursale în niciun stat membru sau are sucursale în state membre diferite, statul membru competent să reglementeze aspectele care intră sub incidența prezentei directive este cel în care întreprinderea a generat cea mai mare cifră de afaceri netă în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar.	(9) În privința întreprinderilor prevăzute la alin. (2), competența autorităților Republicii Moldova se determină potrivit art. 23 alin. (15).	Compatibil	
(8) Prezenta directivă nu se aplică FIA, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (31), și nici organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (32).	(8) Prezenta lege nu se aplică fondurilor de investiții alternative și organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare. Excluderea nu se aplică administratorilor acestora dacă aceștia se încadrează în definiția întreprinderii financiare reglementate.	Compatibil	
Articolul 3 Definiții	Articolul 3 Definiții	Compatibil	
(1) În scopul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	(1) În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc după cum urmează:	Compatibil	
(a) „întreprindere” înseamnă oricare dintre următoarele: (i) o persoană juridică constituită într-una din formele juridice enumerate în anexele I și II la Directiva 2013/34/UE; (ii) o persoană juridică constituită în conformitate cu legislația unei țări terțe într-o formă comparabilă cu cele enumerate în anexele I și II la Directiva 2013/34/UE; (iii) o întreprindere financiară reglementată, indiferent de forma sa juridică, care este: — o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (33); — o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (34); — un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, inclusiv un administrator de fonduri europene cu capital de risc (EuVECA), astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (35), un administrator de fonduri europene de antreprenariat social (EuSEF), astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 346/2013	12) „Întreprindere” înseamnă persoana juridică ce desfășoară activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova și intră sub incidența art. 2, indiferent de forma juridică de organizare, inclusiv: a) societăți cu răspundere limitată, societăți pe acțiuni și alte persoane juridice constituite potrivit Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi; b) filialele, sucursalele și reprezentanțele persoanelor juridice străine, înregistrate în Republica Moldova conform Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali; c) instituțiile financiare reglementate, indiferent de forma juridică, inclusiv: — instituții de credit și bănci licențiate potrivit Legii nr. 202/2017 privind activitatea băncilor; — societăți de investiții și furnizori de servicii de investiții financiare,	Compatibil	

al Parlamentului European și al Consiliului (36) și un administrator de fonduri europene de investiții pe termen lung (ELTIF), astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului (37); — o societate de administrare, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE; — o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (38); — o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE; — o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei (UE) 2016/2341 în conformitate cu articolul 2 din directiva menționată, cu excepția cazului în care un stat membru a hotărât să nu aplice directiva menționată integral sau parțial în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din directiva menționată; — o contraparte centrală, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (39); — un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (40); — un vehicul investițional de asigurare sau reasigurare autorizat în conformitate cu articolul 211 din Directiva 2009/138/CE; — o entitate special constituită în scopul securizării, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (41); — o societate financiară holding mixtă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un holding de asigurare, astfel cum este definit la articolul 212 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/138/CE, sau un holding financiar mixt, astfel cum este definit la articolul 212 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2009/138/CE, care face parte dintr-un grup de asigurare ce face obiectul supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 din directiva respectivă și care nu este exceptat de la supravegherea la nivel de grup în temeiul articolului 214 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE; — o instituție de plată, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (d) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (42); — o instituție emitentă de monedă electronică, astfel cum a fost definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului (43);	reglementați de Legea nr. 171/2012 privind piața de capital; – societăți de asigurare și reasigurare, potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare; – administratori ai organismelor de plasament colectiv și ai fondurilor de investiții, în măsura în care sunt autorizați și supravegheați potrivit legislației speciale aplicabile; – instituții de plată și instituții emitente de monedă electronică, potrivit Legii nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică; – furnizori de servicii de finanțare participativă (crowdfunding), autorizați potrivit Legii nr. 181/2023 privind serviciile de finanțare participativă; – furnizori de servicii de cryptoactive, în măsura în care sunt autorizați și supravegheați conform legislației naționale; d) alte persoane juridice constituite în temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, care desfășoară activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova.		
---	--	--	--

— un furnizor de servicii de finanțare participativă, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului (44); — un furnizor de servicii de criptoactive, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 15 din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului (45), în cazul în care prestează unul sau mai multe servicii de criptoactive astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 16 din regulamentul respectiv;			
	10) „IMM” înseamnă întreprinderi mici și mijlocii definite conform art. 4 al Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.	Prevederi naționale	
(b) „impact negativ asupra mediului” înseamnă un impact negativ asupra mediului care rezultă din încălcarea interdicțiilor și a obligațiilor enumerate în partea I secțiunea 1 punctele 15 și 16 și în partea II din anexa la prezenta directivă, ținându-se seama de dreptul intern legat de dispozițiile instrumentelor enumerate în acestea;	8) „Impact negativ asupra mediului” înseamnă orice efect dăunător, actual sau potențial, asupra mediului rezultat din încălcarea interdicțiilor și obligațiilor în partea I secțiunea 1 pct. 15 și 16 și în partea II a anexei la prezenta lege, ținând seama de legislația aplicabilă aferentă instrumentelor internaționale prevăzute în anexă.	Compatibil	
(c) „impact negativ asupra drepturilor omului” înseamnă un impact asupra persoanelor, care rezultă din: (i) un abuz împotriva unuia dintre drepturile omului enumerate în partea I secțiunea 1 din anexa la prezenta directivă, întrucât respectivele drepturi ale omului sunt consacrate în instrumentele internaționale enumerate în partea I secțiunea 2 din anexa la prezenta directivă; (ii) un abuz împotriva unui drept al omului care nu figurează în partea I secțiunea 1 din anexa la prezenta directivă, dar care este consacrat în instrumentele privind drepturile omului enumerate în partea I secțiunea 2 din anexa la prezenta directivă, în următoarele condiții: — se poate comite un abuz împotriva respectivului drept al omului de către o întreprindere sau de o entitate juridică; — abuzul împotriva respectivului drept al omului afectează în mod direct un interes juridic protejat de instrumentele privind drepturile omului enumerate în partea I secțiunea 2 din anexa la prezenta directivă; și — întreprinderea ar fi putut prevedea în mod rezonabil că ar putea fi afectate astfel de drepturi ale omului, ținând seama de circumstanțele cazului respectiv, inclusiv de natura și amploarea operațiunilor comerciale ale întreprinderii și ale lanțului său de activități, de caracteristicile sectorului economic și de contextul geografic și operațional;	7) „Impact negativ asupra drepturilor omului” înseamnă orice efect advers real sau potențial asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, rezultat din: a) încălcarea unuia dintre drepturile prevăzute în partea I secțiunea 1 din anexă, astfel cum acestea rezultă din instrumentele prevăzute în partea I secțiunea 2; sau b) încălcarea unui alt drept prevăzut de unul dintre instrumentele din partea I secțiunea 2, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: dreptul poate fi încălcat prin activitatea unei întreprinderi sau a unei persoane juridice; încălcarea afectează direct un interes juridic protejat; iar întreprinderea putea prevedea în mod rezonabil riscul respectiv, ținând seama de natura și amploarea operațiunilor, sector, lanțul de activități și contextul geografic și operațional.	Compatibil	
(d) „impact negativ” înseamnă un impact negativ asupra mediului sau un impact negativ asupra drepturilor omului;	6) „Impact negativ” înseamnă orice efect advers, actual sau potențial, asupra mediului ori asupra drepturilor omului, astfel cum sunt	Compatibil	

	definite la pct.2) și 3) din prezentul alineat, care rezultă din activitățile proprii ale întreprinderii, ale filialelor sale sau ale partenerilor de afaceri din lanțul de activități.		
(e) „filială” înseamnă o persoană juridică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2013/34/UE, și o persoană juridică prin intermediul căreia se exercită activitatea unei întreprinderi controlate, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (46);	3) „Filială” înseamnă o persoană juridică asupra căreia o altă persoană juridică (societatea-mamă) exercită control direct sau indirect, prin deținerea majorității capitalului social ori a drepturilor de vot sau prin exercitarea unei influențe dominante asupra deciziilor de gestiune ori financiare, potrivit art. 290 din Codul civil al Republicii Moldova, precum și Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Filiala își desfășoară activitatea în nume propriu, în cadrul grupului de întreprinderi din care face parte.	Compatibil	
(f) „partener de afaceri” înseamnă o entitate: (i) cu care întreprinderea are un acord comercial legat de operațiunile, produsele sau serviciile întreprinderii sau căreia întreprinderea îi prestează servicii în temeiul literei (g) (denumit în continuare „partener de afaceri direct”); sau (ii) care nu este un partener de afaceri direct, dar care desfășoară operațiuni comerciale legate de operațiunile, produsele sau serviciile întreprinderii (denumit în continuare „partener de afaceri indirect”);	18) „Partener de afaceri” înseamnă orice persoană juridică, întreprindere individuală sau altă entitate care desfășoară activitate economică, cu care o întreprindere are relații contractuale, comerciale sau de cooperare, în legătură cu producerea, furnizarea, distribuția, transportul, depozitarea, finanțarea, externalizarea serviciilor ori alte activități similare, în temeiul unui contract sau al altui raport juridic, potrivit Codului civil al Republicii Moldova, astfel încât: a) partener de afaceri direct – entitatea cu care întreprinderea are o relație contractuală directă, inclusiv contracte de furnizare, distribuție, prestări servicii, producție comună sau subcontractare; b) partener de afaceri indirect – entitatea care nu are o relație contractuală directă cu întreprinderea, dar care desfășoară activități economice sau operaționale în lanțul de activități, contribuind la realizarea produselor, serviciilor sau operațiunilor acesteia.	Compatibil	
(g) „lanț de activități” înseamnă: (i) activitățile partenerilor de afaceri din amonte ai unei întreprinderi care sunt legate de producția de bunuri sau prestarea de servicii de către întreprindere, inclusiv proiectarea, extracția, aprovizionarea, fabricarea, transportul, depozitarea și furnizarea de materii prime, produse sau părți ale produselor și dezvoltarea produsului sau a serviciului; și (ii) activitățile partenerilor de afaceri din aval ai unei întreprinderi care sunt legate de	15) „Lanț de activități” înseamnă: a) activitățile partenerilor de afaceri din amonte legate de producerea bunurilor sau prestarea serviciilor întreprinderii; b) distribuția, transportul și depozitarea produsului întreprinderii în aval, atunci când sunt realizate pentru întreprindere sau în numele acesteia. În cazul instituțiilor financiare reglementate, lanțul de activități	Compatibil	

distribuția, transportul și depozitarea unui produs al întreprinderii respective, în cazul în care partenerii de afaceri desfășoară activitățile respective pentru întreprindere sau în numele acesteia, și excluzând distribuția, transportul și depozitarea unui produs care face obiectul controlului exporturilor în temeiul Regulamentului (UE) 2021/821 sau al controlului exporturilor de arme, muniții sau materiale de război, după ce exportul produsului este autorizat;	include exclusiv activitățile partenerilor de afaceri din amonte și nu include partenerii care beneficiază de serviciile sau produsele financiare ale întreprinderii. Din domeniul de aplicare al prezentei legi sunt excluse activitățile legate de exportul produselor supuse controlului comerțului cu mărfuri strategice, reglementate de Legea nr. 213/2024 privind controlul comerțului cu mărfuri strategice.		
(h) „verificare de către o parte terță independentă” înseamnă verificarea respectării de către o întreprindere sau de către părți ale lanțului său de activități a cerințelor în materie de drepturi ale omului și de mediu care decurg din prezenta directivă, verificare efectuată de un expert care este obiectiv, complet independent față de întreprindere, nu prezintă conflicte de interese și nu se supune unor influențe externe, are experiență și competență în domeniul mediului sau al drepturilor omului, în concordanță cu natura impactului negativ, și este responsabil pentru calitatea și fiabilitatea verificării;	22) „Verificare de către o parte terță independentă” înseamnă evaluarea conformității unei întreprinderi, a filialelor sale sau a partenerilor din lanțul de activități cu cerințele privind drepturile omului și protecția mediului prevăzute de prezenta lege, efectuată de un expert sau de o entitate independentă, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) nu are interese economice, legături juridice sau alte relații care ar putea afecta independența față de întreprinderea verificată; b) este imparțială și nu se află în conflict de interese, potrivit legislației în vigoare; c) nu este supusă influențelor externe care ar putea afecta obiectivitatea verificării; d) deține competențe și experiență profesională în domeniul evaluării de mediu, social sau al drepturilor omului, corespunzător naturii impactului analizat; e) răspunde pentru corectitudinea, calitatea și fiabilitatea verificării efectuate, în condițiile legii.	Compatibil	
(j) „inițiativă sectorială sau multipartită” înseamnă o combinație de proceduri, instrumente și mecanisme voluntare privind diligența necesară, dezvoltate și supravegheate de guverne, asociații sectoriale, organizații interesate, inclusiv organizații ale societății civile sau grupări ori combinații ale acestora, la care întreprinderile pot participa pentru a sprijini punerea în aplicare a obligațiilor de diligență;	11) „Inițiativă sectorială sau multipartită” înseamnă un ansamblu de proceduri, instrumente și mecanisme voluntare, organizate sub forma unei platforme, a unui acord sau a unui mecanism de cooperare, create și coordonate de autorități publice, asociații profesionale, organizații ale angajatorilor, sindicate, camere de comerț sau organizații necomerciale, în scopul promovării practicilor de diligență necesară și al sprijinirii implementării obligațiilor prevăzute de prezenta lege în cadrul unui sector economic.	Compatibil	
(k) „reprezentant autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică rezidentă sau stabilită în Uniune care are un mandat din partea unei întreprinderi în sensul literei (a) punctul (ii) să acționeze în numele său în ceea ce privește respectarea obligațiilor pe care	20) „Reprezentant autorizat” înseamnă persoana fizică sau juridică rezidentă sau stabilită în Republica Moldova, împuternicită prin mandat scris să acționeze în numele unei întreprinderi nerezidente pentru îndeplinirea	Compatibil	

întreprinderea respectivă le are în temeiul prezentei directive;	obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Reprezentantul autorizat răspunde, potrivit art. 1472–1502 din Codul civil al Republicii Moldova, pentru corectitudinea și veridicitatea informațiilor furnizate autorităților competente.		
(l) „impact negativ grav” înseamnă un impact negativ care este deosebit de semnificativ prin natura sa, cum ar fi un impact care implică aducerea de prejudicii în raport cu viața, sănătatea sau libertatea umană, sau prin amploarea, sfera de aplicare ori caracterul său iremediabil, luându-se în considerare importanța sa, inclusiv numărul de persoane care sunt sau ar putea fi afectate, măsura în care mediul este sau ar putea fi prejudiciat ori afectat în alt mod, caracterul său ireversibil și limitările în privința capacității de a reduce persoanele afectate sau mediul la o stare echivalentă cu cea de dinaintea impactului într-un termen rezonabil;	9) „Impact negativ grav” înseamnă un impact advers de o gravitate deosebită, care afectează în mod semnificativ drepturile fundamentale ale persoanelor sau mediul înconjurător, prin natura, amploarea, sfera de aplicare ori caracterul său ireversibil. Impactul este considerat grav atunci când: a) implică pierderea vieții, atingerea integrității fizice, a sănătății sau a libertății persoanei; b) cauzează deteriorarea ireversibilă sau dificil de remediat a ecosistemelor, resurselor naturale ori a calității mediului; c) afectează un număr considerabil de persoane, o comunitate ori o arie extinsă; d) nu poate fi remediat sau poate fi remediat doar parțial într-un termen rezonabil prin măsuri de compensare sau restaurare.	Compatibil	
(m) „cifra de afaceri netă” înseamnă: (i) „cifra de afaceri netă”, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2013/34/UE; sau (ii) în cazul în care întreprinderea aplică standardele internaționale de contabilitate adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (47) sau este o întreprindere în sensul literei (a) punctul (ii), veniturile, astfel cum sunt definite în cadrul de raportare financiară sau în sensul acestuia, pe baza cărora sunt întocmite situațiile financiare ale întreprinderii;	1) „Cifra de afaceri netă” înseamnă totalitatea veniturilor obținute de o întreprindere din activitățile sale ordinare, din vânzarea bunurilor, executarea lucrărilor și prestarea serviciilor, după deducerea reducerilor comerciale, a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite legate direct de cifra de afaceri. În cazul entităților care aplică Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), cifra de afaceri netă se determină conform definiției veniturilor prevăzute de IFRS 15 – Venituri din contracte cu clienții, sau a altor standarde aplicabile. Modul de calcul și de raportare a cifrei de afaceri nete se efectuează potrivit Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 și actelor normative ale Ministerului Finanțelor.	Compatibil	
(n) „părți interesate” înseamnă angajații întreprinderii, angajații filialelor sale și ai partenerilor săi de afaceri, syndicatele și reprezentanții lucrătorilor, precum și persoanele sau comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi direct afectate de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri, precum și reprezentanții legitimi ai acestor persoane sau comunități;	17) „Părți interesate” înseamnă angajații întreprinderii, angajații filialelor și ai partenerilor săi de afaceri, syndicatele și reprezentanții lucrătorilor acestora, precum și persoanele sau comunitățile ale căror drepturi ori interese sunt sau ar putea fi afectate direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, filialelor ori partenerilor săi de afaceri și reprezentanții legitimi ai acestor persoane sau comunități.	Compatibil	

(o) „măsuri adecvate” înseamnă măsuri care pot atinge obiectivele de diligență necesară printr-o abordare eficace a impacturilor negative într-un mod care să fie proporțional cu gradul de gravitatea și probabilitatea impactului negativ și să se afle în mod rezonabil la dispoziția întreprinderii, luându-se în considerare circumstanțele cazului respectiv, inclusiv natura și amploarea impactului negativ și factorii de risc relevanți;	16) „Măsuri adecvate” înseamnă totalitatea acțiunilor și procedurilor implementate de o întreprindere pentru identificarea, prevenirea, atenuarea, încetarea și remedierea impacturilor negative reale sau potențiale asupra drepturilor omului și mediului, aplicate într-o manieră eficace și proporțională cu gravitatea și probabilitatea acestor impacturi și care se află în mod rezonabil la dispoziția întreprinderii. Alegerea și aplicarea măsurilor adecvate se realizează ținând cont de: a) natura, amploarea și complexitatea activităților întreprinderii; b) gradul de risc și nivelul de control sau influență asupra impactului negativ; c) resursele financiare și operaționale disponibile; d) contextul geografic, economic și social al activității; e) posibilitatea reală a întreprinderii de a preveni, reduce sau remedia impactul negativ, ținând cont de circumstanțele cazului concret și de factorii de risc relevanți.	Compatibil	
(p) „relație de afaceri” înseamnă relația unei întreprinderi cu un partener de afaceri;	21) „Relație de afaceri” înseamnă raportul juridic și comercial stabilit între o întreprindere și un partener de afaceri, în temeiul unui contract sau al unei alte forme de cooperare economică privind producerea, furnizarea, distribuția ori prestarea de servicii, conform dispozițiilor Codului civil al Republicii Moldova și Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi.	Compatibil	
(q) „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere care controlează una sau mai multe filiale;	13) „Întreprindere-mamă” înseamnă o persoană juridică ce exercită control direct sau indirect asupra uneia ori mai multor filiale, prin deținerea majorității părților sociale, a acțiunilor cu drept de vot sau prin influență dominantă asupra deciziilor de gestiune, conform Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, Legii nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni și art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.	Compatibil	
(r) „întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” înseamnă o întreprindere-mamă care controlează, direct sau indirect, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 22 alineatele (1)-(5) din Directiva 2013/34/UE, una sau mai multe filiale și care nu este controlată de o altă întreprindere;	14) „Întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” înseamnă întreprinderea-mamă care exercită controlul direct sau indirect asupra altor entități din cadrul unui grup și care nu se află, la rândul său, sub controlul unei alte întreprinderi, potrivit art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.	Compatibil	

(s) „grup de întreprinderi” sau „grup” înseamnă o întreprindere-mamă și toate filialele acesteia;	5) „Grup de întreprinderi” sau „grup” înseamnă ansamblul format dintr-o întreprindere-mamă și toate filialele asupra cărora aceasta exercită control, conform Legii nr. 135/2007, Legii nr. 1134/1997 și art. 290 și art. 292-295 din Codul civil al Republicii Moldova.	Compatibil	
(t) „remediere” înseamnă readucerea persoanei sau a persoanelor afectate, a comunităților sau a mediului într-o stare echivalentă sau cât mai apropiată posibil de starea în care aceasta sau acestea s-ar fi aflat dacă impactul negativ real nu s-ar fi produs, în mod proporțional cu implicarea întreprinderii în impactul negativ, inclusiv prin despăgubirea financiară sau nefinanciară acordată de întreprindere unei persoane sau mai multor persoane afectate de impactul negativ real și, după caz, rambursarea costurilor suportate de autoritățile publice pentru orice măsuri de remediere necesare;	19) „Remediere” înseamnă totalitatea măsurilor prin care persoana sau persoanele afectate, comunitățile ori mediul sunt readuse într-o stare echivalentă sau cât mai apropiată posibil de starea în care s-ar fi aflat în lipsa impactului negativ, aplicate în mod proporțional cu gradul de implicare al întreprinderii în producerea impactului negativ, inclusiv prin: a) acordarea de despăgubiri financiare sau nefinanciare persoanelor afectate, potrivit Codului civil al Republicii Moldova; b) restabilirea sau compensarea prejudiciului adus mediului, în condițiile legislației de mediu; c) rambursarea costurilor suportate de autoritățile publice pentru măsurile de remediere întreprinse.	Compatibil	
(u) „factori de risc” înseamnă fapte, situații sau circumstanțe legate de gravitatea și probabilitatea unui impact negativ, inclusiv fapte, situații sau circumstanțe la nivelul partenerului de afaceri, cum ar fi dacă partenerul de afaceri nu este o întreprindere care intră sub incidența prezentei directive sau a altor acte juridice obligatorii comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate; la nivel geografic și contextual, cum ar fi nivelul de respectare a legii în ceea ce privește tipul de impact negativ; și la nivelul sectoarelor, al operațiunilor comerciale și al produselor și serviciilor;	2) „Factori de risc” înseamnă fapte, situații sau circumstanțe care influențează gravitatea și probabilitatea unui impact negativ asupra drepturilor omului sau mediului, inclusiv: a) factori la nivelul partenerilor de afaceri, inclusiv situațiile în care aceștia nu sunt supuși unor obligații legale comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate; b) factori de natură geografică și contextuală, inclusiv nivelul de respectare și aplicare a legislației relevante pentru tipul de impact negativ; c) factori specifici sectoarelor de activitate, operațiunilor comerciale, produselor și serviciilor.	Compatibil	
(v) „gravitatea unui impact negativ” înseamnă amploarea, sfera de aplicare sau caracterul iremediabil al impactului negativ, luându-se în considerare importanța unui impact negativ, inclusiv numărul de persoane care sunt sau ar putea fi afectate, măsura în care mediul este sau ar putea fi prejudiciat ori afectat în alt mod, caracterul său ireversibil și limitările în privința capacității de a readuce persoanele afectate sau mediul la o stare echivalentă cu cea de dinaintea impactului într-un termen rezonabil.	4) „Gravitatea unui impact negativ” înseamnă nivelul de importanță al impactului negativ, determinat în funcție de amploarea, sfera de aplicare sau caracterul iremediabil al acestuia, luându-se în considerare, în special: a) numărul de persoane afectate sau care ar putea fi afectate; b) măsura în care mediul este sau ar putea fi prejudiciat ori afectat în alt mod; c) caracterul ireversibil sau dificil de remediat al impactului negativ; d) limitările în capacitatea de a readuce persoanele afectate sau mediul la o stare echivalentă celei	Compatibil	

	anterioare impactului, într-un termen rezonabil.		
(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 pentru a modifica anexa la prezenta directivă prin:	(2) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării monitorizează modificările operate de Uniunea Europeană la anexa Directivei (UE) 2024/1760 și inițiază, după caz, modificarea prezentei legi.	Compatibil	
(a) adăugarea trimiterii la articole din instrumentele internaționale ratificate de toate statele membre și care intră sub incidența unui drept, a unei interdicții sau a unei obligații specific(e) legate de protecția drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a mediului enumerat(e) în anexa la prezenta directivă;		Neaplicabil	
(b) modificarea, după caz, a trimiterilor la instrumentele internaționale menționate în anexa la prezenta directivă, având în vedere modificarea, substituirea sau abrogarea unor astfel de instrumente;		Neaplicabil	
(c) în conformitate cu evoluțiile din cadrul forurilor internaționale relevante în ceea ce privește instrumentele enumerate în partea 1 secțiunea 2 din anexa la prezenta directivă: (i) înlocuirea trimiterilor la instrumentele enumerate cu trimiteri la noi instrumente ratificate de toate statele membre care vizează același subiect; sau (ii) adăugarea de trimiteri la noi instrumente care acoperă același subiect ca și instrumentele enumerate și ratificate de toate statele membre.		Neaplicabil	
Articolul 4 Nivelul de armonizare	Articolul 4. Nivelul de armonizare	Compatibil	
(1) Fără a aduce atingere articolului 1 alineatele (2) și (3), statele membre nu introduc în dreptul lor intern dispoziții din domeniul reglementat de prezenta directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolele 6, 8 și 9, la articolul 10 alineatele (1)-(5), la articolul 11 alineatele (1)-(6) și la articolele 14-16.	(1) În domeniul reglementat de prezenta lege nu pot fi instituite obligații generale de diligență necesară privind drepturile omului și mediul care derogă de la prevederile art. 6, 8 și 9, art. 10 alin. (1)-(5), art. 11 alin. (1)-(6) și art. 14-16.	Compatibil	
(2) În pofida alineatului (1), prezenta directivă nu împiedică statele membre să introducă în dreptul lor intern dispoziții mai stricte, diferite de cele prevăzute în alte dispoziții decât articolele 6, 8 și 9, articolul 10 alineatele (1)-(5), articolul 11 alineatele (1)-(6) și articolele 14-16, sau dispoziții mai specifice în ceea ce privește obiectivul sau domeniul vizat, inclusiv reglementarea anumitor produse, servicii sau situații, pentru a atinge un nivel diferit de protecție a drepturilor omului, a drepturilor în materie de ocupare a forței de muncă și a celor sociale, precum și a mediului sau a climei	(2) Alin. (1) nu împiedică adoptarea unor dispoziții mai stricte în domeniile reglementate de alte articole ale prezentei legi sau a unor dispoziții cu obiect mai specific, inclusiv pentru anumite produse, servicii ori situații, în măsura permisă de dreptul Uniunii Europene. (3) Prevederile prezentei legi nu limitează aplicarea legislației sectoriale privind drepturile omului, raporturile de muncă, protecția socială, mediul sau clima, atunci când aceasta nu instituie obligații generale de diligență divergente de la alin. (1).	Compatibil	
	Capitolul II	Compatibil	

	OBLIGAȚIILE GENERALE DE DILIGENȚĂ NECESARĂ ȘI APLICAREA LA NIVEL DE GRUP		
Articolul 5 Diligența necesară	Articolul 5 Diligența necesară	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul, astfel cum se prevede la articolele 7-16 (denumită în continuare „diligența necesară”), efectuând următoarele acțiuni:	(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi au obligația de a exercita diligența necesară bazată pe riscuri în domeniul drepturilor omului și protecției mediului (denumită în continuare „diligența necesară”), prin implementarea unui sistem adecvat de evaluare și gestionare a riscurilor, detaliate în art. 7–16, prin realizarea următoarelor acțiuni:	Compatibil	
(a) integrarea diligenței necesare în politicile lor și în sistemele lor de gestionare a riscurilor în conformitate cu articolul 7;	1) integrarea diligenței necesare în politicile întreprinderii și în sistemele sale de gestionare a riscurilor, în conformitate cu art. 7;	Compatibil	
(b) identificarea și evaluarea impacturilor negative reale sau potențiale în conformitate cu articolul 8 și, dacă este necesar, ierarhizarea impacturilor negative reale și potențiale în conformitate cu articolul 9;	2) identificarea și evaluarea impacturilor negative reale sau potențiale, în conformitate cu art. 8, precum și, după caz, ierarhizarea impacturilor negative reale și potențiale, în conformitate cu art. 9;	Compatibil	
(c) prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale, precum și oprirea impacturilor negative reale și reducerea la minimum a amplitudinii acestora în conformitate cu articolele 10 și 11;	3) prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale, precum și încetarea impacturilor negative reale și reducerea la minimum a amplitudinii acestora, în conformitate cu art. 10 și 11;	Compatibil	
(d) asigurarea de remediere pentru impacturile negative reale în conformitate cu articolul 12;	4) asigurarea măsurilor de remediere pentru impacturile negative reale, în conformitate cu art. 12;	Compatibil	
(e) desfășurarea unui dialog semnificativ cu părțile interesate în conformitate cu articolul 13;	5) desfășurarea unui dialog semnificativ cu părțile interesate, în conformitate cu art. 13;	Compatibil	
(f) instituirea și menținerea unui mecanism de notificare și a unei proceduri de tratare a plângerilor în conformitate cu articolul 14	6) instituirea și menținerea unui mecanism de notificare și a unei proceduri de examinare a plângerilor, în conformitate cu art. 14;	Compatibil	
(g) monitorizarea eficacității politicii și a măsurilor privind diligența necesară, în conformitate cu articolul 15;	7) monitorizarea eficacității politicilor și măsurilor privind diligența necesară, în conformitate cu art. 15;	Compatibil	
(h) comunicarea publică privind diligența necesară în conformitate cu articolul 16.	8) comunicarea publică privind diligența necesară, în conformitate cu art. 16.	Compatibil	
(2) Statele membre se asigură că, în scopul diligenței necesare, întreprinderile au dreptul de a face schimb de resurse și informații în cadrul grupurilor lor de întreprinderi și cu alte entități juridice.	(2) În scopul exercitării diligenței necesare, întreprinderile au dreptul de a face schimb de resurse și informații în cadrul grupului de întreprinderi din care fac parte, precum și cu alte entități juridice, cu respectarea legislației privind protecția concurenței și a secretelor comerciale.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că un partener de afaceri nu este obligat să divulge unei întreprinderi care respectă obligațiile	(3) Partenerii de afaceri nu pot fi obligați să divulge unei întreprinderi, în vederea îndeplinirii	Compatibil	

care decurg din prezenta directivă informații care constituie secrete comerciale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/943, fără a aduce atingere divulgării identității partenerilor de afaceri direcți și indirecti, sau informații esențiale necesare pentru identificarea impacturilor negative reale sau potențiale, în cazul în care acest lucru este necesar și justificat în mod corespunzător pentru respectarea de către întreprindere a obligațiilor de diligență. Acest lucru nu aduce atingere posibilității partenerilor de afaceri de a-și proteja secretele comerciale prin intermediul mecanismelor stabilite în Directiva (UE) 2016/943. Partenerii de afaceri nu sunt niciodată obligați să divulge informații clasificate sau alte informații a căror divulgare ar cauza un risc pentru interesele esențiale ale securității unui stat.	de către aceasta a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, informații care constituie secrete comerciale în sensul Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale. Prevederile primei teze nu aduc atingere divulgării identității partenerilor de afaceri direcți și indirecti sau a informațiilor esențiale necesare pentru identificarea impacturilor negative reale ori potențiale, atunci când divulgarea este necesară și justificată în mod corespunzător pentru îndeplinirea de către întreprindere a obligațiilor de diligență necesară prevăzute de prezenta lege. (4) În astfel de cazuri, întreprinderile pot solicita doar informațiile esențiale necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de diligență necesară. (5) Partenerii de afaceri au dreptul de a-și proteja secretele comerciale în condițiile legii. Informațiile clasificate se protejează în conformitate cu Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat. Partenerii de afaceri nu sunt obligați să divulge informații a căror divulgare ar putea aduce atingere intereselor esențiale ale securității statului.		
(4) Statele membre impun întreprinderilor obligația de a păstra documentația privind acțiunile întreprinse în vederea îndeplinirii obligațiilor lor de diligență în scopul demonstrării conformității, inclusiv documente justificative, timp de cel puțin cinci ani de la momentul în care o astfel de documentație a fost elaborată sau obținută. În cazul în care, la expirarea perioadei de păstrare prevăzute la primul paragraf, este în curs o procedură judiciară sau administrativă în temeiul prezentei directive, perioada de păstrare se prelungește până la încheierea definitivă a chestiunii.	(6) Documentele și informațiile care demonstrează îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege se păstrează cel puțin 5 ani de la data întocmirii sau obținerii acestora. (7) În cazul în care, la expirarea perioadei de păstrare, este în curs o procedură administrativă sau judiciară privind respectarea prezentei legi, termenul de păstrare se prelungește până la soluționarea definitivă a acesteia.	Compatibil	
Articolul 6 Sprijin pentru diligența necesară la nivel de grup	Articolul 6. Sprijin la nivel de grup	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderilor-mamă care intră sub incidența prezentei directive li se permite să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolele 7-16 în numele întreprinderilor care sunt filiale ale întreprinderilor-mamă respective și intră sub incidența prezentei directive, dacă această situație asigură o respectare efectivă a normelor. Acest lucru nu aduce atingere faptului că astfel de filiale fac obiectul exercitării competențelor autorității de supraveghere în conformitate cu articolul 25, nici răspunderii lor civile în conformitate cu articolul 29.	(1) Întreprinderile-mamă care intră sub incidența prezentei legi pot îndeplini obligațiile de diligență necesară prevăzute la art. 7-16 în numele filialelor lor care intră sub incidența prezentei legi, cu condiția ca această modalitate să asigure respectarea efectivă a obligațiilor respective. (2) Exercitarea acestor obligații de către întreprinderea-mamă nu aduce atingere competențelor autorităților de supraveghere față de filialele respective în conformitate cu art. 24 și nici răspunderii acestora pentru	Compatibil	

	nerespectarea obligațiilor în conformitate cu art. 28 prevăzute de prezenta lege.		
(2) Îndeplinirea obligațiilor de diligență prevăzute la articolele 7-16 de către o întreprindere-mamă în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol este supusă tuturor condițiilor următoare:	(3) Îndeplinirea obligațiilor de diligență necesară prevăzute la art. 7-16 de către întreprinderea-mamă, în conformitate cu alin. (1), este supusă următoarelor condiții:	Compatibil	
(a) filiala și întreprinderea-mamă își furnizează reciproc toate informațiile necesare și cooperează în vederea îndeplinirii obligațiilor care decurg din prezenta directivă;	1) filiala și întreprinderea-mamă își furnizează reciproc toate informațiile necesare și cooperează în vederea îndeplinirii obligațiilor de diligență necesară prevăzute de prezenta lege;	Compatibil	
(b) filiala respectă politica întreprinderii sale mamă privind diligența necesară, adaptată în mod corespunzător pentru a se asigura că obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) sunt îndeplinite în ceea ce privește filiala;	2) filiala respectă politica întreprinderii-mamă privind diligența necesară, adaptată în mod corespunzător pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) în ceea ce privește activitatea filialei;	Compatibil	
(c) filiala integrează diligența necesară în toate politicile sale și în toate sistemele sale de gestionare a riscurilor în conformitate cu articolul 7, descriind în mod clar obligațiile care trebuie îndeplinite de întreprinderea-mamă și, dacă este necesar, informează părțile interesate relevante cu privire la acest lucru;	3) filiala integrează diligența necesară în politicile sale și în sistemele sale de gestionare a riscurilor, în conformitate cu art. 7, descriind în mod clar obligațiile care urmează a fi îndeplinite de întreprinderea-mamă și, după caz, informează părțile interesate relevante cu privire la acestea;	Compatibil	
(d) dacă este necesar, filiala continuă să ia măsurile adecvate în conformitate cu articolele 10 și 11, precum și să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 12 și 13;	4) după caz, filiala continuă să aplice măsurile adecvate în conformitate cu art. 10 și 11, precum și să își îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 12 și 13;	Compatibil	
(e) dacă este cazul, filiala urmărește să obțină garanții contractuale de la un partener de afaceri direct în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b) sau cu articolul 11 alineatul (3) litera (c), urmărește să obțină garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) sau cu articolul 11 alineatul (5) și suspendă relația de afaceri în conformitate cu articolul 10 alineatul (6) sau cu articolul 11 alineatul (7).	5) după caz, filiala urmărește să obțină garanții contractuale de la partenerii de afaceri direcți, în conformitate cu art. 10 alin. (2) pct. 2) sau cu art. 11 alin. (3) pct. 3), precum și de la partenerii de afaceri indirecti, în conformitate cu art. 10 alin. (4) sau cu art. 11 alin. (5), și suspendă relațiile de afaceri, în conformitate cu art. 10 alin. (7) sau cu art. 11 alin. (7).	Compatibil	
			-
	Capitolul III INTEGRAREA DILIGENȚEI NECESARE ȘI IDENTIFICAREA IMPACTURILOR	Compatibil	
Articolul 7 Integrarea diligenței necesare în politicile și în sistemele de gestionare a riscurilor ale întreprinderii	Articolul 7. Integrarea diligenței necesare în politicile și în sistemele de gestionare a riscurilor ale întreprinderii	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile integrează diligența necesară în toate politicile lor și în toate sistemele lor de gestionare a riscurilor relevante și că pun în practică o politică privind diligența necesară care asigură o diligență necesară bazată pe riscuri.	(1) Întreprinderile sunt obligate să integreze diligența necesară în toate politicile lor și în toate sistemele relevante de gestionare a riscurilor și să pună în aplicare o politică privind diligența necesară care asigură exercitarea acesteia în mod bazat pe riscuri.	Compatibil	
(2) Politica privind diligența necesară menționată la alineatul (1) se elaborează în consultare prealabilă cu angajații	(2) Politica privind diligența necesară prevăzută la alin. (1) se elaborează în urma consultării	Compatibil	

întreprinderii și cu reprezentanții acestora și conține toate elementele următoare:	prealabile a angajaților întreprinderii și a reprezentanților acestora și conține următoarele elemente:		
(a) o descriere a abordării întreprinderii, inclusiv pe termen lung, în ceea ce privește diligența necesară;	1) o descriere a abordării întreprinderii, inclusiv pe termen lung, în ceea ce privește diligența necesară;	Compatibil	
(b) un cod de conduită care descrie normele și principiile care trebuie respectate în cadrul întregii întreprinderi și al filialelor acesteia, precum și la nivelul partenerilor de afaceri direcți sau indirecti ai întreprinderii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), articolul 10 alineatul (4), articolul 11 alineatul (3) litera (c) sau articolul 11 alineatul (5);	2) un cod de conduită care descrie normele și principiile care trebuie respectate în cadrul întreprinderii și al filialelor acesteia, precum și la nivelul partenerilor de afaceri direcți și indirecti ai întreprinderii, în conformitate cu art. 10 alin. (2) pct. 2), art. 10 alin. (4), art. 11 alin. (3) pct. 3) și art. 11 alin. (5);	Compatibil	
(c) o descriere a proceselor instituite în vederea integrării diligenței necesare în politicile relevante ale întreprinderii și a punerii în aplicare a obligației de diligență, inclusiv măsurile luate pentru a se verifica respectarea codului de conduită menționat la litera (b) și pentru a se extinde aplicarea codului respectiv la partenerii de afaceri.	3) o descriere a proceselor instituite în vederea integrării diligenței necesare în politicile relevante ale întreprinderii și a punerii în aplicare a obligației de diligență necesară, inclusiv a măsurilor adoptate pentru verificarea respectării codului de conduită prevăzut la pct. 2) și pentru extinderea aplicării acestuia la partenerii de afaceri;	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că, după producerea unei modificări semnificative, întreprinderile își actualizează politicile privind diligența necesară fără întârzieri nejustificate, precum și că le revizuiesc și, în cazurile în care este necesar, le actualizează cel puțin o dată la 24 de luni.	(3) Întreprinderile au obligația de a-și actualiza politicile privind diligența necesară fără întârzieri nejustificate, în urma producerii unor modificări semnificative, precum și de a le revizui și, după caz, de a le actualiza cel puțin o dată la 24 de luni.	Compatibil	
În scopurile menționate la primul paragraf, întreprinderile iau în considerare impacturile negative deja identificate în conformitate cu articolul 8, precum și măsurile adecvate adoptate în vederea abordării unor astfel de impacturi negative în conformitate cu articolele 10 și 11 și rezultatul evaluărilor efectuate în conformitate cu articolul 15.	(4) În acest scop, întreprinderile iau în considerare impacturile negative deja identificate în conformitate cu art. 8, măsurile adecvate adoptate pentru abordarea acestor impacturi negative în conformitate cu art. 10 și 11, precum și rezultatele evaluărilor efectuate în conformitate cu art. 15.	Compatibil	
Articolul 8 Identificarea și evaluarea impacturilor negative reale și potențiale	Articolul 8. Identificarea și evaluarea impacturilor negative reale și potențiale	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a identifica și a evalua impacturile negative reale și potențiale care decurg din propriile operațiuni sau din cele ale filialelor lor și, în cazul în care sunt legate de lanțurile lor de activități, din operațiunile partenerilor lor de afaceri în conformitate cu prezentul articol.	(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a identifica și evalua impacturile negative reale și potențiale care rezultă din propriile operațiuni, din cele ale filialelor lor și, în măsura în care sunt legate de lanțul de activități al întreprinderii, din operațiunile partenerilor de afaceri, în conformitate cu prezentul articol.	Compatibil	
(2) Ca parte a obligației prevăzute la alineatul (1), întreprinderile iau măsurile adecvate pentru a întreprinde următoarele acțiuni, ținând seama de factorii de risc relevanți, inclusiv de faptele, situațiile sau circumstanțele de la nivelul partenerului de afaceri, cum ar fi dacă partenerul de afaceri	(2) Ca parte a obligației prevăzute la alin. (1), întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a realiza următoarele acțiuni, ținând seama de factorii de risc relevanți, inclusiv de faptele, situațiile sau circumstanțele de la nivelul	Compatibil	

nu este o întreprindere care intră sub incidența prezentei directive sau a altor acte juridice obligatorii comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate; la nivel geografic și contextual, cum ar fi nivelul de asigurare a respectării legii în ceea ce privește tipul de impact negativ; și la nivelul sectoarelor, al operațiunilor comerciale și al produselor și serviciilor:	partenerilor de afaceri, cum ar fi cazul în care aceștia nu sunt întreprinderi care intră sub incidența prezentei legi sau a altor acte normative comparabile privind diligența necesară în materie de durabilitate, de factorii geografici și contextuali, precum nivelul de respectare a legislației în raport cu tipul de impact negativ, precum și de factorii specifici sectoarelor, operațiunilor comerciale, produselor și serviciilor:		
(a) a efectua, numai pe baza informațiilor disponibile în mod rezonabil, un studiu preliminar în vederea identificării, în propriile operațiuni, în cele ale filialelor lor și, atunci când sunt legate de lanțurile lor de activități, în cele ale partenerilor lor de afaceri, a domeniilor generale în care au fost identificate cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative;	1) să efectueze, exclusiv pe baza informațiilor disponibile în mod rezonabil, un studiu preliminar în vederea identificării, în cadrul propriilor operațiuni, al filialelor și, în măsura în care sunt legate de lanțul de activități, al partenerilor de afaceri, a domeniilor generale în care sunt cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative;	Compatibil	
(b) a efectua, pe baza rezultatelor studiului preliminar menționat la litera (a), o evaluare aprofundată în domeniile în care au fost identificate cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative.	2) să efectueze, pe baza rezultatelor studiului preliminar prevăzut la pct. (1), o evaluare aprofundată în domeniile în care au fost identificate cele mai probabile și cele mai grave impacturi negative;	Compatibil	
(2a) Statele membre se asigură că, în scopul evaluării aprofundate menționate la alineatul (2), litera (b):	(3) În scopul evaluării aprofundate prevăzute la alin. (2) pct. 2), întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a asigura îndeplinirea următoarelor cerințe:	Compatibil	
(a) întreprinderile pot solicita informații de la partenerii de afaceri numai în cazul în care informațiile respective sunt necesare și, în cazul partenerilor de afaceri cu mai puțin de 5 000 de angajați, numai atunci când informațiile nu pot fi obținute în mod rezonabil prin alte mijloace;	1) întreprinderile pot solicita informații de la partenerii de afaceri numai în măsura în care acestea sunt necesare, iar în cazul partenerilor de afaceri care au mai puțin de 5.000 de angajați, numai dacă informațiile respective nu pot fi obținute în mod rezonabil prin alte mijloace;	Compatibil	
(b) atunci când informațiile necesare pot fi obținute de la parteneri de afaceri diferiți, întreprinderile acordă prioritate solicitării informațiilor, în cazul în care acest lucru este rezonabil, direct de la partenerul sau partenerii de afaceri în legătură cu care este cel mai probabil să se producă impacturile negative;	2) atunci când informațiile necesare pot fi obținute de la parteneri de afaceri diferiți, întreprinderile acordă prioritate solicitării acestora, în măsura în care este rezonabil, direct de la partenerul sau partenerii de afaceri în legătură cu care este cel mai probabil să se producă impacturile negative;	Compatibil	
(c) în cazul în care se identifică un impact negativ la fel de probabil sau la fel de grav în mai multe domenii, întreprinderile pot acorda prioritate evaluării unor astfel de domenii care implică parteneri de afaceri direcți	3) în cazul în care se identifică impacturi negative cu același nivel de probabilitate sau gravitate în mai multe domenii, întreprinderile pot acorda prioritate evaluării domeniilor care implică parteneri de afaceri direcți;	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că, în scopul identificării și al evaluării impacturilor negative menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pe baza unor informații cantitative și calitative, după caz, întreprinderile au dreptul de a utiliza resurse corespunzătoare, inclusiv rapoarte independente, soluții digitale, inițiative	(4) În scopul identificării și evaluării impacturilor negative prevăzute la alin. (1), pe baza unor informații cantitative și calitative, după caz, întreprinderile pot utiliza resurse adecvate, inclusiv rapoarte independente, soluții digitale, inițiative sectoriale și multipartite,	Compatibil	

sectoriale și multipartite și informații colectate prin mecanismul de notificare și procedura de tratare a plângerilor prevăzute la articolul 14.	precum și informații colectate prin mecanismul de notificare și procedura de examinare a plângerilor prevăzute la art. 14.		
Articolul 9 Stabilirea ordinii de prioritate a impacturilor negative reale și potențiale identificate	Articolul 9. Stabilirea ordinii de prioritate a impacturilor negative reale și potențiale identificate	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care nu este fezabil să se prevină, să se atenueze, să se oprească sau să se reducă la minimum, în același timp și în întregime, toate impacturile negative identificate, întreprinderile stabilesc ordinea de prioritate a impacturilor negative identificate în temeiul articolului 8 pentru a îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 10 sau 11.	(1) În cazul în care nu este fezabil să se prevină, să se atenueze, să se înceteze sau să se reducă la minimum, simultan și în întregime, toate impacturile negative identificate, întreprinderile stabilesc prioritatea impacturilor negative identificate în temeiul art. 8, în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 10 și 11.	Compatibil	
(2) Ordinea de prioritate menționată la alineatul (1) se bazează pe gravitatea și probabilitatea impacturilor negative.	(2) Prioritatea stabilită în conformitate cu alin. (1) se bazează pe gravitatea și probabilitatea impacturilor negative.	Compatibil	
(3) Odată ce impacturile negative cele mai grave și cele mai probabile sunt abordate în conformitate cu articolul 10 sau 11 într-un termen rezonabil, întreprinderea abordează impacturile negative mai puțin grave și mai puțin probabile.	(3) După ce impacturile negative cele mai grave și cele mai probabile sunt abordate în conformitate cu art. 10 și 11, într-un termen rezonabil, întreprinderea abordează impacturile negative mai puțin grave și mai puțin probabile.	Compatibil	
	(4) În cazul în care stabilirea ordinii de prioritate a fost efectuată în conformitate cu prezentul articol, simplul fapt că întreprinderea nu a abordat încă un impact negativ mai puțin semnificativ nu constituie temei pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26.	Prevederi naționale	
	Capitolul IV MĂSURI DE PREVENIRE, ÎNCETARE, REMEDIERE ȘI IMPLICAREA PĂRȚILOR INTERESATE	Prevederi naționale	
Articolul 10 Prevenirea impacturilor negative potențiale	Articolul 10 Prevenirea impacturilor negative potențiale	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a preveni sau, în cazul în care prevenirea nu este posibilă sau nu este posibilă imediat, pentru a atenua în mod adecvat impacturile negative potențiale care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul articolului 8, în conformitate cu articolul 9 și cu prezentul articol. Pentru a stabili măsurile adecvate menționate la primul paragraf, se ține seama în mod corespunzător de următoarele elemente:	(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a preveni impacturile negative potențiale sau, în cazul în care prevenirea nu este posibilă ori nu poate fi realizată imediat, pentru a le atenua în mod adecvat, în măsura în care acestea au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul art. 8, în conformitate cu art. 9 și cu prezentul articol. Pentru a stabili măsurile adecvate menționate la alin. (1), se ține seama în mod corespunzător de următoarele elemente:	Compatibil	
(a) dacă impactul negativ potențial poate fi cauzat numai de întreprindere; dacă acesta poate fi cauzat în comun de întreprindere și de o filială sau un partener de afaceri prin acțiuni sau omisiuni; sau dacă poate fi cauzat	1) dacă impactul negativ potențial este cauzat exclusiv de întreprindere, dacă este cauzat în comun de întreprindere și de o filială sau de un partener de afaceri,	Compatibil	

numai de un partener de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;	prin acțiuni sau omisiuni, ori dacă este cauzat exclusiv de un partener de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;		
(b) dacă impactul negativ potențial ar putea avea loc în cadrul operațiunilor unei filiale, ale unui partener de afaceri direct sau ale unui partener de afaceri indirect; și	2) dacă impactul negativ potențial ar putea avea loc în cadrul operațiunilor unei filiale, ale unui partener de afaceri direct sau ale unui partener de afaceri indirect;	Compatibil	
(c) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care ar putea cauza sau ar putea cauza în comun impactul negativ potențial.	3) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care cauzează, singur sau împreună cu alții, impactul negativ potențial.	Compatibil	
(2) Întreprinderile au obligația de a lua următoarele măsuri adecvate, după caz:	(2) Întreprinderile iau măsuri adecvate, după caz, pentru a preveni sau a atenua impacturile negative potențiale, inclusiv prin următoarele acțiuni:	Compatibil	
(a) dacă este necesar, având în vedere natura sau complexitatea măsurilor necesare pentru prevenire, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni de prevenire, cu calendare rezonabile și clar definite pentru punerea în aplicare a unor măsuri adecvate și cu indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea îmbunătățirilor; întreprinderile își pot concepe planurile de acțiune în cooperare cu inițiativele sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni de prevenire se adaptează la operațiunile și la lanțurile de activități ale întreprinderilor;	1) dacă este necesar, ținând seama de natura sau complexitatea măsurilor necesare pentru prevenire, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni de prevenire, care include calendare rezonabile și clar definite pentru implementarea măsurilor adecvate, precum și indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea progreselor; întreprinderile pot elabora planul de acțiuni în cooperare cu inițiative sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni de prevenire se adaptează la operațiunile și lanțul de activități al întreprinderii;	Compatibil	
(b) urmărirea obținerii de la un partener de afaceri direct a unor garanții contractuale potrivit cărora acesta va asigura respectarea codului de conduită al întreprinderii și, după caz, a planului de acțiuni de prevenire, inclusiv prin stabilirea de garanții contractuale corespunzătoare de la partenerii săi, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul în care se obțin astfel de garanții contractuale, se aplică alineatul (5);	2) întreprinderile urmăresc obținerea de la partenerii de afaceri direcți a unor garanții contractuale prin care aceștia se angajează să respecte codul de conduită al întreprinderii și, după caz, planul de acțiuni de prevenire, inclusiv prin asigurarea obținerii de garanții contractuale corespunzătoare de la propriii parteneri, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (5);	Compatibil	
(c) realizarea investițiilor, a modificărilor sau a actualizărilor financiare sau nefinanciare necesare, de exemplu în structuri, producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;	3) realizarea investițiilor, precum și a modificărilor sau actualizărilor, de natură financiară sau nefinanciară, necesare, de exemplu, în structuri, procese de producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;	Compatibil	
(d) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare privind planul de afaceri, strategiile și operațiunile generale ale întreprinderii, inclusiv practicile în materie de achiziție, proiectare și distribuție;	4) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare ale planului de afaceri, strategiilor și operațiunilor generale ale întreprinderii, inclusiv ale practicilor în materie de achiziții, proiectare și distribuție;	Compatibil	
(e) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unei IMM care este partener de afaceri al întreprinderii, în cazurile în care	5) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unui IMM care este partener de afaceri al întreprinderii,	Compatibil	

este necesar ținând cont de resursele, cunoștințele și constrângerile IMM-ului, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni de prevenire ar pune în pericol viabilitatea IMM-ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă, garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;	atunci când este necesar, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile acestuia, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni de prevenire ar pune în pericol viabilitatea IMM-ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă, garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;		
(f) în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu dreptul concurenței, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, în vederea sporirii capacității întreprinderii de a preveni sau atenua impactul negativ, în special în cazul în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficace.	6) în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu normele în materie de concurență, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, în vederea sporirii capacității întreprinderii de a preveni sau atenua impacturile negative, în special în situațiile în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficace.	Compatibil	
(3) Întreprinderile pot adopta, în cazurile în care este relevant, măsuri adecvate suplimentare în raport cu măsurile enumerate la alineatul (2), cum ar fi colaborarea cu un partener de afaceri cu privire la așteptările întreprinderii în ceea ce privește prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale sau acordarea ori facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau finanțare, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerului de afaceri.	(3) Întreprinderile pot adopta, după caz, măsuri adecvate suplimentare față de cele prevăzute la alin. (2), inclusiv prin colaborarea cu partenerii de afaceri în ceea ce privește așteptările întreprinderii referitoare la prevenirea și atenuarea impacturilor negative potențiale sau prin acordarea ori facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau alte forme de finanțare, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerilor de afaceri.	Compatibil	
(4) În ceea ce privește impacturile negative potențiale care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile adecvate enumerate la alineatul (2), întreprinderea poate urmări obținerea de garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării conformității cu codul de conduită al întreprinderii sau cu un plan de acțiuni de prevenire. În cazul în care se obțin astfel de garanții contractuale, se aplică alineatul (5).	(4) În ceea ce privește impacturile negative potențiale care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (2), întreprinderile pot urmări obținerea de garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării respectării codului de conduită al întreprinderii sau a unui plan de acțiuni de prevenire. În cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (5).	Compatibil	
(5) Garanțiile contractuale menționate la alineatul (2) litera (b) și la alineatul (4) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderea poate recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite.	(5) Garanțiile contractuale prevăzute la alin. (2) pct. 2) și la alin. (4) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderile pot recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite.	Compatibil	

În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile utilizate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderea evaluează, de asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unei IMM ar trebui să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri menționate la alineatul (2) litera (e). În cazul în care se iau măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de către o parte terță independentă. În cazul în care IMM solicită să plătească cel puțin o parte din costul verificării de către o parte terță independentă, sau de comun acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele acestei verificări cu alte societăți.	(6) În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile aplicate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderile evaluează, de asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unui IMM trebuie să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri prevăzute la alin. (2) pct.5). În cazul în care se aplică măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de către o parte terță independentă. În cazul în care IMM-ul solicită să suporte cel puțin o parte din costul verificării de către o parte terță independentă sau în cazul unui acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele verificării respective cu alte întreprinderi.		
(6) În ceea ce privește impacturile negative potențiale menționate la alineatul (1) care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alineatele (2), (4) și (5), întreprinderea, în ultimă instanță și până când impactul este abordat:	(7) În ceea ce privește impacturile negative potențiale prevăzute la alin. (1), care nu au putut fi prevenite sau atenuate în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (2), (4) și (5), întreprinderea, în ultimă instanță și până la abordarea impactului, are obligația:	Compatibil	
(a) nu încheie relații noi și nici nu prelungește relațiile existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;	1) să se abțină de la încheierea unor relații de afaceri noi sau extinderea celor existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;	Compatibil	
(b) în cazul în care legislația care reglementează relația sa cu partenerul de afaceri vizat îi permite, suspendă relația de afaceri în legătură cu activitățile în cauză, inclusiv pentru a-și utiliza sau a-și spori efectul de pârghie; și	2) dacă dreptul aplicabil permite, să suspende relația cu privire la activitățile relevante;	Compatibil	
(c) adoptă și pune în aplicare, fără întârzieri nejustificate, un plan consolidat de acțiuni de prevenire pentru impactul negativ specific, cu condiția să existe așteptări rezonabile ca astfel de eforturi să aibă succes.	3) să adopte și să implementeze fără întârzieri nejustificate un plan consolidat de acțiuni de prevenire, dacă există o perspectivă rezonabilă de succes.	Compatibil	
Atât timp cât se estimează în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni de prevenire va avea succes, simplul fapt de a continua colaborarea cu partenerul de afaceri nu expune întreprinderea la sancțiunile prevăzute la articolul 27 și nici nu atrage răspunderea acesteia în temeiul articolului 29. Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate preconiza în mod rezonabil că impacturile negative ale unei astfel de acțiuni sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi prevenit sau atenuat în mod adecvat. Într-un astfel de caz, întreprinderea nu este obligată să suspende relația de afaceri și este în măsură să informeze autoritatea de supraveghere competentă cu privire la	(8) Atât timp cât se poate estima în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni de prevenire va avea succes, continuarea relației de afaceri cu partenerul vizat nu atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 și nu generează răspunderea întreprinderii în temeiul art. 28. (9) Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate estima în mod rezonabil că impacturile negative ale suspendării sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi prevenit sau atenuat în mod adecvat. În acest caz, întreprinderea nu este obligată	Compatibil	

motivele justificate în mod corespunzător ale unei astfel de decizii. Statele membre prevăd posibilitatea de a suspenda relația de afaceri care face obiectul contractelor reglementate de legislația lor, în conformitate cu primul paragraf, cu excepția contractelor pe care părțile sunt obligate prin lege să le încheie. În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri în cauză și reexaminează periodic această decizie. În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri în conformitate cu prezentul articol, întreprinderea monitorizează impactul negativ potențial și își evaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate	să suspende relația de afaceri și poate informa autoritatea de supraveghere competentă cu privire la motivele deciziei sale.. (10) Se permite suspendarea relațiilor de afaceri care fac obiectul contractelor reglementate de legislația națională, în condițiile prezentului articol, cu excepția contractelor a căror încheiere este obligatorie potrivit legii. (11) În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri vizat și reexaminează periodic această decizie. (12) În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri, întreprinderea monitorizează impactul negativ potențial și își reevaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate disponibile.		
Articolul 11 Oprirea impacturilor negative reale	Articolul 11 Încetarea impacturilor negative reale	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile iau măsurile adecvate pentru a opri impacturile negative reale care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul articolului 8, în conformitate cu articolul 9 și cu prezentul articol. Pentru a stabili măsurile adecvate menționate la primul paragraf, se ține seama în mod corespunzător de următoarele elemente:	(1) Întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a opri impacturile negative reale care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate în temeiul art. 8, în conformitate cu art. 9 și cu prezentul articol. Pentru stabilirea măsurilor adecvate prevăzute la prezentul alineat, întreprinderile țin seama în mod corespunzător de următoarele elemente:	Compatibil	
(a) dacă impactul negativ potențial este cauzat numai de întreprindere, dacă acesta este cauzat în comun de întreprindere și de filiala sau partenerul său de afaceri prin acțiuni sau omisiuni sau dacă este cauzat numai de partenerul de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;	1) dacă impactul negativ real este cauzat exclusiv de întreprindere, dacă este cauzat în comun de întreprindere și de o filială sau de un partener de afaceri, prin acțiuni sau omisiuni, ori dacă este cauzat exclusiv de un partener de afaceri al întreprinderii în lanțul de activități;	Compatibil	
(b) dacă impactul negativ real a avut loc în cadrul operațiunilor filialei, ale partenerului de afaceri direct sau ale partenerului de afaceri indirect; și	2) dacă impactul negativ real a avut loc în cadrul operațiunilor unei filiale, ale unui partener de afaceri direct sau ale unui partener de afaceri indirect;	Compatibil	
(c) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care a cauzat sau a cauzat în comun impactul negativ real.	3) capacitatea întreprinderii de a influența partenerul de afaceri care a cauzat, individual sau în comun, impactul negativ real.	Compatibil	
(2) În cazul în care nu se poate opri imediat un impact negativ, statele membre se asigură că întreprinderile reduc la minimum amplitudinea impactului respectiv.	(2) În cazul în care impactul negativ real nu poate fi oprit imediat, întreprinderile reduc la minimum amplitudinea acestuia.	Compatibil	
(3) Întreprinderile au obligația de a lua următoarele măsuri adecvate, după caz:	(3) Întreprinderile iau măsuri adecvate, după caz, pentru a opri sau a reduce la minimum	Compatibil	

	impacturile negative reale, inclusiv prin următoarele acțiuni:		
(a) neutralizarea impactului negativ sau reducerea la minimum a amplitudinii acestuia; aceste măsuri sunt proporționale cu gravitatea impactului negativ și cu implicarea întreprinderii în impactul negativ;	1) neutralizarea impactului negativ sau reducerea la minimum a amplitudinii acestuia; aceste măsuri sunt proporționale cu gravitatea impactului negativ și cu implicarea întreprinderii în producerea acestuia;	Compatibil	
(b) dacă există o necesitate bazată pe faptul că nu se poate opri imediat impactul negativ, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni corective cu un calendar rezonabil și clar definit pentru punerea în aplicare a unor măsuri adecvate și cu indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea îmbunătățirilor; întreprinderile își pot concepe planurile de acțiune în cooperare cu inițiativele sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni corective se adaptează la operațiunile și lanțul de activități ale întreprinderilor;	2) în cazul în care impactul negativ nu poate fi oprit imediat, elaborarea și punerea în aplicare, fără întârzieri nejustificate, a unui plan de acțiuni corective, care include un calendar rezonabil și clar definit pentru implementarea măsurilor adecvate, precum și indicatori calitativi și cantitativi pentru măsurarea progreselor; întreprinderile pot elabora planul de acțiuni în cooperare cu inițiative sectoriale sau multipartite; planul de acțiuni corective se adaptează la operațiunile și lanțul de activități ale întreprinderii;	Compatibil	
(c) urmărirea obținerii de la un partener de afaceri direct a unor garanții contractuale potrivit cărora acesta va asigura respectarea codului de conduită al întreprinderii și, după caz, a planului de acțiuni corective, inclusiv prin stabilirea de garanții contractuale corespunzătoare de la partenerii săi, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul în care se obțin astfel de garanții contractuale, se aplică alineatul (6);	3) întreprinderile urmăresc obținerea de la partenerii de afaceri direcți a unor garanții contractuale prin care aceștia se angajează să respecte codul de conduită al întreprinderii și, după caz, planul de acțiuni corective, inclusiv prin asigurarea obținerii de garanții contractuale corespunzătoare de la propriii parteneri, în măsura în care activitățile acestora fac parte din lanțul de activități al întreprinderii; în cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (6);	Compatibil	
(d) realizarea investițiilor, a modificărilor sau a actualizărilor financiare sau nefinanciare necesare, de exemplu în structuri, producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;	4) realizarea investițiilor, precum și a modificărilor sau actualizărilor, de natură financiară sau nefinanciară, necesare, de exemplu, în structuri, procese de producție sau alte procese și infrastructuri operaționale;	Compatibil	
(e) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare privind planul de afaceri, strategiile și operațiunile generale ale întreprinderii, inclusiv practicile în materie de achiziție, proiectare și distribuție;	5) efectuarea modificărilor sau a îmbunătățirilor necesare ale planului de afaceri, strategiilor și operațiunilor generale ale întreprinderii, inclusiv ale practicilor în materie de achiziții, proiectare și distribuție;	Compatibil	
(f) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unei IMM care este partener de afaceri al întreprinderii, în cazurile în care este necesar ținând cont de resursele, cunoștințele și constrângerile IMM-ului, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni corective ar pune în pericol viabilitatea IMM-ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă,	6) oferirea de sprijin direcționat și proporțional unui IMM care este partener de afaceri al întreprinderii, atunci când este necesar, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile acestuia, inclusiv prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, formare sau modernizarea sistemelor de gestionare și, în cazul în care respectarea codului de conduită sau a planului de acțiuni corective ar pune în pericol viabilitatea IMM-	Compatibil	

garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;	ului, prin furnizarea de sprijin financiar direcționat și proporțional, cum ar fi finanțare directă, împrumuturi cu dobândă redusă, garanții de aprovizionare continuă sau asistență pentru asigurarea finanțării;		
(g) în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu dreptul concurenței, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, cu scopul de a crește capacitatea întreprinderii de a opri impactul negativ sau de a reduce la minimum amplexarea unui astfel de impact, în special în cazul în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficace;	7) în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu normele în materie de concurență, colaborarea cu alte entități, inclusiv, după caz, în vederea sporirii capacității întreprinderii de a opri impactul negativ sau de a reduce la minimum amplexarea acestuia, în special în situațiile în care nicio altă măsură nu este adecvată sau eficace;	Compatibil	
(h) să asigure remediere în conformitate cu articolul 12.	8) să asigure remedierea în conformitate cu art. 12.	Compatibil	
(4) Companiile pot adopta, dacă este cazul, măsuri adecvate suplimentare în raport cu măsurile enumerate la alineatul (3), cum ar fi colaborarea cu un partener de afaceri cu privire la așteptările întreprinderii în ceea ce privește oprirea impacturilor negative reale ori reducerea la minimum a amplexării unor astfel de impacturi sau acordarea ori facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau finanțare, ținând totodată seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerului de afaceri.	(4) Întreprinderile pot adopta, după caz, măsuri adecvate suplimentare față de cele prevăzute la alin. (3), inclusiv prin colaborarea cu partenerii de afaceri în ceea ce privește așteptările întreprinderii referitoare la încetarea impacturilor negative reale sau reducerea la minimum a amplexării acestora ori prin acordarea sau facilitarea accesului la consolidarea capacităților, consiliere, sprijin administrativ și financiar, cum ar fi împrumuturi sau alte forme de finanțare, ținând seama de resursele, cunoștințele și constrângerile partenerilor de afaceri.	Compatibil	
(5) În ceea ce privește impacturile negative reale care nu au putut fi oprite sau a căror amplexare nu a putut fi redusă la minimum în mod corespunzător prin măsurile adecvate enumerate la alineatul (3), întreprinderea poate urmări obținerea de garanții contractuale cu un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării conformității cu codul de conduită al întreprinderii sau cu un plan de acțiuni corective. În cazul în care se obțin astfel de garanții contractuale, se aplică alineatul (6)	(5) În ceea ce privește impacturile negative reale care nu au putut fi oprite sau a căror amplexare nu a putut fi redusă la minimum în mod adecvat prin măsurile prevăzute la alin. (3), întreprinderile pot urmări obținerea de garanții contractuale de la un partener de afaceri indirect, în vederea asigurării respectării codului de conduită al întreprinderii sau a unui plan de acțiuni corective. În cazul obținerii acestor garanții contractuale, se aplică alin. (6).	Compatibil	
(6) Garanțiile contractuale menționate la alineatul (3) litera (c) și la alineatul (5) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderea poate recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite. În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile utilizate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderea evaluează, de asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unei IMM ar trebui să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri menționate la alineatul (3)	(6) Garanțiile contractuale prevăzute la alin. (3) pct.3) și la alin. (5) sunt însoțite de măsuri adecvate de verificare a conformității. În scopul verificării conformității, întreprinderile pot recurge la verificarea de către o parte terță independentă, inclusiv prin inițiative sectoriale sau multipartite. În cazul în care se obțin garanții contractuale de la un IMM sau se încheie un contract cu un IMM, condițiile aplicate sunt echitabile, rezonabile și nediscriminatorii. Întreprinderile evaluează, de	Compatibil	

litera (f). În cazul în care se iau măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de o parte terță independentă. În cazul în care IMM solicită să plătească cel puțin o parte din costul verificării efectuate de către organisme terțe independente, sau de comun acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele acestei verificări cu alte societăți.	asemenea, dacă garanțiile contractuale ale unui IMM trebuie să fie însoțite de oricare dintre măsurile adecvate pentru IMM-uri prevăzute la alin. (3) pct.6). În cazul în care se aplică măsuri de verificare a conformității în ceea ce privește IMM-urile, întreprinderea suportă costul verificării de către o parte terță independentă. În cazul în care IMM-ul solicită să suporte cel puțin o parte din costul verificării de către o parte terță independentă sau în cazul unui acord cu întreprinderea, IMM-ul respectiv poate partaja rezultatele verificării respective cu alte întreprinderi.		
(7) În ceea ce privește impacturile negative reale menționate la alineatul (1) care nu au putut fi oprite sau a căror amploare nu a putut fi limitată la minimum prin măsurile prevăzute la alineatele (3), (5) și (6), întreprinderea, în ultimă instanță și până când impactul este abordat:	(7) În ceea ce privește impacturile negative reale prevăzute la alin. (1), care nu au putut fi oprite sau a căror amploare nu a putut fi redusă la minimum prin măsurile prevăzute la alin. (3), (5) și (6), întreprinderea, în ultimă instanță și până la abordarea impactului, are obligația:	Compatibil	
(a) nu încheie relații noi și nici nu prelungește relațiile existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;	1) să se abțină de la încheierea unor relații de afaceri noi sau extinderea celor existente cu un partener de afaceri în legătură cu care a survenit impactul sau în lanțul de activități al căruia a survenit impactul;	Compatibil	
(b) în cazul în care legislația care reglementează relația sa cu partenerul de afaceri vizat îi permite, suspendă relația de afaceri în legătură cu activitățile în cauză, inclusiv pentru a-și utiliza sau a-și spori efectul de pârgă și	2) dacă dreptul aplicabil permite, să suspende relația cu privire la activitățile relevante;	Compatibil	
(c) adoptă și pune în aplicare, fără întârzieri nejustificate, un plan consolidat de acțiuni corective pentru impactul negativ specific, cu condiția să existe așteptări rezonabile ca astfel de eforturi să aibă succes	3) să adopte și să implementeze fără întârzieri nejustificate un plan consolidat de acțiuni corective, dacă există o perspectivă rezonabilă de succes.	Compatibil	
Atât timp cât se estimează în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni corective va avea succes, simplul fapt de a continua colaborarea cu partenerul de afaceri nu expune întreprinderea la sancțiuni în temeiul articolului 27 și nu îi atrage răspunderea în temeiul articolului 29. Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate preconiza în mod rezonabil că impacturile negative ale unei astfel de acțiuni sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi oprit sau a cărui amploare nu a putut fi redusă la minimum în mod adecvat. Într-un astfel de caz, întreprinderea nu este obligată să suspende relația de afaceri și este în măsură să informeze autoritatea de supraveghere competentă cu privire la motivele justificate în mod corespunzător ale unei astfel de decizii. Statele membre prevăd posibilitatea de a suspenda relația de afaceri care face obiectul contractelor reglementate de legislația lor, în conformitate cu primul paragraf, cu excepția	(8) Atât timp cât se poate estima în mod rezonabil că planul consolidat de acțiuni corective va avea succes, continuarea relației de afaceri cu partenerul vizat nu atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 și nu generează răspunderea întreprinderii în temeiul art. 28. (9) Înainte de suspendarea unei relații de afaceri, întreprinderea evaluează dacă se poate estima în mod rezonabil că impacturile negative ale suspendării sunt în mod vădit mai grave decât impactul negativ care nu a putut fi oprit sau a cărui amploare nu a putut fi redusă la minimum în mod adecvat. În acest caz, întreprinderea nu este obligată să suspende relația de afaceri și poate informa autoritatea de supraveghere competentă cu privire la motivele deciziei sale.	Compatibil	

contractelor pe care părțile sunt obligate prin lege să le încheie. În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri în cauză și reexaminează periodic această decizie. În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri în conformitate cu prezentul articol, întreprinderea monitorizează impactul negativ real și își evaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate	(10) Se permite suspendarea relațiilor de afaceri care fac obiectul contractelor reglementate de legislația națională, în condițiile prezentului articol, cu excepția contractelor a căror încheiere este obligatorie potrivit legii. (11) În cazul în care decide să suspende relația de afaceri, întreprinderea ia măsuri pentru a preveni, a atenua sau a opri impacturile suspendării, transmite un preaviz rezonabil partenerului de afaceri vizat și reexaminează periodic această decizie. (12) În cazul în care decide să nu suspende relația de afaceri, întreprinderea monitorizează impactul negativ real și își reevaluează periodic decizia, analizând dacă există alte măsuri adecvate disponibile.		
Articolul 12 Remediarea impacturilor negative reale	Articolul 12 Remediarea impacturilor negative reale	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că o întreprindere asigură remediarea impactului negativ real pe care l-a cauzat singură sau în comun.	(1) Atunci când a cauzat, singură sau împreună cu o filială ori un partener de afaceri, un impact negativ real, întreprinderea asigură remediarea în sensul art. 3 alin. (1) pct. 5), proporțional cu gradul său de implicare în producerea impactului. Remediarea se efectuează prin măsuri proporționale cu gravitatea impactului și cu nivelul de implicare al întreprinderii, incluzând, după caz, restabilirea situației anterioare, compensarea financiară ori nefinanciară și reabilitarea mediului.	Compatibil	
(2) În cazul în care impactul negativ real este cauzat numai de partenerul de afaceri al întreprinderii, întreprinderea poate asigura remediarea voluntară. De asemenea, întreprinderea își poate utiliza capacitatea de a influența partenerul de afaceri care cauzează impactul negativ pentru a asigura remediarea.	(2) În situațiile în care impactul negativ real a fost cauzat exclusiv de un partener de afaceri, întreprinderea poate, în mod voluntar, să contribuie la remediarea acestuia, inclusiv prin utilizarea efectului său de pârgăhie pentru a determina partenerul să adopte și să implementeze măsuri de remediare eficace. Remediarea voluntară se realizează în spiritul principiilor de diligență necesară și responsabilitate socială corporativă, fără substituirea răspunderii juridice a partenerului.	Compatibil	
Articolul 13 Colaborarea semnificativă cu părțile interesate	Articolul 13 Colaborarea semnificativă cu părțile interesate	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile iau măsuri adecvate pentru a colabora în mod eficace cu părțile interesate, în conformitate cu prezentul articol.	(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi colaborează activ și eficient cu părțile interesate relevante la etapele prevăzute la alin. (3).	Compatibil	

(2) Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943, atunci când se consultă cu părțile interesate, întreprinderile le furnizează, după caz, informații relevante și cuprinzătoare pentru a desfășura consultări eficiente și transparente. Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2016/943, părțile interesate consultate au dreptul de a înainta o cerere motivată solicitând informații suplimentare relevante, care sunt furnizate de întreprindere într-un termen rezonabil și într-un format adecvat și ușor de înțeles. Dacă întreprinderea refuză o cerere de informații suplimentare, părțile interesate consultate au dreptul la o justificare scrisă a acestui refuz.	(2) În procesul de consultare, întreprinderea asigură accesul părților interesate la informații complete și relevante, necesare pentru o colaborare transparentă. Părțile interesate pot depune cereri motivate de informații suplimentare, la care întreprinderea răspunde în termen rezonabil, în formă clară și accesibilă. În cazul refuzului, întreprinderea este obligată să prezinte justificare scrisă. Dispozițiile se aplică fără a aduce atingere protecției secretelor comerciale, conform Legii nr. 384/2023 privind protecția secretelor comerciale.	Compatibil	
(3) Consultarea părților interesate relevante are loc în următoarele etape ale procesului de diligență necesară:	(3) Consultarea părților interesate relevante are loc în următoarele etape ale procesului de diligență necesară:	Compatibil	
(a) la colectarea informațiilor necesare privind impacturile negative reale sau potențiale pentru a identifica, a evalua și a ierarhiza impacturile negative în temeiul articolelor 8 și 9;	1) la colectarea informațiilor necesare privind impacturile negative reale sau potențiale pentru identificarea, evaluarea și ierarhizarea acestora în temeiul articolelor 8 și 9;	Compatibil	
(b) la elaborarea de planuri de acțiuni de prevenire și de planuri de acțiuni corective în temeiul articolului 10 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (3), precum și la elaborarea de planuri consolidate de acțiuni de prevenire și corective în temeiul articolului 10 alineatul (6) și al articolului 11 alineatul (7);	2) la elaborarea planului de acțiuni de prevenire în temeiul art. 10 alin. (2) pct. 1) și a planului de acțiuni corective în temeiul art. 11 alin. (3) pct. 2), precum și a planurilor consolidate de acțiuni de prevenire și corective în temeiul art. 10 alin. (7) pct. 3) și al art. 11 alin. (7) pct. 3);	Compatibil	
(d) la adoptarea unor măsuri adecvate de remediere a impacturilor negative în temeiul articolului 12;	3) la adoptarea măsurilor adecvate de remediere a impacturilor negative în temeiul art. 12;	Compatibil	
(4) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se desfășoare o colaborare eficientă cu părțile interesate în măsura necesară pentru respectarea cerințelor prezentei directive, întreprinderile se consultă, în plus, cu experți care pot oferi informații credibile cu privire la impacturile negative reale sau potențiale.	(4) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se desfășoare o colaborare eficientă cu părțile interesate în măsura necesară pentru respectarea cerințelor prezentei legi, întreprinderile se consultă, suplimentar, cu experți care pot furniza informații credibile privind impacturile negative reale sau potențiale.	Compatibil	
(5) În procesul consultării părților interesate, întreprinderile identifică și abordează obstacolele din calea colaborării și se asigură că participanții nu fac obiectul represaliilor sau al răzbunărilor, inclusiv prin păstrarea confidențialității sau a anonimatului.	(5) Întreprinderea identifică și elimină obstacolele care împiedică participarea efectivă a părților interesate și asigură, în temeiul prezentei legi, confidențialitatea și protecția participanților împotriva represaliilor, intimidării sau răzbunării. Garanțiile Legii nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate se aplică persoanelor care întrunesc condițiile prevăzute de legea respectivă.	Compatibil	
(6) Statele membre se asigură că întreprinderilor li se permite să îndeplinească	(6) Întreprinderile pot îndeplini obligațiile de consultare prin	Compatibil	

obligățiile prevăzute la prezentul articol prin inițiative sectoriale sau multipartite, după caz, cu condiția ca procedurile de consultare să îndeplinească cerințele prevăzute la prezentul articol. Utilizarea inițiativelor sectoriale și multipartite nu este suficientă pentru a îndeplini obligația de a consulta proprii angajați ai întreprinderii și reprezentanții acestora.	inițiative sectoriale sau multipartite, cu condiția ca acestea să respecte cerințele prezentului articol. Participarea la aceste inițiative nu substituie consultarea directă a angajaților și a reprezentanților acestora, prevăzută de legislația muncii.		
(7) Colaborarea cu angajații și cu reprezentanții acestora nu aduce atingere dreptului relevant al Uniunii și dreptului intern relevant din domeniul ocupării forței de muncă și al drepturilor sociale, nici contractelor colective aplicabile.	(7) Colaborarea cu angajații și reprezentanții lor se realizează fără a aduce atingere legislației naționale privind drepturile de muncă, dialogul social și contractele colective, conform Codului muncii al Republicii Moldova și Convențiilor Organizației Internaționale a Muncii ratificate.	Compatibil	
Articolul 14 Mecanismul de notificare și procedura de tratare a plângerilor	Articolul 14. Mecanismul de notificare și procedura de tratare a plângerilor	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că întreprinderile permit persoanelor și entităților enumerate la alineatul (2) să depună plângeri în cazul în care persoanele sau entitățile respective au suspiciuni legitime cu privire la impacturile negative reale sau potențiale în ceea ce privește operațiunile întreprinderilor, operațiunile filialelor lor sau operațiunile partenerilor lor de afaceri din lanțurile de activități ale întreprinderilor.	(1) Întreprinderile instituie o procedură de examinare a plângerilor, prin care persoanele și entitățile prevăzute la alin. (2) pot formula plângeri privind impacturile negative reale sau potențiale generate de activitățile proprii, ale filialelor sau ale partenerilor de afaceri din lanțul de activități.	Compatibil	
(2) Statele membre se asigură că plângerile pot fi depuse de:	(2) Plângerile pot fi depuse de:	Compatibil	
(a) persoanele fizice sau juridice care sunt afectate sau care au motive întemeiate să considere că ar putea fi afectate de un impact negativ, precum și reprezentanții legitimi ai acestor persoane, care acționează în numele lor, cum ar fi organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului;	1) persoanele fizice sau juridice care sunt afectate sau care au motive întemeiate să considere că ar putea fi afectate de un impact negativ, precum și reprezentanții lor legitimi care acționează în numele acestora, inclusiv organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului;	Compatibil	
(b) sindicate și alți reprezentanți ai lucrătorilor ce reprezintă persoane fizice care își desfășoară activitatea în cadrul lanțului de activități în cauză; și	2) sindicatele și alți reprezentanți ai lucrătorilor care reprezintă persoane fizice ce își desfășoară activitatea în cadrul lanțului de activități vizat;	Compatibil	
(c) organizații ale societății civile care sunt active și au experiență în domeniile legate de impactul negativ asupra mediului care face obiectul plângerii.	3) organizații ale societății civile care sunt active și au experiență în domeniile legate de impactul negativ asupra mediului care face obiectul plângerii.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că întreprinderile stabilesc o procedură echitabilă, disponibilă publicului, accesibilă, previzibilă și transparentă de tratare a plângerilor menționate la alineatul (1), inclusiv o procedură pentru cazurile în care întreprinderea consideră plângerea ca fiind neîntemeiată, și informează reprezentanții lucrătorilor și sindicatele în cauză cu privire la procedura respectivă. Întreprinderile iau măsuri disponibile în mod rezonabil pentru a preveni orice formă de represalii, asigurând	(3) Întreprinderile stabilesc o procedură echitabilă, accesibilă publicului, previzibilă și transparentă de tratare a plângerilor prevăzute la alin. (1), inclusiv o procedură pentru cazurile în care plângerea este considerată neîntemeiată, și informează reprezentanții lucrătorilor și sindicatele în cauză cu privire la această procedură. Atunci când este necesară partajarea informațiilor,	Compatibil	

confidențialitatea identității persoanei sau organizației care depune plângerea, în conformitate cu dreptul intern. Când este necesar ca informațiile să fie partajate, acest lucru se realizează într-un mod care nu pune în pericol siguranța reclamantului, inclusiv prin nedivulgarea identității sale. Statele membre se asigură că, în cazul în care plângerea este întemeiată, impactul negativ care face obiectul plângerii este considerat a fi identificat în sensul articolului 8, iar întreprinderea ia măsuri adecvate în conformitate cu articolele 10, 11 și 12.	aceasta se realizează într-un mod care nu pune în pericol siguranța reclamantului, inclusiv prin nedivulgarea identității acestuia. Dacă plângerea este întemeiată, impactul negativ care face obiectul acesteia se consideră identificat în sensul art. 8, iar întreprinderea aplică măsurile prevăzute la art. 10–12 și adoptă măsuri rezonabile pentru protejarea identității reclamantului și prevenirea represaliilor. Garanțiile Legii nr. 165/2023 se aplică dacă sunt îndeplinite condițiile acesteia.		
(4) Statele membre se asigură că reclamantii au dreptul de a:	(4) Reclamantii au dreptul de a:	Compatibil	
(a) solicita întreprinderii căreia i-au adresat o plângere în temeiul alineatului (1) să ia măsuri adecvate ca urmare a plângerii;	1) să solicite întreprinderii căreia i-a fost adresată plângerea în temeiul alin. (1) să adopte măsuri adecvate ca urmare a acesteia;	Compatibil	
(b) de a se întâlni cu reprezentanții întreprinderii la un nivel adecvat pentru a discuta cu privire la impacturile negative grave, reale sau potențiale care fac obiectul plângerii și despre remedierea potențială în concordanță cu articolul 12;	2) să se întâlnească cu reprezentanții întreprinderii la un nivel adecvat pentru a discuta impacturile negative grave, reale sau potențiale care fac obiectul plângerii și despre eventualele măsuri de remediere în conformitate cu art. 12;	Compatibil	
(c) de a fi informați de către întreprindere cu privire la motivele pentru care o plângere a fost considerată întemeiată sau neîntemeiată și, în cazul în care este considerată întemeiată, de a li se furniza informații cu privire la măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse.	3) să fie informați de către întreprindere cu privire la motivele pentru care plângerea a fost considerată întemeiată sau neîntemeiată și, în cazul în care este considerată întemeiată, de a primi informații privind măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse.	Compatibil	
(5) Statele membre se asigură că întreprinderile instituie un mecanism accesibil pentru depunerea de notificări de către persoane și entități în cazul în care acestea au informații sau suspiciuni cu privire la impacturile negative reale sau potențiale în ceea ce privește propriile lor operațiuni, operațiunile filialelor lor și operațiunile partenerilor lor de afaceri din lanțul de activități al întreprinderilor. Mecanismul asigură că notificările pot fi efectuate fie în mod anonim, fie confidențial, în conformitate cu dreptul intern. Întreprinderile iau măsuri disponibile în mod rezonabil pentru a preveni orice formă de represalii, asigurând confidențialitatea identității persoanelor sau entităților care transmit notificări, în conformitate cu dreptul intern. Întreprinderea poate informa persoanele sau entitățile care depun notificări cu privire la măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse, după caz.	(5) Întreprinderile instituie un mecanism accesibil pentru depunerea de notificări de către persoane și entități în cazul în care acestea au informații sau suspiciuni privind impacturile negative reale sau potențiale referitoare la propriile operațiuni, operațiunile filialelor sau operațiunile partenerilor de afaceri din lanțul de activități al întreprinderii. Mecanismul asigură posibilitatea depunerii notificărilor în mod anonim sau confidențial, în conformitate cu dreptul intern. Întreprinderile iau măsuri rezonabile pentru prevenirea represaliilor și asigură confidențialitatea identității persoanelor sau entităților care transmit notificări. Întreprinderea poate informa persoanele sau entitățile care depun notificări cu privire la măsurile și acțiunile întreprinse sau care urmează să fie întreprinse, după caz.	Compatibil	

(6) Statele membre se asigură că întreprinderilor li se permite să îndeplinească obligațiile prevăzute la alineatul (1), alineatul (3) primul paragraf și alineatul (5) prin participarea la proceduri colaborative de tratare a plângerilor și mecanisme de notificare, inclusiv la cele instituite în comun de întreprinderi, prin intermediul asociațiilor sectoriale, al inițiativelor multipartite sau al acordurilor-cadru globale, cu condiția ca aceste proceduri colaborative și mecanisme să îndeplinească cerințele prevăzute la prezentul articol.	(6) Întreprinderilor li se permite să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (1), alin. (3) primul paragraf și alin. (5) prin participarea la proceduri colaborative de tratare a plângerilor și la mecanisme de notificare, inclusiv cele instituite în comun de întreprinderi prin intermediul asociațiilor sectoriale, inițiativelor multipartite sau acordurilor-cadru globale, cu condiția ca aceste proceduri și mecanisme să respecte cerințele prezentului articol.	Compatibil	
(7) Depunerea unei notificări sau a unei plângeri în temeiul prezentului articol nu constituie o condiție prealabilă și nici nu împiedică persoana care o depune să aibă acces la procedurile prevăzute în temeiul articolelor 26 și 29 sau la alte mecanisme extrajudiciare.	(7) Depunerea unei notificări sau plângeri potrivit prezentului articol nu constituie o condiție prealabilă pentru formularea unei sesizări întemeiate potrivit art. 25, pentru exercitarea unei acțiuni în temeiul art. 28 ori pentru utilizarea oricărui alt mecanism administrativ, extrajudiciar sau judiciar și nu limitează accesul la aceste mecanisme.	Compatibil	
	Capitolul V MONITORIZARE, RAPORTARE ȘI ACCES LA INFORMAȚII	Compatibil	
Articolul 15 Monitorizare	Articolul 15 Monitorizarea și evaluarea periodică	Compatibil	
Statele membre se asigură că întreprinderile efectuează evaluări periodice privind propriile operațiuni și măsuri, cele ale filialelor lor și, în cazul în care sunt legate de lanțul de activități al întreprinderii, operațiunile și măsurile partenerilor lor de afaceri, pentru a evalua punerea în aplicare și a monitoriza adecvarea și eficacitatea identificării, prevenirii, atenuării și eliminării impacturilor negative, precum și a reducerii la minimum a amplorii acestora. Aceste evaluări se bazează, după caz, pe indicatori calitativi și cantitativi și se efectuează fără întârzieri nejustificate după producerea unei modificări semnificative, dar cel puțin o dată la 5 ani și ori de câte ori există motive întemeiate să se considere că măsurile nu mai sunt adecvate sau efective ori că au apărut sau pot apărea noi riscuri de producere a respectivelor impacturi negative. După caz, politica privind diligența necesară, impacturile negative identificate și măsurile adecvate aferente se actualizează în conformitate cu rezultatul evaluărilor respective și ținându-se seama în mod corespunzător de informațiile relevante furnizate de părțile interesate.	(1) Întreprinderile efectuează evaluări periodice ale propriilor operațiuni și măsuri, ale filialelor lor și, în cazul în care sunt legate de lanțul de activități al întreprinderii, ale operațiunilor și măsurilor partenerilor de afaceri, pentru a evalua implementarea și a monitoriza adecvarea și eficacitatea identificării, prevenirii, atenuării și încetării impacturilor negative reale și reducerii la minimum a amplorii acestora. (2) Evaluările se bazează, după caz, pe indicatori calitativi și cantitativi și se efectuează fără întârzieri nejustificate după apariția unei modificări semnificative, dar cel puțin o dată la 5 ani și ori de câte ori există motive întemeiate să se considere că măsurile nu mai sunt adecvate sau eficiente ori că au apărut sau pot apărea riscuri noi de producere a impacturilor negative. După caz, politica privind diligența necesară, impacturile negative identificate și măsurile aferente se actualizează în funcție de rezultatele evaluărilor și ținând seama în mod corespunzător de informațiile relevante furnizate de părțile interesate.	Compatibil	
Articolul 16 Comunicare	Articolul 16 Comunicarea publică privind diligența necesară	Compatibil	

(1) Fără a aduce atingere excepției prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, statele membre se asigură că întreprinderile raportează cu privire la aspectele reglementate de prezenta directivă prin publicarea pe site-ul lor web a unei declarații anuale. Această declarație anuală se publică:	(1) Întreprinderile care intră sub incidența prezentei legi au obligația de a elabora și publica anual, pe pagina lor web, o declarație privind diligența necesară corporativă, care să reflecte acțiunile întreprinse și rezultatele obținute în aplicarea principiilor prevăzute de prezenta lege. Această declarație anuală se publică:	Compatibil	
(a) în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Uniunii utilizate în statul membru al autorității de supraveghere desemnate în temeiul articolului 24 și, dacă este diferită, într-o limbă care este uzuală în domeniul afacerilor internaționale;	1) în limba română și, după caz în limba engleză;	Compatibil	
(b) într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmită declarația sau, în cazul întreprinderilor care raportează în mod voluntar în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, până la data publicării situațiilor financiare anuale.	2) într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmită declarația sau, în cazul întreprinderilor care raportează voluntar în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea prevăzute la art. 29 din Directiva 2013/34/UE, până la data publicării situațiilor financiare anuale.	Compatibil	
În cazul unei întreprinderi constituite în conformitate cu dreptul unei țări terțe, declarația include, de asemenea, informațiile solicitate în temeiul articolului 23 alineatul (2) privind reprezentantul autorizat al întreprinderii.	În cazul unei întreprinderi constituite în conformitate cu dreptul unui stat terț, declarația include, de asemenea, informațiile prevăzute la art. 22 alin. (3) lit. b) – d).	Compatibil	
(2) Alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică întreprinderilor care fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea în conformitate cu articolul 19a, 29a sau 40a din Directiva 2013/34/UE, inclusiv celor care sunt exceptate în conformitate cu articolul 19a alineatul (9) sau cu articolul 29a alineatul (8) din directiva respectivă.	(2) Alin. (1) nu se aplică întreprinderilor supuse cerințelor de raportare privind durabilitatea în temeiul legislației care transpune art. 19a, 29a sau 40a din Directiva 2013/34/UE, inclusiv întreprinderilor scutite în condițiile art. 19a alin. (9) ori art. 29a alin. (8) din aceeași directivă.	Compatibil	
(3) Până la 31 martie 2029, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 34 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea conținutului și a criteriilor pentru raportarea prevăzută la alineatul (1), specificând, mai ales, informații suficiente de detaliat cu privire la descrierea obligației de diligență, a impacturilor negative reale și potențiale identificate și a măsurilor adecvate întreprinse cu privire la impacturile respective. La elaborarea actelor delegate respective, Comisia ține seama în mod corespunzător de standardele de raportare privind durabilitatea adoptate în temeiul articolului 29b și al articolului 40b din Directiva 2013/34/UE și, după caz, le aliniază la acestea.	(3) Conținutul și criteriile declarației prevăzute la alin. (1) se stabilesc în conformitate cu actele delegate adoptate de Comisia Europeană în temeiul art. 16 alin. (3) din Directiva (UE) 2024/1760. Ministerul Finanțelor, în coordonare cu Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, asigură transpunerea și punerea în aplicare a cerințelor respective în cadrul normativ național.	Compatibil	
Atunci când adoptă actele delegate menționate la primul paragraf, Comisia se asigură că nu există nicio duplicare a			

cerințelor de raportare pentru întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) care fac obiectul cerințelor de raportare în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/2088, menținând în același timp pe deplin obligațiile minime prevăzute în prezenta directivă.			
Articolul 17 Accesibilitatea informațiilor în punctul unic de acces european	Articolul 17 Accesibilitatea informațiilor în punctul unic de acces european (ESAP)	Compatibil	
(1) De la 1 ianuarie 2031, statele membre se asigură că, atunci când publică declarația anuală menționată la articolul 16 alineatul (1) din prezenta directivă, întreprinderile transmit în același timp declarația respectivă organismului de colectare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol pentru a fi pusă la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859. Statele membre se asigură că informațiile cuprinse în declarația anuală menționată la primul paragraf respectă următoarele cerințe:	(1) Începând cu data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031, atunci când publică declarația anuală prevăzută la art. 16 alin. (1), întreprinderile transmit simultan declarația respectivă organismului de colectare dedicat pe sector, în vederea punerii acestora la dispoziție în punctul unic european de acces (ESAP), instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859. Întreprinderile se asigură că informațiile cuprinse în declarația anuală respectă următoarele cerințe:	Compatibil	
(a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din regulamentul respectiv;	1) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul art. 2 pct.3 din Regulamentul (UE) 2023/2859, sau, după caz, într-un format prelucrabil automat, în sensul art. 2 pct.4 din același regulament;	Compatibil	
(b) sunt însoțite de următoarele metadate: (i) toate denumirile întreprinderii la care se referă informațiile; (ii) identificatorul entității juridice al întreprinderii, astfel cum se specifică în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (iii) categoria dimensiunilor întreprinderii, astfel cum se specifică în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (iv) sectorul (sectoarele) industrial(e) al(e) activităților economice ale întreprinderii, astfel cum se specifică în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (e) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (v) tipul de informații, astfel cum sunt specificate la articolul 7 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2023/2859; (vi) o mențiune care să indice dacă informațiile cuprind date cu caracter personal.	2) sunt însoțite de următoarele metadate: a) toate denumirile întreprinderii la care se referă informațiile; b) identificatorul entității juridice al întreprinderii, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; c) categoria de dimensiune a întreprinderii, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2023/2859; d) sectorul/sectoarele de activitate economică, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2859; e) tipul de informații, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (4) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2023/2859; f) o mențiune privind includerea datelor cu caracter personal, după caz.	Compatibil	
(2) în sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii), statele membre se asigură că întreprinderile obțin un identificator al entității juridice.	(2) În scopul identificării unice, întreprinderile obțin și utilizează un identificator al entității juridice (LEI), potrivit cadrului aplicabil.	Compatibil	
(3) Până la 31 decembrie 2030, în scopul punerii la dispoziție în ESAP a informațiilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre numesc cel puțin un	(3) Până la 31 decembrie 2030, sub condiția aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Guvernul desemnează prin act	Compatibil	

organism de colectare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859, și notifică Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe în acest sens.	normativ cel puțin un organism de colectare în sensul art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859 și asigură notificarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe.		
(4) În scopul colectării și gestionării eficiente a informațiilor transmise în conformitate cu alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare pentru a preciza:		Neaplicabil	
(a) orice alte metadate care trebuie să însoțească informațiile;		Neaplicabil	
(b) structurarea datelor la nivelul informațiilor prezentate; și		Neaplicabil	
(c) pentru ce informații este necesar un format prelucrabil automat și, în astfel de cazuri, ce format prelucrabil automat trebuie utilizat.		Neaplicabil	
	Capitolul VI INSTRUMENTE NAȚIONALE DE SPRIJIN ȘI ASISTARE A ÎNȚEPRINDERILOR	Compatibil	
Articolul 18 Clauze contractuale tip	Articolul 18. Orientări privind clauzele contractuale-tip	Compatibil	
Pentru a oferi sprijin întreprinderilor în scopul facilitării respectării de către acestea a articolului 10 alineatul (2) litera (b) și a articolului 11 alineatul (3) litera (c), Comisia, în consultare cu statele membre și cu părțile interesate, adoptă orientări cu privire la clauze contractuale tip cu caracter facultativ, până la 26 iulie 2027.	(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu Ministerul Justiției și Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, asigură traducerea, publicarea, diseminarea și, dacă este necesar, elaborarea explicațiilor de aplicare în dreptul național a clauzelor contractuale-tip adoptate de Comisia Europeană, pentru a sprijini întreprinderile în aplicarea cerințelor de diligență necesară prevăzute la art. 10 și 11. (2) Clauzele contractuale-tip au scopul de a facilita includerea în relațiile comerciale și contractele de parteneriat a obligațiilor de conformare privind respectarea drepturilor omului și a normelor de mediu. (3) Utilizarea acestor clauze are caracter voluntar, dar se recomandă în cazul contractelor care implică lanțuri de activități extinse sau riscuri ridicate de impact negativ.	Compatibil	
Articolul 19 Orientări	Articolul 19 Orientări naționale privind implementarea obligațiilor de diligență necesară	Compatibil	
(1) Pentru a oferi sprijin întreprinderilor sau autorităților statelor membre cu privire la modul în care întreprinderile ar trebui să își îndeplinească obligațiile de diligență în mod concret și pentru a oferi sprijin părților interesate, Comisia, în consultare cu statele membre și cu părțile interesate, cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, cu Agenția Europeană de Mediu, cu Autoritatea Europeană a Muncii și, după caz, cu organizațiile internaționale și alte	(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării asigură publicarea, diseminarea și accesibilitatea în limba română a orientărilor emise de Comisia Europeană în temeiul art. 19 din Directiva (UE) 2024/1760, inclusiv a modificărilor și actualizărilor acestora.	Compatibil	

organisme care dețin cunoștințe specializate în ceea ce privește diligența necesară, emite orientări, inclusiv orientări generale și orientări sectoriale specifice sau orientări privind impacturi negative specifice.			
(2) Orientările care trebuie emise în temeiul alineatului (1) includ:	(2) Orientările care trebuie emise în temeiul alineatului (1) includ:	Compatibil	
(a) orientări și bune practici privind modul de exercitare a diligenței necesare în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolele 5-16, în special procesul de identificare în temeiul articolului 8, stabilirea ordinii de prioritate a impacturilor în temeiul articolului 9, măsuri adecvate de adaptare a practicilor de achiziții în temeiul articolului 10 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (3), dezangajarea responsabilă în temeiul articolului 10 alineatul (6) și al articolului 11 alineatul (7), măsuri adecvate de remediere în temeiul articolului 12, precum și privind modul de identificare și de colaborare cu părțile interesate în temeiul articolului 13, inclusiv prin intermediul mecanismului de notificare și al procedurii de tratare a plângerilor stabilite la articolul 14; (c) orientări sectoriale specifice; (d) orientări privind evaluarea factorilor de risc la nivel de întreprindere, a celor legați de operațiunile comerciale, a celor geografici și contextuali, a celor legați de produse și servicii, precum și a factorilor de risc sectoriali, inclusiv a celor asociați zonelor de conflict și zonelor cu risc ridicat; (e) trimiteri la surse de date și de informații disponibile pentru respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă, precum și la instrumente și tehnologii digitale care ar putea facilita și sprijini respectarea; (f) informații privind modul de partajare a resurselor și a informațiilor între întreprinderi și alte entități juridice în scopul respectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, într-un mod care să fie în concordanță cu protecția secretelor comerciale în temeiul articolului 5 alineatul (3) și cu protecția împotriva eventualelor represalii și răzbunări prevăzută la articolul 13 alineatul (5); (g) informații pentru părțile interesate și reprezentanții acestora cu privire la modul de dialogare pe parcursul procesului de diligență necesară.	(2) În măsura necesară aplicării prezentei legi în cadrul juridic național, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării coordonează elaborarea notelor de implementare care explică, după caz: a) corelarea orientărilor Comisiei Europene cu legislația Republicii Moldova; b) competențele autorităților publice și procedurile administrative aplicabile; c) modalitatea de utilizare a mecanismelor de informare, sprijin și supraveghere prevăzute de prezenta lege; d) alte aspecte tehnice determinate de particularitățile cadrului normativ și instituțional național.	Compatibil	
(3) Orientările menționate la alineatul (2) literele (a), (d) și (e) se adoptă până la 26 iulie 2027. Orientările menționate la alineatul (2) literele (f) și (g) se adoptă până la 26 iulie 2028.		Neaplicabil	
	(3) Notele de implementare au caracter explicativ și tehnic, nu constituie acte normative și nu pot modifica, completa, restrânge sau extinde obligațiile și drepturile stabilite prin prezenta lege. Acestea nu înlocuiesc orientările Comisiei Europene.	Prevederi naționale	Norma stabilește regimul juridic al notelor de implementare și nu transpune o obligație expresă prevăzută de

			Directiva (UE) 2024/1760. Referirea la orientările Comisiei Europene este relevantă în raport cu art. 19 din directivă.
	(4) Notele de implementare sunt aprobate de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării după avizarea lor de către autoritățile publice competente în domeniile vizate și de către autoritățile de supraveghere, în limitele competențelor acestora. Autoritățile respective furnizează informațiile, opiniile și expertiza sectorială necesare elaborării notelor.	Prevederi naționale	Norma stabilește regimul juridic al notelor de implementare și nu transpune o obligație expresă prevăzută de Directiva (UE) 2024/1760. Referirea la orientările Comisiei Europene este relevantă în raport cu art. 19 din directivă.
	(5) Autoritățile prevăzute la alin. (4) nu elaborează ghiduri sau orientări paralele privind interpretarea generală a obligațiilor stabilite prin prezenta lege. Explicațiile sectoriale necesare se includ în notele de implementare aprobate potrivit alin. (4), fără a aduce atingere competenței autorităților respective de a emite acte administrative sau normative în temeiul legislației speciale.	Prevedere națională	
(4) Orientările menționate la prezentul articol se pun la dispoziție în toate limbile oficiale ale Uniunii. Comisia revizuieste periodic orientările și le adaptează, după caz.	(6) Orientările și notele de implementare se publică pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și prin intermediul portalului unic prevăzut la art. 20. Notele de implementare se actualizează fără întârzieri nejustificate în cazul modificării orientărilor Comisiei Europene sau a legislației naționale relevante.	Compatibil	
Articolul 20 Măsuri de însoțire	Articolul 20 Portalul unic și măsuri de sprijin	Compatibil	
(1) Pentru a oferi informații și sprijin întreprinderilor și partenerilor lor de afaceri și părților interesate, statele membre creează și utilizează în mod individual sau în comun site-uri web, platforme sau portaluri specializate. În acest sens, se acordă o atenție deosebită IMM-urilor prezente în lanțurile de activități ale întreprinderilor. Aceste site-uri web, platforme sau portaluri oferă, în special, acces la:	(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării operează portalul unic național destinat informării și sprijinirii întreprinderilor, partenerilor de afaceri și părților interesate în aplicarea prezentei legi. Informațiile se prezintă într-o formă accesibilă, acordându-se o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii care fac parte din lanțurile de activități ale întreprinderilor. (2) Portalul unic asigură accesul cel puțin la:	Compatibil	

(a) conținutul și criteriile de raportare stabilite de Comisie în actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (3);	a) conținutul și criteriile de raportare stabilite de Comisia Europeană prin actele delegate adoptate în temeiul art. 16 alin. (3) din Directiva (UE) 2024/1760;	Compatibil	
(b) orientările Comisiei privind clauzele contractuale tip cu caracter facultativ prevăzute la articolul 18 și orientările pe care le emite în temeiul articolului 19;	b) orientările Comisiei Europene privind clauzele contractuale-tip cu caracter voluntar, prevăzute la art. 18 din Directiva (UE) 2024/1760; c) orientările emise de Comisia Europeană în temeiul art. 19 din Directiva (UE) 2024/1760 și notele naționale de implementare aprobate potrivit art. 19 din prezenta lege;	Compatibil	
(c) serviciul unic de asistență prevăzut la articolul 21; și	d) ghișeu unic instituit de Comisia Europeană în temeiul art. 21 din Directiva (UE) 2024/1760;	Compatibil	
(d) informații pentru părțile interesate și reprezentanții acestora cu privire la modul de dialogare pe parcursul procesului de diligență necesară.	e) informații destinate părților interesate și reprezentanților acestora privind participarea la procesul de diligență necesară, inclusiv utilizarea mecanismului de notificare și a procedurii de examinare a reclamațiilor prevăzute la art. 14; f) informații privind măsurile și programele de sprijin disponibile la nivel național.	Compatibil	
(2) Fără a aduce atingere normelor privind ajutoarele de stat, statele membre pot sprijini financiar IMM-urile. Statele membre pot, de asemenea, să ofere sprijin părților interesate în scopul facilitării exercitării drepturilor prevăzute în prezenta directivă.	(3) În limita alocațiilor aprobate prin legea bugetară anuală, IMM-urile pot beneficia de sprijin financiar pentru adaptarea la cerințele de diligență necesară, iar părțile interesate pot beneficia de sprijin pentru facilitarea exercitării drepturilor prevăzute de prezenta lege. (4) Sprijinul financiar prevăzut la alin. (3) se acordă exclusiv prin programe aprobate și implementate cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat, inclusiv a normelor privind ajutorul de minimis, după caz.	Compatibil	
(3) Comisia poate completa măsurile de ajutor ale statelor membre pe baza acțiunilor existente ale Uniunii de sprijinire a diligenței necesare în cadrul Uniunii și în țările terțe și poate elabora noi măsuri, inclusiv facilitarea inițiativelor sectoriale sau multipartite pentru a ajuta întreprinderile să își îndeplinească obligațiile.	(5) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării și celelalte autorități publice competente pot coopera cu instituțiile Uniunii Europene, organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare pentru elaborarea și implementarea măsurilor de sprijin prevăzute de prezentul articol, în limitele	Compatibil	

	competențelor și ale resurselor aprobate.		
(4) Fără a aduce atingere articolelor 25, 26 și 29, întreprinderile pot participa la inițiative sectoriale și multipartite pentru a sprijini punerea în aplicare a obligațiilor menționate la articolele 7-16 în măsura în care astfel de inițiative sunt adecvate pentru a sprijini îndeplinirea obligațiilor respective. În special, întreprinderile pot, după ce le-au evaluat caracterul adecvat, să utilizeze sau să se alăture unor analize relevante a riscurilor efectuate de către sector, de către inițiative multipartite sau de membrii respectivelor inițiative și, prin intermediul unor astfel de inițiative, pot lua măsuri adecvate eficiente sau se pot alătura unor astfel de măsuri. Când acționează astfel, întreprinderile monitorizează eficacitatea acestor măsuri și continuă să ia măsurile adecvate, dacă este necesar, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care le revin. Comisia și statele membre pot facilita diseminarea informațiilor cu privire la astfel de inițiative și la rezultatele acestora. Comisia, în colaborare cu statele membre, emite orientări care stabilesc criteriile privind caracterul adecvat, alături de o metodologie prin care întreprinderile să evalueze caracterul adecvat al sistemelor sectoriale și al inițiativelor multipartite.	(6) Întreprinderile pot participa la inițiative sectoriale sau multipartite pentru a sprijini îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, în măsura în care inițiativele respective sunt adecvate scopului urmărit. Înainte de a utiliza analizele de risc sau măsurile elaborate în cadrul acestor inițiative, întreprinderea evaluează caracterul adecvat al acestora, monitorizează eficacitatea măsurilor aplicate și adoptă în continuare măsurile necesare pentru îndeplinirea propriilor obligații. (7) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării facilitează, prin intermediul portalului unic, diseminarea informațiilor privind inițiativele prevăzute la alin. (6), rezultatele acestora și orientările Comisiei Europene referitoare la criteriile și metodologia de evaluare a caracterului lor adecvat.	Compatibil	
(5) Fără a aduce atingere articolelor 25, 26 și 29, întreprinderile pot recurge la verificare de către o parte terță independentă, asupra și din partea întreprinderilor din lanțurile lor de activități, pentru a sprijini punerea în aplicare a obligațiilor lor de diligență, în măsura în care o astfel de verificare este adecvată pentru a sprijini îndeplinirea obligațiilor relevante. Verificarea de către o parte terță independentă poate fi efectuată de alte întreprinderi sau de o inițiativă sectorială sau multipartită. Părțile terțe independente care efectuează verificarea acționează cu obiectivitate și independență deplină față de întreprindere, nu se află în niciun conflict de interese, nu sunt supuse niciunei influențe externe, directe sau indirecte, și se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu independența lor. În funcție de natura impactului negativ, acestea dețin experiență și competență în domeniul mediului sau al drepturilor omului și răspund pentru calitatea și fiabilitatea verificării. Comisia, în colaborare cu statele membre, emite orientări care stabilesc criteriile privind caracterul adecvat, alături de o metodologie prin care companiile să evalueze caracterul adecvat al părților terțe independente care efectuează verificarea, precum și orientări pentru monitorizarea exactității, eficacității și integrității verificării de către o parte terță independentă.	(8) Întreprinderile pot utiliza verificarea independentă efectuată de terți cu privire la activitatea proprie sau la activitatea întreprinderilor din lanțurile lor de activități, în măsura în care verificarea respectivă este adecvată pentru sprijinirea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Verificarea independentă prevăzută de prezentul articol se efectuează de o parte terță care îndeplinește condițiile stabilite la art. 3 alin. (1) pct. 22. (9) Participarea la inițiativele prevăzute la alin. (6) și utilizarea verificării independente prevăzute la alin. (8) nu substituie și nu transferă obligațiile întreprinderii, nu instituie prin ele însele o prezumție de conformitate și nu exonerează întreprinderea de răspundere. Acestea nu limitează exercitarea competențelor autorităților de supraveghere și nici aplicarea art. 25, 26 și 28.	Compatibil	

Articolul 21 Serviciul unic de asistență	Articolul 21 Coordonarea națională a politicilor, punctul național de contact și cooperarea interinstituțională	Compatibil	
(1) Comisia instituie un serviciu unic de asistență prin intermediul căruia întreprinderile pot solicita informații, orientări și sprijin cu privire îndeplinirea obligațiilor care le revin stabilite în prezenta directivă. (2) Autoritățile naționale relevante din fiecare stat membru colaborează cu serviciul unic de asistență pentru a contribui la adaptarea informațiilor și a orientărilor la contextele naționale, precum și la diseminarea acestor informații și orientări	(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării coordonează la nivel național politicile privind diligența necesară a întreprinderilor în materie de durabilitate, cu excepția politicilor sectoriale și a aspectelor de reglementare și supraveghere care vizează sectorul financiar. (2) În sectorul financiar, coordonarea sectorială și aplicarea prezentei legi față de entitățile supuse reglementării și supravegherii revin Băncii Naționale a Moldovei și Comisiei Naționale a Pieței Financiare, fiecare în limitele competențelor stabilite de legislația specială. (3) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării asigură coerența intersectorială a politicilor și cooperarea generală cu instituțiile Uniunii Europene. Exercitarea acestor atribuții nu îi conferă dreptul de a adopta, aproba, modifica sau interpreta actele normative ori deciziile Băncii Naționale a Moldovei și ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare și nici de a interveni în exercitarea competențelor acestora. (4) Notele naționale de implementare și informațiile publicate prin portalul unic care vizează sectorul financiar se elaborează de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării pe baza contribuțiilor și după avizarea acestora de către Banca Națională a Moldovei și/sau Comisia Națională a Pieței Financiare, potrivit competențelor lor. Conținutul sectorial avizat nu poate fi modificat fără consultarea autorității care l-a avizat. (5) În calitate de coordonator național al politicilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării: a) coordonează elaborarea, evaluarea și actualizarea cadrului normativ și a politicilor publice în domeniul reglementat de prezenta lege, cu respectarea excepției prevăzute la alin. (1) și (2); b) îndeplinește atribuțiile privind notele naționale de implementare și portalul unic prevăzute la art. 19 și 20; c) coordonează elaborarea politicilor și a măsurilor de sprijin pentru întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și	Compatibil	

	mijlocii; d) asigură cooperarea generală în materie de politici cu instituțiile Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale; e) coordonează monitorizarea impactului reglementării asupra mediului de afaceri și raportarea privind implementarea prezentei legi. (6) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării instituie și operează punctul național de contact pentru informarea întreprinderilor, a partenerilor de afaceri și a părților interesate cu privire la aplicarea prezentei legi. (7) Punctul național de contact: a) furnizează informații generale privind obligațiile și drepturile prevăzute de prezenta lege, orientările Comisiei Europene, notele naționale de implementare și măsurile de sprijin disponibile; b) facilitează accesul la informațiile și resursele publicate prin portalul unic prevăzut la art. 20; c) primește solicitările de informații și răspunde în limitele competențelor Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării; d) transmite Băncii Naționale a Moldovei sau Comisiei Naționale a Pieței Financiare solicitările care vizează sectorul financiar, în funcție de competența acestora; e) cooperează cu ghișeul unic instituit de Comisia Europeană în temeiul art. 21 din Directiva (UE) 2024/1760; f) contribuie, în cooperare cu autoritățile publice competente și cu autoritățile de supraveghere, la adaptarea informațiilor și orientărilor furnizate prin ghișeul unic al Comisiei Europene la contextul juridic și instituțional național și la diseminarea acestora, fără a modifica conținutul sau efectele orientărilor Comisiei Europene. (8) Răspunsurile la solicitările care vizează sectorul financiar se formulează de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare, potrivit competențelor acestora. Punctul național de contact le comunică solicitantului fără a modifica conținutul sectorial al răspunsului. (9) Informațiile furnizate de punctul național de contact au caracter general și nu constituie acte administrative, interpretări obligatorii sau consultanță juridică individualizată.		
--	--	--	--

	(10) În vederea asigurării aplicării coerente a prezentei legi, se instituie mecanismul de coordonare și cooperare interinstituțională, coordonat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu respectarea autonomiei și a competențelor Băncii Naționale a Moldovei și ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (11) La mecanismul de coordonare și cooperare interinstituțională participă permanent: a) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; b) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, care furnizează avize, opinii și expertiză sectorială privind drepturile lucrătorilor, relațiile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, libertatea de asociere, negocierea colectivă, munca copiilor și munca forțată; c) Ministerul Mediului, care furnizează avize, opinii și expertiză sectorială privind impacturile negative asupra mediului și instrumentele internaționale prevăzute în partea a II-a a anexei; d) Ministerul Justiției, care furnizează avize, opinii și expertiză pentru asigurarea coerenței cadrului privind răspunderea civilă, accesul la justiție, mijloacele procesuale, protecția persoanelor care raportează încălcări și compatibilitatea cu legislația civilă și procesuală; e) Ministerul Finanțelor, care furnizează avize, opinii și expertiză privind raportarea corporativă prevăzută la art. 16 și 17 și, în limitele competențelor sale, privind integrarea criteriilor de diligență necesară în domeniul achizițiilor publice și al concesiunilor; f) Banca Națională a Moldovei, pentru domeniile și entitățile aflate în competența sa de reglementare și supraveghere; g) Comisia Națională a Pieței Financiare, pentru domeniile și entitățile aflate în competența sa de reglementare și supraveghere; h) celelalte autorități de supraveghere desemnate potrivit prezentei legi. (12) În funcție de domeniul și obiectul chestiunilor examinate, la mecanism participă și celelalte autorități publice centrale competente, precum și alte instituții publice ale căror atribuții sunt relevante pentru aplicarea prezentei legi. (13) Autoritățile și instituțiile participante cooperează, în limitele competențelor legale, inclusiv prin:	
--	--	--

	a) schimbul de informații necesare aplicării prezentei legi, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și confidențialitatea informațiilor; b) emiterea avizelor, opiniilor și expertizelor sectoriale; c) desemnarea reprezentanților și participarea la grupuri de lucru interinstituționale; d) coordonarea măsurilor de supraveghere și de promovare a conformării, în condițiile art. 23 alin. (10), fără afectarea autonomiei funcționale și a competenței decizionale a autorităților de supraveghere; e) formularea propunerilor pentru îmbunătățirea cadrului normativ și instituțional. (14) În scopul cooperării cu ghișeul unic al Comisiei Europene, autoritățile și instituțiile participante furnizează Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării informațiile și expertiza sectorială necesare pentru: a) prezentarea particularităților cadrului juridic și instituțional național; b) adaptarea la contextul național și diseminarea informațiilor și orientărilor furnizate prin ghișeul unic; c) examinarea problemelor recurente întâmpinate de întreprinderi, partenerii de afaceri și părțile interesate în aplicarea prezentei legi. (15) Informațiile și pozițiile care vizează sectorul financiar sunt furnizate și validate, potrivit competențelor, de Banca Națională a Moldovei și/sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării le transmite ghișeului unic al Comisiei Europene fără modificarea conținutului sectorial. (16) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării: a) asigură secretariatul mecanismului; b) convoacă ședințele și stabilește agenda acestora după consultarea autorităților participante; c) centralizează avizele, informațiile și propunerile autorităților participante; d) urmărește realizarea măsurilor convenite și informează autoritățile participante despre rezultatele cooperării. (17) Concluziile și recomandările formulate în cadrul mecanismului au caracter consultativ și nu substituie		
--	---	--	--

	actele sau deciziile autorităților competente. (18) Exercițarea atribuțiilor de coordonare și participarea la mecanism nu aduc atingere competențelor, autonomiei funcționale sau independenței autorităților participante. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării nu poate interveni în elaborarea sau aplicarea actelor sectoriale și nici în investigațiile, procedurile de supraveghere sau sancționare ori în examinarea cazurilor individuale aflate în competența Băncii Naționale a Moldovei, a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, a altor autorități de supraveghere sau a instanțelor judecătorești. (19) Modul de organizare și funcționare a mecanismului, procedura de desemnare a reprezentanților, convocarea ședințelor și regulile privind schimbul de informații se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern.		
Articolul 23 Reprezentantul autorizat	Articolul 22 Reprezentantul autorizat	Compatibil	
(1) Statele membre impun ca o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2) care își desfășoară activitatea într-un stat membru să desemneze o persoană fizică sau juridică în calitate de reprezentant autorizat, având sediul sau domiciliul pe teritoriul unuia dintre statele membre în care își desfășoară activitatea. Desemnarea este valabilă atunci când este confirmată ca fiind acceptată de reprezentantul autorizat.	(1) Întreprinderea constituită în conformitate cu legislația unui stat terț, care intră sub incidența prezentei legi și desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, desemnează în calitate de reprezentant autorizat o persoană fizică domiciliată sau o persoană juridică stabilită în Republica Moldova. (2) Desemnarea produce efecte din momentul acceptării acesteia în scris de către reprezentantul autorizat. Desemnarea reprezentantului autorizat nu este supusă înregistrării la Agenția Servicii Publice.	Compatibil	
(2) Statele membre impun ca reprezentantul autorizat sau întreprinderea să comunice numele, adresa poștală, adresa de e-mail și numărul de telefon ale reprezentantului autorizat unei autorități de supraveghere din statul membru în care reprezentantul autorizat își are domiciliul sau sediul și, în cazul în care aceasta este diferită, autorității de supraveghere competente, astfel cum se specifică la articolul 24 alineatul (3). Statele membre se asigură că reprezentantului autorizat îi revine obligația de a pune la dispoziția oricărei autorități de supraveghere,	(3) Întreprinderea sau reprezentantul autorizat notifică, fără întârziere, autoritatea de supraveghere competentă determinată potrivit art. 23 alin. (15), de îndată ce întreprinderea intră sub incidența prezentei legi. Notificarea cuprinde: a) declarația că întreprinderea intră sub incidența prezentei legi; b) denumirea sau numele și prenumele reprezentantului autorizat;	Compatibil	

la cerere, o copie a desemnării într-o limbă oficială a unui stat membru.	c) adresa sediului sau a domiciliului reprezentantului autorizat; d) adresa de poștă electronică și numărul de telefon ale reprezentantului autorizat; e) denumirea, sediul și datele de contact ale întreprinderii reprezentate.		
(3) Statele membre impun reprezentantului autorizat sau întreprinderii să informeze o autoritate de supraveghere din statul membru în care reprezentantul autorizat își are domiciliul sau sediul și, în cazul în care aceasta este diferită, autoritatea de supraveghere competentă, astfel cum se specifică la articolul 24 alineatul (3) cu privire la faptul că respectiva întreprindere este o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2).	(4) Orice modificare a informațiilor prevăzute la alin. (3) se notifică autorității de supraveghere competente fără întârziere nejustificată. (5) La cererea oricărei autorități de supraveghere, reprezentantul autorizat furnizează o copie a actului de desemnare într-o limbă oficială a Uniunii Europene.	Compatibil	
(4) Statele membre impun ca fiecare întreprindere să își împuternicească reprezentantul autorizat să primească comunicări din partea autorităților de supraveghere cu privire la toate aspectele care se impun în vederea respectării și asigurării respectării dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentei directive. Întreprinderile au obligația de a furniza reprezentantului lor autorizat competențele și resursele necesare în vederea cooperării cu autoritățile de supraveghere.	(6) Întreprinderea acordă reprezentantului autorizat împuternicirile și resursele necesare pentru: a) primirea comunicărilor autorităților de supraveghere referitoare la respectarea și asigurarea aplicării prezentei legi; b) transmiterea informațiilor și documentelor solicitate de autoritățile de supraveghere; c) cooperarea cu autoritățile de supraveghere în numele întreprinderii. (7) Desemnarea reprezentantului autorizat nu transferă acestuia obligațiile întreprinderii prevăzute de prezenta lege și nu exonerează întreprinderea de răspundere. Întreprinderea rămâne pe deplin responsabilă pentru îndeplinirea obligațiilor sale și suportă răspunderea patrimonială, contravențională sau civilă, după caz, pentru încălcarea acestora.	Compatibil	
(5) În cazul în care o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2) nu respectă obligațiile prevăzute la prezentul articol, toate statele membre în care întreprinderea își desfășoară activitatea au competența de a asigura respectarea acestor obligații în conformitate cu dreptul lor intern. Un stat membru care intenționează să aplice obligațiile prevăzute la prezentul articol informează autoritățile de supraveghere prin intermediul Rețelei europene a autorităților de supraveghere create în temeiul articolului 28, astfel încât obligațiile să nu fie aplicate de alte state membre.		Neaplicabil	
	Capitolul VII AUTORITĂȚI COMPETENTE, SUPRAVEGHERE ȘI SESIZĂRI		

Articolul 24 Autorități de supraveghere	Articolul 23 Autoritățile de supraveghere și delimitarea competențelor	Compatibil	
(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități de supraveghere însărcinate să supravegheze respectarea obligațiilor prevăzute în dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul articolelor 7-16.	(1) Se desemnează în calitate de autorități de supraveghere a respectării obligațiilor prevăzute la art. 7-16: a) Inspectoratul de Stat al Muncii; b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului; c) Consiliul pentru egalitate; d) Banca Națională a Moldovei; e) Comisia Națională a Pieței Financiare.	Compatibil	
(2) În ceea ce privește o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (1), autoritatea de supraveghere competentă este cea a statului membru în care întreprinderea își are sediul social.	(14) Pentru întreprinderea constituită în conformitate cu legislația Republicii Moldova, autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente se determină potrivit alin. (2)-(7).	Compatibil	
(3) În ceea ce privește o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2), autoritatea de supraveghere competentă este cea a statului membru în care întreprinderea are o sucursală. În cazul în care întreprinderea nu are sucursale în niciun stat membru sau are sucursale în diferite state membre, autoritatea de supraveghere competentă este autoritatea de supraveghere a statului membru în care întreprinderea a generat cea mai mare parte a cifrei sale de afaceri nete în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar înainte de data indicată la articolul 37 sau de data la care întreprinderea îndeplinește pentru prima dată criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (2), luându-se în considerare data care survine cel mai târziu dintre cele două. O întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2), pe baza unei modificări a circumstanțelor care o determină să genereze cea mai mare parte a cifrei sale de afaceri în Uniune într-un alt stat membru, poate înainta o cerere motivată corespunzător de modificare a autorității de supraveghere care este competentă să reglementeze aspectele care fac obiectul prezentei directive în ceea ce privește întreprinderea respectivă.	(15) Pentru întreprinderea constituită în conformitate cu legislația unui alt stat, care intră sub incidența prezentei legi și desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova, autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente se determină potrivit alin. (2)-(7). Competența autorităților Republicii Moldova se exercită în raport cu întreprinderea și cu reprezentantul autorizat desemnat potrivit art. 22.	Parțial compatibil	
(4) În cazul în care întreprinderea-mamă îndeplinește obligațiile care decurg din prezenta directivă în numele filialelor sale în conformitate cu articolul 6, autoritatea de supraveghere competentă a întreprinderii-mamă cooperează cu autoritatea de supraveghere competentă a filialei, care va rămâne competentă pentru a se asigura că filiala face obiectul exercitării competențelor în conformitate cu articolul 25. În acest sens, Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere stabilită în temeiul articolului 28 facilitează cooperarea, coordonarea și furnizarea de asistență reciprocă necesare în conformitate cu articolul 28.	(17) Atunci când o întreprindere-mamă îndeplinește obligațiile prevăzute de prezenta lege în numele unei filiale, autoritățile de supraveghere competente pentru întreprinderea-mamă și pentru filială cooperează direct, în limitele cadrului juridic aplicabil. Filiala rămâne supusă competențelor de supraveghere și sancționare prevăzute de prezenta lege.	Compatibil	

(5) În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități de supraveghere, acesta se asigură că respectivele competențe ale autorităților de supraveghere în cauză sunt clar definite și că acestea au o relație strânsă și eficiență de colaborare.	(2) Fiecare autoritate de supraveghere prevăzută la alin. (1), în limitele competenței materiale stabilite prin prezentul articol, supraveghează întregul proces de diligență necesară aferent impacturilor care îi sunt atribuite, inclusiv: a) integrarea diligenței necesare în politicile și sistemele de gestionare a riscurilor ale întreprinderii; b) existența și funcționarea proceselor de identificare, evaluare și prioritizare a impacturilor negative reale și potențiale; c) adoptarea și punerea în aplicare a măsurilor de prevenire, atenuare, încetare, reducere la minimum și, după caz, remediere a impacturilor negative; d) instituirea și funcționarea mecanismelor de notificare și reclamație, implicarea părților interesate și monitorizarea eficacității măsurilor întreprinse; e) îndeplinirea obligațiilor de documentare, comunicare și raportare prevăzute de prezenta lege. (3) În cazul în care, pentru examinarea unei situații în temeiul prezentei legi, este necesară verificarea respectării legislației muncii sau a legislației privind securitatea și sănătatea în muncă, Inspectoratul de Stat al Muncii efectuează controlul în limitele competențelor materiale și teritoriale stabilite prin Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. (4) Inspectoratul pentru Protecția Mediului supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16 în măsura în care acestea vizează impacturi negative asupra mediului și obligațiile care rezultă din instrumentele internaționale prevăzute în partea a II-a a anexei. (5) Consiliul pentru egalitate supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16 în măsura în care acestea vizează impacturile negative reale sau potențiale asupra drepturilor omului prevăzute în partea I a anexei, care nu sunt atribuite expres, prin prezentul articol, competenței altei autorități de supraveghere. Exercitarea acestei competențe nu aduce atingere atribuțiilor Consiliului pentru egalitate prevăzute de Legea nr.	Compatibil, cu norme naționale suplimentare	
---	--	--	--

	121/2012 cu privire la asigurarea egalității. Procedurile desfășurate în temeiul Legii nr. 121/2012 nu constituie proceduri paralele de supraveghere în sensul prezentei legi. (8) Autoritățile prevăzute la alin. (1) exercită competențe proprii și de rang egal. Niciuna dintre acestea nu are calitatea de autoritate de supraveghere principală și nu poate emite instrucțiuni obligatorii, aproba, modifica, suspenda sau anula actele ori deciziile altei autorități de supraveghere. (9) În raport cu întreprinderile financiare reglementate prevăzute la alin. (6) și (7), celelalte autorități desemnate la alin. (1) nu inițiază proceduri paralele de supraveghere în temeiul prezentei legi. Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Consiliul pentru egalitate își exercită competențele prevăzute de legislația specială și transmit Băncii Naționale a Moldovei sau Comisiei Naționale a Pieței Financiare constatările relevante pentru aplicarea prezentei legi. (10) Atunci când aceeași situație intră în competența mai multor autorități de supraveghere, acestea cooperează direct, fără raporturi de subordonare, și: a) stabilesc de comun acord obiectul și limitele acțiunilor fiecărei autorități; b) pot organiza controale și investigații comune; c) evită solicitarea repetată a acelorași informații și documente de la întreprindere; d) își comunică reciproc informațiile, probele și constatările obținute în mod legal; e) coordonează termenele și măsurile de conformare; f) adoptă acte și decizii numai în limitele competențelor atribuite prin prezenta lege și prin legislația specială. (11) Pentru aceeași faptă și același temei juridic, întreprinderea nu poate fi sancționată de mai multe autorități de supraveghere în temeiul prezentei legi. (12) În cazul în care o autoritate constată că o sesizare, un control sau o investigație intră, integral ori parțial, în competența altei autorități de		
--	---	--	--

	supraveghere, aceasta transmite fără întârziere informațiile și documentele relevante autorității competente și informează persoana care a depus sesizarea. (13) Avocatul Poporului, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Agenția de Mediu, Agenția Servicii Publice, Serviciul Fiscal de Stat, Biroul Național de Statistică și celelalte autorități sau instituții publice cooperează cu autoritățile de supraveghere, în limitele competențelor și cu respectarea independenței lor funcționale, prin furnizarea datelor, informațiilor, opiniilor și expertizei necesare. Acestea nu exercită competențele prevăzute la art. 24–26 dacă nu sunt desemnate expres prin lege ca autorități de supraveghere.		
(6) Statele membre pot desemna autoritățile pentru supravegherea întreprinderilor financiare reglementate și ca autorități de supraveghere în sensul prezentei directive.	(6) Banca Națională a Moldovei supraveghează respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la art. 7–16 de către întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială. (7) Comisia Națională a Pieței Financiare supraveghează respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la art. 7–16 de către întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială.	Compatibil	
(7) Până la 26 iulie 2028, statele membre informează Comisia cu privire la numele și datele de contact ale autorităților de supraveghere desemnate în temeiul prezentului articol, precum și cu privire la competențele respective ale acestora în cazul în care există mai multe autorități de supraveghere desemnate. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare a acestora.	(19) Denumirile, datele de contact și competențele autorităților de supraveghere se publică și se actualizează prin portalul unic prevăzut la art. 20. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării centralizează aceste informații și, până la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, le poate comunica instituțiilor Uniunii Europene în cadrul procesului de integrare europeană și al mecanismelor de cooperare aplicabile.	Parțial compatibil – cu clauză de aderare	
(8) Comisia pune la dispoziția publicului, inclusiv pe site-ul său web, o listă a autorităților de supraveghere și, în cazul în care un stat membru are mai multe autorități de supraveghere, a competențelor fiecăreia dintre autoritățile respective în raport cu prezenta directivă. Comisia actualizează periodic lista pe baza informațiilor primite de la statele membre.	—	Neaplicabil	

(9) Statele membre garantează independența autorităților de supraveghere și se asigură că acestea și toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru acestea, precum și auditorii, experții și orice alte persoane care acționează în numele acestora își exercită competențele în mod imparțial, transparent și cu respectarea obligațiilor privind secretul profesional. În special, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere sunt independente din punct de vedere juridic și funcțional, că nu este supusă niciunei influențe externe, directe sau indirecte, inclusiv în raport cu întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive sau cu alte interese de piață, precum și că personalul său și persoanele responsabile de gestionare nu se află în conflicte de interese, respectă cerințele în materie de confidențialitate și se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu îndatoririle lor.	(18) Autoritățile de supraveghere își exercită atribuțiile în mod legal, imparțial, transparent și independent și nu solicită și nu primesc instrucțiuni privind examinarea sau soluționarea cazurilor individuale. Personalul acestora, precum și experții și auditorii care acționează în numele lor: a) nu se află în conflict de interese; b) respectă obligațiile privind secretul profesional și confidențialitatea; c) se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu atribuțiile exercitate.	Compatibil	
(10) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere publică și pun la dispoziție online un raport anual privind activitățile lor în temeiul prezentei directive.	(20) Fiecare autoritate de supraveghere publică anual, pe pagina sa web oficială, un raport privind activitatea desfășurată în temeiul prezentei legi, care să reflecte și datele conform art. 24 alin. (9).	Compatibil	
Articolul 25 Competențele autorităților de supraveghere	Articolul 24 Competențele autorităților de supraveghere	Compatibil	
(1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere dispun de competențele și resursele adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile atribuite în temeiul prezentei directive, inclusiv competența de a impune întreprinderilor să furnizeze informații și de a efectua investigații cu privire la respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 7-16	(1) Autoritățile de supraveghere desemnate la art. 23 dispun, în limitele competențelor materiale stabilite de același articol, de resursele și de competențele necesare pentru supravegherea obligațiilor prevăzute la art. 7-16, inclusiv de competența de a solicita informații și de a efectua investigații. (2) Autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderilor informațiile și documentele necesare și proporționale cu obiectul verificării, cu respectarea secretului comercial, a secretului profesional, a protecției datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate.	Compatibil	
(2) O autoritate de supraveghere poate iniția o investigație din proprie inițiativă sau ca urmare a unor suspiciuni motivate care i-au fost comunicate în temeiul articolului 26, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații ce indică o posibilă încălcare de către o întreprindere a obligațiilor prevăzute în dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive.	(3) Investigațiile se inițiază din oficiu sau ca urmare a unei sesizări motivate depuse potrivit art. 25. Autoritățile pot efectua inspecții și verificări cu informarea prealabilă a întreprinderii, cu excepția cazului în care informarea prealabilă ar afecta eficacitatea investigației. (4) Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Consiliul pentru egalitate exercită competențele de control potrivit prezentei legi. Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare	Compatibil	

	exercită competențele potrivit prezentei legi și legislației speciale aplicabile. În caz de neconcordanță procedurală, se aplică dispoziția care asigură exercitarea efectivă a competențelor minime prevăzute de prezentul articol și garanțiile persoanei supuse supravegherii.		
(3) Inspecțiile se efectuează în conformitate cu dreptul intern al statului membru în care se efectuează inspecția și după ce întreprinderea a fost înștiințată în prealabil, cu excepția cazului în care înștiințarea prealabilă ar împiedica eficacitatea inspecției. În cazul în care, în cadrul investigației sale, o autoritate de supraveghere dorește să efectueze o inspecție pe teritoriul unui alt stat membru decât cel de origine, aceasta solicită asistență din partea autorității de supraveghere din statul membru respectiv în temeiul articolului 28 alineatul (3).	(3) Investigațiile se inițiază din oficiu sau ca urmare a unei sesizări motivate depuse potrivit art. 25. Autoritățile pot efectua inspecții și verificări cu informarea prealabilă a întreprinderii, cu excepția cazului în care informarea prealabilă ar afecta eficacitatea investigației. (4) Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspectoratul pentru Protecția Mediului și Consiliul pentru egalitate exercită competențele de control potrivit prezentei legi. Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare exercită competențele potrivit prezentei legi și legislației speciale aplicabile. În caz de neconcordanță procedurală, se aplică dispoziția care asigură exercitarea efectivă a competențelor minime prevăzute de prezentul articol și garanțiile persoanei supuse supravegherii.	Compatibil	Inspecțiile pe teritoriul altui stat membru se raportează la mecanismul de cooperare prevăzut la art. 27 din proiect.
(4) În cazul în care, în urma acțiunilor întreprinse în temeiul alineatelor (1) și (2), o autoritate de supraveghere identifică o situație de nerespectare a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, aceasta acordă întreprinderii în cauză o perioadă de timp adecvată pentru a lua măsuri de remediere, dacă astfel de măsuri sunt posibile. Luarea măsurilor de remediere nu exclude impunerea de sancțiuni sau angajarea răspunderii civile, în conformitate cu articolele 27 și, respectiv, 29.	(5) Dacă se constată încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, autoritatea de supraveghere poate: 1) obliga întreprinderea să înceteze încălcarea prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament; 2) obliga întreprinderea să se abțină de la repetarea încălcării; 3) dispune măsuri de remediere proporționale cu încălcarea și necesare pentru încetarea acesteia; 4) aplica sancțiuni potrivit art. 26; 5) dispune măsuri provizorii în cazul unui risc iminent de prejudiciu grav și ireparabil. (6) Autoritatea stabilește un termen adecvat și proporțional pentru executarea măsurilor dispuse, ținând seama de natura, complexitatea și gravitatea încălcării. Acordarea termenului nu împiedică aplicarea sancțiunilor potrivit art. 26 și nu aduce atingere răspunderii civile potrivit art. 28.	Compatibil	
(5) În contextul îndeplinirii sarcinilor, autoritățile de supraveghere au cel puțin competența de a:	(5) Dacă se constată încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 7–16, autoritatea de supraveghere poate:	Compatibil	

(a) obliga societatea: (i) să înceteze încălcările dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament; (ii) să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv; și (iii) după caz, să furnizeze măsuri de remediere proporționale cu încălcarea și necesare pentru a pune capăt acesteia;	Art. 24 alin. (5) pct. 1)–3): 1) obliga întreprinderea să înceteze încălcarea; 2) obliga întreprinderea să se abțină de la repetarea încălcării; 3) dispune măsuri de remediere proporționale cu încălcarea și necesare pentru încetarea acesteia.	Compatibil	
(b) impune sancțiuni în conformitate cu articolul 27; și	Art. 24 alin. (5) pct. 4): aplica sancțiuni potrivit art. 26;	Compatibil	
(c) adopta măsuri provizorii în caz de risc iminent de prejudiciu grav și ireparabil.	Art. 24 alin. (5) pct. 5): dispune măsuri provizorii în cazul unui risc iminent de prejudiciu grav și ireparabil.	Compatibil	
(6) Autoritățile de supraveghere exercită competențele menționate la prezentul articol în conformitate cu dreptul intern:	(7) Autoritățile exercită competențele:	Compatibil	
(a) în mod direct;	a) direct, prin acte administrative individuale obligatorii;	Compatibil	
(b) în cooperare cu alte autorități; sau	b) în cooperare cu alte autorități competente;	Compatibil	
(c) prin sesizarea autorităților judiciare competente, ceea ce garantează că căile de atac în justiție sunt efective și că acestea au un efect echivalent cu cel al sancțiunilor aplicate direct de către autoritățile de supraveghere.	c) prin sesizarea instanței competente, dacă măsura necesită intervenție judiciară.	Compatibil	
(7) Statele membre se asigură că fiecare persoană fizică sau juridică are dreptul de a recurge la o cale de atac judiciară efectivă împotriva unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic a unei autorități de supraveghere care o vizează, în conformitate cu dreptul intern.	(8) Actele, acțiunile și inacțiunile autorităților de supraveghere pot fi contestate potrivit Codului administrativ, fără a aduce atingere căilor de atac speciale prevăzute pentru Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională a Pieței Financiare.	Compatibil	
(8) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere țin o evidență a investigațiilor menționate la alineatul (1), indicând, în special, natura acestora și rezultatele lor, precum și o evidență a eventualelor măsuri de asigurare a respectării luate în temeiul alineatului (5).	(9) Fiecare autoritate păstrează evidența investigațiilor și a măsurilor adoptate. Se publică anual numai date agregate și anonimizate, fără divulgarea informațiilor confidențiale și fără afectarea investigațiilor în curs. Datele agregate și anonimizate prevăzute de prezentul alineat se includ în raportul anual publicat potrivit art. 23 alin. (20).	Compatibil	
9) Deciziile autorităților de supraveghere cu privire la respectarea de către o întreprindere a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive nu aduc atingere răspunderii civile a întreprinderii în temeiul articolului 29.	(10) Actele autorităților de supraveghere privind conformitatea nu exclud răspunderea civilă a întreprinderii și nu condiționează exercitarea acțiunii prevăzute la art. 28.	Compatibil	
Articolul 26 Suspiciuni motivate	Articolul 25 Sesizări motivate, raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care efectuează raportarea	Compatibil	

(1) Statele membre se asigură că persoanele fizice și juridice au dreptul de a înainta suspiciuni motivate, prin canale de comunicare ușor accesibile, oricărei autorități de supraveghere atunci când au motive să creadă, pe baza unor circumstanțe obiective, că o întreprindere nu respectă dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive.	(1) Orice persoană fizică sau juridică care are motive rezonabile să considere că o întreprindere nu respectă obligațiile prevăzute de prezenta lege poate depune o sesizare motivată la autoritatea de supraveghere competentă. Sesizarea poate fi depusă inclusiv de organizațiile societății civile, sindicate, asociații profesionale, jurnaliști, comunități afectate și reprezentanții acestora. (2) Autoritățile de supraveghere instituie și gestionează mecanisme accesibile pentru primirea și examinarea sesizărilor motivate și publică pe paginile lor web oficiale informații clare privind modalitatea de depunere, conținutul necesar și procedura de examinare a acestora. (3) Sesizările motivate pot fi depuse în formă scrisă, inclusiv prin intermediul canalelor electronice accesibile publicului, al adreselor de poștă electronică sau al adreselor poștale oficiale ale autorităților de supraveghere. Autoritățile de supraveghere confirmă primirea sesizării prin mijlocul de comunicare indicat de persoana care a depus-o.	Compatibil	
(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care persoanele care înaintează suspiciuni motivate solicită acest lucru, autoritatea de supraveghere ia măsurile necesare pentru a proteja în mod corespunzător identitatea persoanelor respective și datele acestora cu caracter personal, a căror divulgare ar aduce prejudicii persoanelor în cauză.	(4) Persoana care depune o sesizare motivată poate solicita protejarea identității sale și a datelor sale cu caracter personal. Autoritățile de supraveghere asigură confidențialitatea identității persoanei și a informațiilor care permit identificarea acesteia, în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal. Divulgarea acestor informații se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege. (5) Persoanele fizice care raportează încălcări ale prezentei legi într-un context profesional beneficiază de protecția prevăzută de Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate, inclusiv de protecția confidențialității identității și împotriva oricărei forme de răzbunare, dacă sunt întrunite condițiile stabilite de legea respectivă	Compatibil	
(3) În cazul în care o suspiciune motivată intră în sfera de competență a unei alte autorități de supraveghere, autoritatea care primește suspiciunea motivată o transmite autorității respective.	(6) Dacă sesizarea motivată intră, integral sau parțial, în competența altei autorități de supraveghere, autoritatea care a primit-o transmite, de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile	Compatibil	

	lucrătoare, sesizarea și documentele aferente autorității competente și informează despre aceasta persoana care a depus sesizarea. Transmiterea se efectuează cu respectarea cerințelor privind confidențialitatea, protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și secretul comercial.		
(4) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere evaluează suspiciunile motivate într-un interval de timp adecvat și că, după caz, își exercită competențele menționate la articolul 25.	(7) Autoritatea de supraveghere competentă evaluează sesizarea motivată în termen de 30 de zile lucrătoare de la data recepționării acesteia și, dacă există informații suficiente care indică o posibilă încălcare a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, inițiază o investigație sau alte acțiuni de verificare potrivit art. 24.	Compatibil	
(5) Autoritatea de supraveghere informează, cât mai curând posibil și în conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului intern și cu respectarea dreptului Uniunii, persoanele menționate la alineatul (1) cu privire la rezultatul evaluării suspiciunilor lor motivate, indicând motivele care au stat la baza respectivului rezultat. Autoritatea de supraveghere informează, de asemenea, persoanele care au înaintat astfel de suspiciuni motivate și care au, potrivit dreptului intern, un interes legitim în chestiunea respectivă, cu privire la decizia sa de a accepta sau de a refuza o cerere de acțiune, oferind totodată o descriere a etapelor și măsurilor ulterioare și informații practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare.	(8) În termen de 10 zile lucrătoare de la finalizarea evaluării sesizării, autoritatea de supraveghere informează persoana care a depus-o cu privire la rezultatul evaluării, motivele deciziei adoptate și dreptul de a contesta decizia, acțiunea sau inacțiunea autorității. Informarea se efectuează prin mijlocul de comunicare indicat de persoana respectivă.	Compatibil	
(6) Statele membre se asigură că persoanele care au înaintat suspiciunile motivate în conformitate cu prezentul articol și care au, potrivit dreptului intern, un interes legitim în chestiunea respectivă, pot sesiza o instanță sau orice alt organism public independent și imparțial competent să revizuiască legalitatea procedurală și de fond a deciziilor, a acțiunilor sau a lipsei de acțiune ale autorității de supraveghere.	(9) Persoana fizică sau juridică care a depus o sesizare motivată și justifică un interes legitim poate contesta decizia, acțiunea sau inacțiunea autorității de supraveghere la instanța de contencios administrativ competentă, în conformitate cu Codul administrativ al Republicii Moldova.	Compatibil	
	Capitolul VIII REGIMUL SANȚIONATOR ȘI RĂSPUNDEREA CIVILĂ		
Articolul 27 Sanțiuni	Articolul 26 Sanțiuni	Compatibil	
(1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile, inclusiv sancțiunile pecuniare, care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea	(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi de către întreprinderile care intră sub incidența acesteia atrage aplicarea de sancțiuni administrative și contravenționale, conform Codului contravențional al Republicii Moldova. Sancțiunile	Compatibil	

acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.	sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare, având scopul de a asigura conformitatea și prevenirea repetării încălcărilor.		
(2) Pentru a decide dacă să se impună sancțiuni și, dacă se impun astfel de sancțiuni, pentru a determina natura și nivelul adecvat al acestora, se ține seama în mod corespunzător de:	(2) La stabilirea naturii și mărimii sancțiunii, autoritatea de supraveghere ține cont de:	Compatibil	
(a) natura, gravitatea și durata încălcării, precum și de gravitatea impacturilor care rezultă din încălcarea respectivă;	a) natura, gravitatea și durata încălcării, precum și de gravitatea impacturilor care rezultă din încălcarea respectivă;	Compatibil	
(b) eventualele investiții realizate și eventualul sprijin specific furnizat în temeiul articolelor 10 și 11;	b) eventualele investiții realizate și eventualul sprijin specific furnizat în temeiul articolelor 10 și 11;	Compatibil	
(c) eventuale colaborări cu alte entități pentru a aborda impacturile în cauză;	c) eventuale colaborări cu alte entități pentru a aborda impacturile în cauză;	Compatibil	
(d) după caz, măsura în care au fost luate decizii de stabilire a priorităților în conformitate cu articolul 9;	d) după caz, măsura în care au fost luate decizii de stabilire a priorităților în conformitate cu articolul 9;	Compatibil	
(e) eventuale încălcări anterioare relevante, de către întreprindere, ale dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, stabilite prin decizie finală;	e) eventuale încălcări anterioare relevante, de către întreprindere, ale dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, stabilite prin decizie finală;	Compatibil	
(f) măsura în care întreprinderea a luat eventuale măsuri de remediere cu privire la chestiunea în cauză;	f) măsura în care întreprinderea a luat eventuale măsuri de remediere cu privire la chestiunea în cauză;	Compatibil	
(g) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de întreprindere datorită încălcării;	g) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de întreprindere datorită încălcării;	Compatibil	
(h) orice alți factori agravanți sau atenuanți aplicabili circumstanțelor cazului.	h) orice alți factori agravanți sau atenuanți aplicabili circumstanțelor cazului.	Compatibil	
(3) Statele membre prevăd cel puțin următoarele sancțiuni:	(3) Sancțiunile aplicabile includ:	Compatibil	
(a) sancțiuni pecuniare;	a) sancțiuni pecuniare;	Compatibil	
(b) în cazul în care o întreprindere nu se conformează unei decizii de impunere a unei sancțiuni pecuniare în termenul aplicabil, o declarație publică în care să se indice întreprinderea responsabilă de încălcare și natura încălcării.	b) dacă întreprinderea nu execută în termen decizia prin care i-a fost aplicată o sancțiune pecuniară, publicarea unei declarații care indică întreprinderea responsabilă și natura încălcării. Avertismentul poate fi aplicat numai ca măsură suplimentară sau pentru o încălcare minoră, fără a exclude disponibilitatea sancțiunii pecuniare.	Compatibil	
(4) Comisia, în colaborare cu statele membre, emite orientări pentru a ajuta autoritățile de supraveghere să stabilească nivelul sancțiunilor în conformitate cu prezentul articol. Statele membre se asigură că limita maximă a sancțiunilor pecuniare este stabilită la 3 % din cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în exercițiul	(4) Limita maximă a sancțiunii pecuniare este de 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în exercițiul financiar precedent celui în care se adoptă decizia. Pentru întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și	Compatibil	

financiar care precedă exercițiului financiar în care s-a luat decizia de aplicare a amenzii sau, în cazul întreprinderilor-mamă de cel mai înalt rang, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c) și la articolul 2 alineatul (2) literele (b) și (c), la 3 % din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, în exercițiul financiar care îl precedă pe cel în care s-a luat decizia de aplicare a amenzii.	c) și alin. (2) lit. b) și c), limita maximă este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.		
(5) Statele membre se asigură că orice decizie a autorităților de supraveghere referitoare la sancțiuni legate de încălcări ale dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive este publicată, rămâne la dispoziția publicului timp de cel puțin cinci ani și este trimisă Rețelei europene a autorităților de supraveghere, înființată în conformitate cu articolul 28. Decizia publicată nu conține date cu caracter personal în sensul articolului 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679.	(5) Deciziile definitive privind sancțiunile se publică, fără date cu caracter personal, rămân accesibile cel puțin 5 ani și se transmit Rețelei europene a autorităților de supraveghere. Publicarea nu aduce atingere secretului comercial, secretului profesional și dreptului la un proces echitabil.	Compatibil	
Articolul 28 Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere	Articolul 27 Cooperarea cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere	Compatibil	
(1) Comisia instituie o rețea europeană a autorităților de supraveghere, formată din reprezentanți ai autorităților de supraveghere. Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere facilitează cooperarea autorităților de supraveghere și coordonarea și alinierea practicilor de reglementare, de investigare, de sancționare și de supraveghere ale autorităților de supraveghere și, după caz, schimbul de informații între acestea. Comisia poate invita agențiile Uniunii competente în domeniile reglementate de prezenta directivă să se alăture Rețelei europene a autorităților de supraveghere.	(1) Până la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, cooperarea cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere se realizează în cadrul instrumentelor de integrare europeană și al mecanismelor de cooperare aplicabile. De la data aderării, autoritățile de supraveghere participă deplin la activitatea Rețelei.	Compatibil	
(2) Statele membre cooperează cu Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere pentru a identifica întreprinderile din jurisdicția lor, în special prin furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru a evalua dacă o întreprindere dintr-o țară terță îndeplinește criteriile stabilite la articolul 2. Comisia instituie un sistem securizat pentru schimbul de informații cu privire la cifra de afaceri netă generată în Uniune de o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2) care nu are sucursale în niciun stat membru sau are sucursale în diferite state membre, prin care statele membre comunică periodic informațiile pe care le dețin cu privire la cifra de afaceri netă generată de astfel de întreprinderi. Comisia analizează aceste informații într-un termen rezonabil și informează statul membru în care întreprinderea a generat cea mai mare parte a cifrei sale de afaceri nete în Uniune în exercițiul financiar care precedă ultimului exercițiu financiar că întreprinderea în cauză este o întreprindere menționată la articolul 2 alineatul (2) și că autoritatea de supraveghere	(2) Autoritățile de supraveghere își furnizează reciproc informații relevante și acordă asistență în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, instituind măsuri de cooperare eficientă. Asistența reciprocă include colaborarea în exercitarea competențelor prevăzute la art. 24, inclusiv în ceea ce privește inspecțiile și solicitările de informații.	Compatibil	

a statului membru este competentă în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).			
(3) Autoritățile de supraveghere își furnizează reciproc informații relevante și asistență în îndeplinirea sarcinilor ce le revin și instituie măsuri de cooperare eficace. Asistența reciprocă include colaborarea în vederea exercitării competențelor menționate la articolul 25, inclusiv în ceea ce privește inspecțiile și cererile de informații.			
(4) Autoritățile de supraveghere iau toate măsurile corespunzătoare necesare pentru a răspunde unei cereri de asistență din partea unei alte autorități de supraveghere, fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de o lună de la data primirii cererii. Atunci când este necesar date fiind circumstanțele cazului, termenul poate fi prelungit cu cel mult două luni, pe baza unei justificări adecvate. Astfel de măsuri pot include, în special, transmiterea informațiilor relevante privind desfășurarea unei investigații.	(3) Autoritățile de supraveghere adoptă toate măsurile necesare pentru a răspunde cererilor de asistență formulate de alte autorități de supraveghere, fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult o lună de la data primirii cererii. În cazuri justificate, în funcție de circumstanțele cauzei, termenul poate fi prelungit cu cel mult două luni, cu indicarea motivelor corespunzătoare. Măsurile pot include, în special, transmiterea informațiilor relevante privind desfășurarea investigațiilor.	Compatibil	
(5) Cererile de asistență cuprind toate informațiile necesare, inclusiv scopul și motivele care stau la baza acesteia. Autoritățile de supraveghere utilizează informațiile primite prin intermediul unei cereri de asistență numai în scopul pentru care au fost solicitate.	(4) Cererile de asistență conțin informațiile necesare privind scopul și motivele. Informațiile obținute se utilizează exclusiv în scopul pentru care au fost solicitate.	Compatibil	
(6) Autoritatea de supraveghere căreia i s-a adresat cererea informează autoritatea de supraveghere care a transmis cererea cu privire la rezultate sau, după caz, la progresele înregistrate ori la măsurile ce se impun a fi întreprinse pentru a răspunde cererii de asistență.	(5) Autoritățile de supraveghere exercită competențele în conformitate cu legislația națională privind controlul de stat, sancțiunile contravenționale și protecția datelor.	Compatibil	
(7) Autoritățile de supraveghere nu își vor percepe unele altora costuri pentru acțiunile și măsurile întreprinse ca urmare a unei cereri de asistență. Cu toate acestea, autoritățile de supraveghere pot conveni asupra unor reguli pentru a se despăgubi unele pe altele în cazul unor cheltuieli specifice rezultate în urma acordării de asistență în situații excepționale.	(6) Autoritățile de supraveghere nu percep reciproc costuri pentru acțiunile și măsurile întreprinse ca urmare a cererilor de asistență. Ele pot conveni compensarea cheltuielilor specifice în cazuri excepționale.	Compatibil	
(8) Autoritatea de supraveghere care este competentă în temeiul articolului 24 alineatul (3) informează Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere cu privire la acest fapt și la eventualele cereri de modificare a autorității de supraveghere competente.	(7) La data aderării Republicii Moldova la Uniune Europeană, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării notifică Comisia Europeană cu privire la autoritățile desemnate, competențe și date de contact, precum și modificările ulterioare. Ministerul Afacerilor Externe este informat.	Compatibil	
(9) Dacă există îndoeli cu privire la atribuirea competențelor, informațiile		Neaplicabil	

referitoare la atribuirea în cauză se comunică Rețelei europene a autorităților de supraveghere, care poate coordona eforturile în vederea găsirii unei soluții.			
(10) Rețeaua europeană a autorităților de supraveghere publică:		Neaplicabil	
(a) deciziile autorităților de supraveghere care conțin sancțiuni menționate la articolul 27 alineatul (5); și		Neaplicabil	
(b) o listă orientativă a întreprinderilor din țări terțe care fac obiectul prezentei directive.		Neaplicabil	
Articolul 29 Răspunderea civilă a întreprinderilor și dreptul la despăgubiri integrale	Articolul 28 Răspunderea civilă a întreprinderilor și dreptul la despăgubiri integrale	Compatibil	
(2) În cazul în care o întreprindere este trasă la răspundere în temeiul dreptului intern pentru prejudicii cauzate unei persoane fizice sau juridice ca urmare a nerespectării cerințelor privind diligența necesară prevăzute în prezenta directivă, statele membre se asigură că persoanele respective au dreptul la despăgubiri integrale. Despăgubirea integrală nu conduce la o despăgubire excesivă, indiferent dacă aceasta are loc prin plata unor daune punitive, multiple sau de altă natură.	(1) În cazul în care o întreprindere este ținută răspunzătoare, potrivit legislației Republicii Moldova, pentru prejudiciul cauzat unei persoane fizice sau juridice prin nerespectarea obligațiilor de diligență prevăzute de prezenta lege, persoana prejudiciată are dreptul la repararea integrală a prejudiciului, în condițiile Codului civil. Repararea integrală nu poate conduce la supra-compensare, inclusiv prin despăgubiri punitive, multiple sau de natură echivalentă.	Compatibil	
(3) Statele membre se asigură că:	(2) Pentru aplicarea alinaturii (1), se asigură că:	Compatibil	
(a) normele naționale privind începerea, durata, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu împiedică în mod nejustificat introducerea de acțiuni în despăgubire și, în orice caz, nu sunt mai stricte decât normele privind regimurile naționale de răspundere civilă generală; termenul de prescripție pentru introducerea de acțiuni în despăgubire în temeiul prezentei directive este de cel puțin cinci ani și, în orice caz, nu mai scurt decât termenul de prescripție prevăzut de regimurile naționale de răspundere civilă generală; termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării și înainte ca reclamantul să fi fost conștient sau să fi trebuit în mod rezonabil să fie conștient: (i) de comportamentul în cauză și de faptul că acesta constituie o încălcare; (ii) de faptul că încălcarea i-a adus un prejudiciu; și (iii) de identitatea autorului încălcării;	1) normele naționale privind începutul, durata, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu împiedică în mod nejustificat introducerea acțiunilor în despăgubire și nu pot stabili condiții mai stricte decât regimul general al răspunderii civile. Termenul de prescripție pentru acțiunile în despăgubire este de cel puțin 5 ani și, în orice caz, nu mai scurt decât termenul general aplicabil răspunderii civile. Termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit în mod rezonabil să cunoască: comportamentul care constituie încălcare; prejudiciul cauzat și identitatea autorului încălcării.	Compatibil	
(b) costul procedurilor nu este prohibitiv pentru reclamanți și nu îi împiedică să își ceară drepturile în justiție;	2) costul procedurilor nu este prohibitiv pentru reclamanți și nu împiedică exercitarea efectivă a	Compatibil	

	dreptului de acces la justiție pentru apărarea drepturilor lor.		
(c) reclamanții sunt în măsură să solicite măsuri de încetare, inclusiv prin proceduri simplificate; astfel de măsuri de încetare iau forma unei măsuri definitive sau provizorii pentru a pune capăt încălcărilor dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament;	3) reclamanții sunt în măsură să solicite măsuri de încetare, inclusiv prin proceduri simplificate; aceste măsuri pot avea caracter provizoriu sau definitiv și sunt destinate să pună capăt încălcărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei legi, prin efectuarea unei acțiuni sau încetarea unui comportament.	Compatibil	
(e) atunci când este introdusă o acțiune, iar reclamantul prezintă o justificare motivată care conține fapte și probe disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a susține caracterul plauzibil al acțiunii în despăgubire și indică faptul că întreprinderea deține controlul asupra unor probe suplimentare, instanțele sunt în măsură să dispună ca astfel de probe să fie divulgate de întreprindere în conformitate cu dreptul procedural intern;	4) atunci când este introdusă o acțiune, iar reclamantul prezintă o justificare motivată care conține fapte și probe disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a face plauzibilă acțiunea în despăgubire și indică faptul că întreprinderea deține controlul asupra unor probe relevante, instanțele pot dispune divulgarea acestor probe de către întreprindere, în conformitate cu dreptul procedural intern.	Compatibil	
instanțele naționale limitează divulgarea probelor solicitate la ceea ce este necesar și proporțional pentru a susține o eventuală acțiune sau acțiune în despăgubire, iar păstrarea probelor la ceea ce este necesar și proporțional pentru a sprijini o astfel de acțiune în despăgubire; pentru a stabili dacă un ordin de divulgare sau de păstrare a probelor este proporțional, instanțele naționale iau în considerare măsura în care acțiunea sau apărarea este susținută de faptele și probele disponibile care justifică cererea de divulgare a probelor; amplitudinea și costul divulgării, precum și interesele legitime ale tuturor părților, inclusiv ale părților terțe implicate, inclusiv evitarea căutărilor nespecifice de informații a căror relevanță este puțin probabilă pentru părțile în procedură; dacă probele a căror divulgare este solicitată conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuale părți terțe, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale. Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire; statele membre se asigură că, atunci când dispun divulgarea de astfel de informații, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protecție a acestor informații.	(3) Instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este necesar și proporțional pentru susținerea acțiunii sau apărării în despăgubire și dispun păstrarea probelor în aceleași limite de necesitate și proporționalitate. La aprecierea proporționalității, instanțele iau în considerare gradul de susținere a acțiunii prin faptele și probele disponibile, amploarea și costurile divulgării, interesele legitime ale părților și ale terților, precum și necesitatea evitării solicitărilor generale nespecifice de informații. În cazul probelor care conțin informații confidențiale, inclusiv date privind terți, instanțele stabilesc măsuri adecvate de protecție a confidențialității. Instanțele pot dispune divulgarea de probe confidențiale atunci când acestea sunt relevante, asigurând aplicarea unor măsuri efective de protecție a informațiilor respective.	Compatibil	
(4) Întreprinderile care au participat la inițiative sectoriale sau multipartite ori care au utilizat verificarea de către o parte terță independentă sau clauze contractuale pentru	(4) Întreprinderile care au participat la inițiative sectoriale sau multipartite ori au utilizat verificarea de către o parte terță independentă	Compatibil	

a sprijini punerea în aplicare a obligațiilor de diligență pot fi trase totuși la răspundere în conformitate cu dreptul intern.	sau clauze contractuale pentru sprijinirea implementării obligațiilor de diligență necesară pot fi trase la răspundere în conformitate cu legislația națională.		
(5) Răspunderea civilă a unei întreprinderi pentru prejudiciile menționate la prezentul articol nu aduce atingere răspunderii civile a filialelor sale și nici celei a partenerilor de afaceri direcți și indirecti din lanțul de activități al întreprinderii. În cazul în care prejudiciul a fost cauzat în comun de către întreprindere și filiala sa ori partenerul său de afaceri direct sau indirect, aceștia sunt răspunzători în solidar, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind condițiile răspunderii solidare și dreptul de regres.	(5) Răspunderea civilă a unei întreprinderi pentru prejudiciile prevăzute de prezentul articol nu aduce atingere răspunderii civile a filialelor sale și nici răspunderii partenerilor de afaceri direcți sau indirecti din lanțul de activități. (6) În cazul în care prejudiciul este cauzat în comun de întreprindere și filiala sa sau de un partener de afaceri direct ori indirect, aceștia răspund solidar, fără a aduce atingere dispozițiilor din legislația națională privind condițiile răspunderii solidare și dreptul de regres.	Compatibil	
(6) Normele privind răspunderea civilă în temeiul prezentei directive nu limitează răspunderea întreprinderii în temeiul sistemului juridic al Uniunii sau al sistemelor juridice naționale și nu aduc atingere normelor Uniunii sau normelor naționale privind răspunderea civilă legată de impacturile negative asupra drepturilor omului sau de impacturile negative asupra mediului care prevăd răspunderea în situații ce nu sunt reglementate de prezenta directivă sau care impun o răspundere mai strictă decât cea prevăzută în prezenta directivă.	(7) Normele privind răspunderea civilă prevăzute de prezenta lege nu limitează răspunderea întreprinderii în temeiul sistemului juridic național și nu aduc atingere altor dispoziții din legislația națională sau din dreptul Uniunii Europene privind răspunderea civilă pentru prejudicii aduse drepturilor omului sau mediului, inclusiv în situațiile neacoperite de prezenta lege ori în cazurile în care legislația aplicabilă prevede o răspundere mai strictă decât cea stabilită de prezenta lege.	Compatibil	
	Capitolul IX RAPORTAREA ÎNCĂLCĂRILOR, PROTECȚIA AVERTIZORILOR ȘI LEGĂTURI CU ALTE REGIMURI		
Articolul 30 Raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care efectuează raportarea	Art. 25 alin. (5), coroborat cu Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate	Parțial compatibil	
Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că Directiva (UE) 2019/1937 se aplică în ceea ce privește raportarea încălcărilor dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentei directive și protecția persoanelor care raportează astfel de infracțiuni.	(5) Persoanele fizice care raportează încălcări ale prezentei legi într-un context profesional beneficiază de protecția prevăzută de Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate, inclusiv de protecția confidențialității identității și împotriva oricărei forme de răzbunare, dacă sunt întrunite condițiile stabilite de legea respectivă.	Parțial compatibil	
Articolul 31 Sprijin public, achiziții publice și concesiuni publice	Articolul 29 Sprijin public, achiziții publice și concesiuni publice	Compatibil	

Statele membre se asigură că respectarea obligațiilor care decurg din dispozițiile de drept intern de transpunere a prezentei directive sau din punerea în aplicare voluntară a acestora se califică drept aspect de mediu sau social pe care, în conformitate cu Directiva 2014/23/UE, Directiva 2014/24/UE și Directiva 2014/25/UE, autoritățile contractante îl pot lua în considerare ca parte a criteriilor de atribuire pentru contractele de achiziții publice și de concesiune, precum și drept condiție de mediu sau socială pe care autoritățile contractante pot, în conformitate cu directivele respective, să o prevadă în legătură cu executarea unor astfel de contracte de achiziții publice sau de concesiune.	(1) Respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege sau aplicarea voluntară a acestora constituie un aspect de mediu ori social pe care autoritățile contractante îl pot lua în considerare potrivit cu Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, Legea nr. 74/2020 privind achizițiile în sectoarele energiei, apei, transporturilor și serviciilor poștale, Legea nr. 22/2025 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, precum și Legea nr. 179/2008 cu privire la parteneriatul public-privat. (2) Autoritățile contractante pot include în documentația de atribuire condiții sociale și de mediu legate de executarea contractului, cu respectarea principiilor proporționalității și transparenței. (3) Ministerul Finanțelor și Agenția Achiziții Publice elaborează ghiduri metodologice pentru includerea criteriilor de durabilitate și diligență corporativă în procedurile de achiziții.	Compatibil	
Articolul 32 Modificarea Directivei (UE) 2019/1937	-	Neaplicabil direct	
În secțiunea E.2 din partea I a anexei la Directiva (UE) 2019/1937 se adaugă următorul punct: „(vii) Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 mai 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).”	-	Neaplicabil direct (ține de tehnica legislativă a unui act UE)	
Articolul 33 Modificarea Regulamentului (UE) 2023/2859	-	Neaplicabil direct	
În partea B a anexei la Regulamentul (UE) 2023/2859 se adaugă următorul punct: „17. Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 mai 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).”	-	Neaplicabil direct	
Articolul 34 Exercitarea delegării de competențe	-		
(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.	-	Neaplicabil	

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 16 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 25 iulie 2024. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 16 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2) sau al articolului 16 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
Articolul 35 Procedura comitetului		Neaplicabil	
(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (48). (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.		Neaplicabil	
Articolul 36 Revizuire și raportare		Neaplicabil	
	Articolul 30. Monitorizarea și raportarea implementării		
(2) Până la 26 iulie 2031 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, precum și privind eficacitatea și eficiența acesteia în a-și atinge obiectivele, în special în a aborda impacturile negative. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Primul raport evaluează, printre altele, următoarele aspecte:	(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării elaborează o evaluare periodică a aplicării cadrului de diligență corporativă în Republica Moldova, inclusiv impactul asupra IMM-urilor și măsurile de sprijin. (2) Raportul național se publică pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și se prezintă Guvernului, cu propuneri de ajustare legislativă. Evaluarea se corelează	Compatibil (cu clauză de aderare)	

	cu raportările privind implementarea Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova Europeană 2030”, aprobate prin Legea nr. 315/2022. (3) După aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, o dată la cinci ani, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu autoritățile competente, elaborează și prezintă Guvernului Republicii Moldova un raport privind implementarea prezentei legi, precum și privind eficacitatea și eficiența acesteia în atingerea obiectivelor, în special în ceea ce privește prevenirea și gestionarea impacturilor negative. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Primul raport evaluează, printre altele, următoarele aspecte:		
(a) impactul prezentei directive asupra IMM-urilor, alături de o evaluare a eficacității diferitelor măsuri și instrumente de sprijin puse la dispoziția IMM-urilor de Comisie și de statele membre;	1) impactul prezentei legi asupra întreprinderilor mici și mijlocii, precum și evaluarea eficacității măsurilor și instrumentelor de sprijin disponibile pentru IMM-uri la nivel național și, după caz, în cadrul cooperării cu partenerii internaționali;	Compatibil	
(b) domeniul de aplicare al prezentei directive în ceea ce privește întreprinderile vizate, dacă acesta asigură eficacitatea prezentei directive prin prisma obiectivelor sale, condiții de concurență echitabile între entitățile vizate și faptul că întreprinderile nu pot eluda aplicarea prezentei directive, inclusiv: — dacă trebuie să fie revizuit articolul 3 alineatul (1) litera (a) astfel încât prezenta directivă să reglementeze și entități constituite sub forme juridice diferite de cele enumerate în anexa I sau anexa II la Directiva 2013/34/UE; — dacă este nevoie să se includă în domeniul de aplicare al prezentei directive și alte modele de afaceri sau forme de cooperare economică cu întreprinderi terțe, altele decât cele care intră sub incidența articolului 2; — dacă pragurile privind cifra de afaceri relevantă și, pentru întreprinderile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru, numărul de angajați, prevăzute la articolul 2, trebuie să fie revizuite și dacă este necesară introducerea unei abordări specifice în sectoarele cu risc ridicat și, în special, dacă întreprinderile cu o cifră de afaceri relevantă de peste 450 000 000 EUR și, pentru întreprinderile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru, peste 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și, în plus, întreprinderile care își	2) domeniul de aplicare al prezentei legi în ceea ce privește întreprinderile vizate, inclusiv evaluarea dacă acesta asigură eficacitatea reglementării în raport cu obiectivele stabilite, condiții de concurență echitabile între entitățile vizate și prevenirea evitării aplicării legii. Evaluarea include analiza necesității de ajustare a criteriilor de încadrare a întreprinderilor în domeniul de aplicare, inclusiv pragurile privind cifra de afaceri și, după caz, numărul de angajați, precum și oportunitatea includerii altor forme juridice sau modele de organizare economică care pot genera riscuri similare. De asemenea, se evaluează necesitatea introducerii unei abordări diferențiate pentru sectoarele cu risc ridicat.	Compatibil	

desfășoară activitatea în sectoare cu risc ridicat ar trebui să intre sub incidența prezentei directive; — dacă trebuie să fie revizuit criteriul cifrei de afaceri nete generate în Uniune prevăzut la articolul 2 alineatul (2);			
(c) dacă trebuie să fie revizuită definiția termenului „lanț de activități”;	3) necesitatea revizuirii definiției termenului „lanț de activități” în scopul asigurării clarității și eficienței aplicării prezentei legi, inclusiv în raport cu evoluțiile lanțurilor economice și de aprovizionare.	Compatibil	
(d) dacă anexa la prezenta directivă trebuie să fie modificată, inclusiv prin prisma evoluțiilor internaționale, și dacă aceasta ar trebui extinsă pentru a acoperi impacturi negative suplimentare, în special impacturi negative asupra bunei guvernanțe;	4) necesitatea revizuirii anexei la prezenta lege, inclusiv în funcție de evoluțiile internaționale, precum și oportunitatea extinderii acesteia pentru a include impacturi negative suplimentare, în special în domeniul bunei guvernanțe.	Compatibil	
(f) eficacitatea mecanismelor de asigurare a respectării instituite la nivel național, inclusiv efectele lor de protecție asupra titularilor de drepturi;	5) eficacitatea mecanismelor naționale de asigurare a respectării prezentei legi, inclusiv impactul acestora asupra protecției titularilor de drepturi.	Compatibil	
(g) dacă sunt necesare modificări ale nivelului de armonizare prevăzut în prezenta directivă pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi pe piața internă, inclusiv convergența și divergența dintre dispozițiile de drept intern de transpunere a prezentei directive.	6) necesitatea ajustării nivelului de armonizare a prezentei legi, în vederea asigurării unor condiții echitabile de concurență pentru întreprinderi și a evitării denaturării pieței, inclusiv evaluarea gradului de convergență sau divergență față de alte reglementări aplicabile în materie.	Compatibil	
Articolul 37 Transpunere			
(1) Statele membre adoptă și publică, până la 26 iulie 2028, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. Statele membre aplică dispozițiile respective de la 26 iulie 2029, cu excepția dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 16, pe care statele membre le aplică pentru exercițiile financiare care încep la 1 ianuarie 2030 sau după această dată. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri		Neaplicabil	
(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții		Neaplicabil	

de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
	Capitolul X DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII		
Articolul 38 Intrarea în vigoare	Articolul 31 Dispoziții finale	Compatibil	
Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea unei luni de la data publicării, cu excepția dispozițiilor pentru care prezentul articol stabilește o altă dată de aplicare. (2) Dispozițiile privind elaborarea actelor de punere în aplicare, desemnarea autorităților, consolidarea capacităților instituționale, portalul unic, punctul național de contact și măsurile de sprijin se aplică de la intrarea în vigoare. Guvernul și autoritățile competente adoptă actele necesare cel târziu până la 26 iulie 2028 sau, dacă aderarea are loc anterior, cel târziu la data aderării. (3) Obligațiile prevăzute la art. 7–15, precum și dispozițiile privind supravegherea și sancționarea încălcării acestora, se aplică de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dar nu mai devreme de 26 iulie 2029. (4) Art. 16, precum și dispozițiile privind supravegherea și sancționarea încălcării acestuia, se aplică exercițiilor financiare care încep la sau după data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2030. (5) Art. 17 se aplică de la data aderării, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2031. (6) Modificările Codului contravențional care instituie răspunderea pentru încălcarea obligațiilor prezentei legi se aplică de la data prevăzută la alin. (3).	Compatibil	
	Articolul 32 Modificarea unor acte normative La data intrării în vigoare a prezentei legi, acte normative indicate în prezentul articol se modifică după cum urmează: I. Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 din 24.10.2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: <i>1. La articolul 34:</i>	Prevederi naționale	

	1) alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) <i>Amenda este o sancțiune pecuniară care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale, iar, în cazurile expres prevăzute de partea specială a cărții întâi, amenda aplicată persoanei juridice poate fi calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cu cifra de afaceri netă consolidată. O unitate convențională este egală cu 50 de lei.</i>” 2) alineatul (2¹) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) <i>amendă calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cifra de afaceri netă consolidată a persoanei juridice, dacă această modalitate de calcul și limita maximă a amenzii sunt prevăzute expres de norma materială din partea specială a cărții întâi.</i>” 3) alineatul (2²) se completează la final cu textul: „<i>Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.</i>” 4) alineatul (2³) se completează la final cu textul: „<i>Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.</i>” 5) alineatul (3) se completează cu următoarea propoziție: „<i>Dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită nu se aplică amenzii prevăzute la art. 279¹.</i>” 2. La articolul 46¹ alineatul (11), după textul „art. 277¹–280” se introduce textul „, cu excepția art. 279¹,”. 3. După articolul 279 se introduce articolul 279¹ cu următorul cuprins: „Articolul 279¹. <i>Nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor</i> (1) <i>Nerespectarea de către persoana juridică care intră sub incidența Legii nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor a obligațiilor prevăzute la art. 7–16 din legea menționată se sancționează cu amendă calculată</i>		
--	--	--	--

	procentual, în cuantum de până la 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a persoanei juridice, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii. (2) În cazul în care persoana juridică sancționată este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) sau c) ori la art. 2 alin. (2) lit. b) sau c) din Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, limita maximă a amenzii este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii. (3) Cuantumul amenzii se individualizează potrivit criteriilor prevăzute la art. 26 alin. (2) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, ținându-se seama de natura, gravitatea și durata încălcării, de impacturile negative produse, de măsurile de prevenire, încetare și remediere adoptate, de cooperarea persoanei juridice cu autoritățile competente, de încălcările anterioare, de beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate și de celelalte circumstanțe agravante sau atenuante relevante. (4) Aplicarea procentului maxim de 3% nu este automată și se dispune numai dacă natura, gravitatea, durata și consecințele încălcării justifică aplicarea limitei maxime. (5) În sensul prezentului articol, noțiunile „cifra de afaceri netă”, „întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” și „grup de întreprinderi” au semnificația prevăzută de Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor. (6) Cifra de afaceri relevantă se stabilește pe baza situațiilor financiare anuale sau, după caz, consolidate, aferente exercițiului financiar relevant. Dacă cifra de afaceri este exprimată într-o valută străină, valoarea se convertește în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei aplicabil conform legislației contabile pentru perioada de raportare respectivă.	
--	---	--

	(7) Aplicarea amenzii nu înlătură obligația persoanei juridice de a înceta încălcarea, de a se abține de la repetarea acesteia și de a executa măsurile de remediere dispuse de autoritatea de supraveghere și nu aduce atingere răspunderii civile în condițiile legii. (8) Săvârșirea repetată a încălcării constituie circumstanță agravantă la individualizarea sancțiunii, fără ca amenda aplicată pentru o încălcare să poată depăși limita maximă prevăzută la alin. (1) sau (2). 4. După articolul 423¹¹ se introduce articolul 423¹² cu următorul cuprins: Articolul 423¹². Autoritățile de supraveghere în domeniul diligenței necesare în materie de durabilitate a întreprinderilor (1) Contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, în limitele competenței materiale stabilite la art. 23 din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, de către: a) Inspectoratul de Stat al Muncii – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor lucrătorilor, în condițiile art. 23 alin. (3) din legea menționată; b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra mediului, în condițiile art. 23 alin. (4) din legea menționată; c) Consiliul pentru egalitate – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului care nu sunt atribuite expres competenței altei autorități de supraveghere, în condițiile art. 23 alin. (5) din legea menționată; d) Banca Națională a Moldovei – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (6) din legea menționată;	
--	---	--

	e) <i>Comisia Națională a Pieței Financiare</i> – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (7) din legea menționată. (2) Sunt în drept să constate contravenția prevăzută la art. 279¹ și să încheie procese-verbale cu privire la contravenție: a) directorul, directorii adjuncți, conducătorii subdiviziunilor teritoriale și inspectorii de muncă din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, potrivit competențelor funcționale; b) conducătorul, conducătorii adjuncți și personalul abilitat cu funcții de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, potrivit competențelor funcționale; c) membrii Consiliului pentru egalitate, în mod colegial; d) angajații Băncii Naționale a Moldovei împuterniciți prin act intern al Băncii Naționale a Moldovei; e) angajații Comisiei Naționale a Pieței Financiare împuterniciți prin act intern al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (3) În raport cu întreprinderile financiare reglementate, contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, după caz, numai de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Celelalte autorități transmit autorității financiare competente informațiile, probele și constatările relevante, în condițiile art. 23 alin. (9) și (12) din Legea nr. .../2026. (4) Dacă aceeași situație care nu privește o întreprindere financiară reglementată intră în competența mai multor autorități prevăzute la alin. (1), autoritățile delimitează obiectul și limitele acțiunilor lor		
--	--	--	--

	potrivit art. 23 alin. (10) din Legea nr. .../2026. <i>Pentru aceeași faptă și același temei juridic se întocmește un singur proces-verbal cu privire la contravenție. Procesul-verbal se întocmește de autoritatea care a inițiat prima procedura de control sau investigație, dacă autoritățile competente nu stabilesc de comun acord o altă autoritate responsabilă de întocmirea acestuia.</i> <i>Autoritățile care nu întocmesc procesul-verbal transmit autorității responsabile informațiile, probele și constatările obținute în mod legal.</i> <i>(5) Întocmirea unui singur proces-verbal pentru aceeași faptă și același temei juridic nu împiedică constatarea separată a unor încălcări distincte, întemeiate pe obligații legale diferite, cu respectarea art. 23 alin. (11) din Legea nr. .../2026.</i> <i>(6) Procesele-verbale cu privire la contravenția prevăzută la art. 279¹ se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.</i> <i>(7) Autoritatea care a întocmit procesul-verbal participă la examinarea cauzei contravenționale și prezintă instanței informațiile necesare pentru stabilirea cifrei de afaceri relevante, aprecierea gravității încălcării și individualizarea sancțiunii.</i> <i>(8) Hotărârea definitivă privind aplicarea sancțiunii se transmite autorității care a întocmit procesul-verbal și celorlalte autorități care au participat la control sau investigație, pentru evidență, publicare în condițiile legii și monitorizarea executării măsurilor de conformare.”</i> II. Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 103, art. 355) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: La articolul 12 alin. (1), după lit. l) se introduce lit. o) cu următorul cuprins:		
--	---	--	--

	„o) exercită atribuțiile autorității de supraveghere a respectării obligațiilor de diligență necesară care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului, în limitele stabilite la art. 23 alin. (5) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, inclusiv solicită informații și documente, efectuează investigații, dispune măsuri de conformare și constată contravenția prevăzută la art. 279 ¹ din Codul contravențional.”		
	Articolul 33 Dispoziții tranzitorii		
	1) Până la aducerea actelor normative în corespundere cu prezenta lege, prevederile actelor normative în vigoare se aplică în măsura în care nu contravin acesteia. (2) De la datele de aplicare prevăzute la art. 31, prezenta lege se aplică operațiunilor, impacturilor și măsurilor întreprinse după datele respective, indiferent de data la care a fost încheiat contractul sau a fost inițiată relația de afaceri relevantă.		
Articolul 39 Destinatari		Neaplicabil	
Prezenta directivă se adresează statelor membre. Adoptată la Bruxelles, 13 iunie 2024.		Neaplicabil	
Anexă			
Partea I 1. DREPTURI ȘI INTERDICȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE INTERNAȚIONALE PRIVIND DREPTURILE OMULUI	Partea I 1. DREPTURI ȘI INTERDICȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE INTERNAȚIONALE PRIVIND DREPTURILE OMULUI	Compatibil	
2. INSTRUMENTE PRIVIND DREPTURILE OMULUI ȘI LIBERTĂȚILE FUNDAMENTALE	2. INSTRUMENTE PRIVIND DREPTURILE OMULUI ȘI LIBERTĂȚILE FUNDAMENTALE	Compatibil	
Partea II INTERDICȚII ȘI OBLIGAȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE DE MEDIU	Partea II INTERDICȚII ȘI OBLIGAȚII INCLUSE ÎN INSTRUMENTELE DE MEDIU	Compatibil	

**Tabelul comparativ
pentru modificarea Codului Nr. 218/ 2008 (Codul contravențional)**

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Articolul 34. Amenda (1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională este egală cu 50 lei. (2) Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unități convenționale, iar persoanelor cu funcție de răspundere – de la 10 la 1500 de unități convenționale. (2¹) Amenda se aplică persoanelor juridice în limitele stabilite de articolul din partea specială a cărții întâi a prezentului cod, după caz: a) amendă de la 10 la 1500 de unități convenționale; b) amendă în mărimea valorii produsului, serviciului respectiv care constituie obiectul contravenției, dar nu mai puțin de valoarea limitei maxime în unități convenționale, în cazul în care acest fapt este prevăzut expres de norma materială din partea specială a cărții întâi. (2²) Comiterea repetată de către persoana juridică, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. (2³) Comiterea de către persoana juridică a treia oară și mai mult, în decursul unui an, a	La articolul 34: 1) alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Amenda este o sancțiune pecuniară care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale, iar, în cazurile expres prevăzute de partea specială a cărții întâi, amenda aplicată persoanei juridice poate fi calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cu cifra de afaceri netă consolidată. O unitate convențională este egală cu 50 de lei.” 2) alineatul (2¹) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) amendă calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cifra de afaceri netă consolidată a persoanei juridice, dacă această modalitate de calcul și limita maximă a amenzii sunt prevăzute expres de norma materială din partea specială a cărții întâi.” 3) alineatul (2²) se completează la final cu textul: „Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.” 4) alineatul (2³) se completează la final cu textul: „Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită.” 5) alineatul (3) se completează cu următoarea propoziție: „Dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită nu se aplică amenzii prevăzute la art. 279¹.”	Articolul 34. Amenda (1) Amenda este o sancțiune pecuniară care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale, iar, în cazurile expres prevăzute de partea specială a cărții întâi, amenda aplicată persoanei juridice poate fi calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cu cifra de afaceri netă consolidată. O unitate convențională este egală cu 50 de lei. (2) Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unități convenționale, iar persoanelor cu funcție de răspundere – de la 10 la 1500 de unități convenționale. (2¹) Amenda se aplică persoanelor juridice în limitele stabilite de articolul din partea specială a cărții întâi a prezentului cod, după caz: a) amendă de la 10 la 1500 de unități convenționale; b) amendă în mărimea valorii produsului, serviciului respectiv care constituie obiectul contravenției, dar nu mai puțin de valoarea limitei maxime în unități convenționale, în cazul în care acest fapt este prevăzut expres de norma materială din partea specială a cărții întâi; c) amendă calculată procentual în raport cu cifra de afaceri netă sau, după caz, cifra de afaceri netă consolidată a persoanei juridice, dacă această modalitate de calcul și limita maximă a amenzii sunt prevăzute expres de norma materială din partea specială a cărții întâi. (2²) Comiterea repetată de către

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. (2⁴) Amendă se achită de către contravenient în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. (2⁵) Amenzile aplicate pentru săvârșirea contravențiilor se virează în bugetul de stat, cu excepția celor prevăzute la alin.(26)–(29). (2⁶) Amenzile aplicate de către comisia administrativă de pe lângă autoritatea publică locală executivă pentru contravențiile prevăzute la art.398 se virează în bugetul local respectiv. (2⁷) Amenzile aplicate de către organele Serviciului Fiscal de Stat pentru contravențiile prevăzute la art. 263 alin.(2) se virează în bugetul asigurărilor sociale de stat. (2⁹) Amenzile aplicate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 413 se virează în bugetul fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală. (3) Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras		persoana juridică, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită. (2³) Comiterea de către persoana juridică a treia oară și mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărții întâi a prezentului cod se sancționează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărții întâi. Prevederile prezentului alineat nu se aplică amenzilor prevăzute la alin. (2¹) lit. c), dacă norma materială din partea specială stabilește o limită maximă procentuală care nu poate fi depășită. (2⁴) Amendă se achită de către contravenient în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. (2⁵) Amenzile aplicate pentru săvârșirea contravențiilor se virează în bugetul de stat, cu excepția celor prevăzute la alin.(26)–(29). (2⁶) Amenzile aplicate de către comisia administrativă de pe lângă autoritatea publică locală executivă pentru contravențiile prevăzute la art.398 se virează în bugetul local respectiv. (2⁷) Amenzile aplicate de către organele Serviciului Fiscal de Stat pentru contravențiile prevăzute la art. 263 alin.(2) se virează în bugetul asigurărilor sociale de stat. (2⁹) Amenzile aplicate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină pentru săvârșirea

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. (31) Evidența executării sancțiunilor amenzilor se ține în Registrul debitorilor. Conținutul Registrului debitorilor, modul de ținere a acestuia și modul de evidență a executării sancțiunilor amenzilor se reglementează de către Guvern. (4) Dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientului de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăși limita maximă a sancțiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravențională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convențională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unități convenționale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ține cont de restricțiile prevăzute la art. 38 alin.(4).		contravențiilor prevăzute la art. 413 se virează în bugetul fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală. (3) Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească. Dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită nu se aplică amenzii prevăzute la art. 279¹. (31) Evidența executării sancțiunilor amenzilor se ține în Registrul debitorilor. Conținutul Registrului debitorilor, modul de ținere a acestuia și modul de evidență a executării sancțiunilor amenzilor se reglementează de către Guvern. (4) Dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientului de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăși limita maximă a sancțiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravențională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an;

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
(5) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite pentru contravențiile prevăzute la art. 228–245 poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an. (6) Pentru situațiile enumerate la alin.(4) lit. a), c) și d), privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an poate fi aplicată ca sancțiune complementară. (7) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite persoanei juridice poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an. (8) Amenda se înlocuiește de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea din care face parte agentul constatatator care a examinat cauza, la demersul acestuia sau al procurorului care a examinat cauza. În cazul în care sancțiunea este aplicată de către instanța de judecată, înlocuirea se efectuează de către instanța care a judecat cauza în fond, la demersul executorului judecătoresc.		c) muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convențională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unități convenționale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ține cont de restricțiile prevăzute la art. 38 alin.(4). (5) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite pentru contravențiile prevăzute la art. 228–245 poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an. (6) Pentru situațiile enumerate la alin.(4) lit. a), c) și d), privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an poate fi aplicată ca sancțiune complementară. (7) În cazurile prevăzute la alin. (4), suma neachitată a amenzii stabilite persoanei juridice poate fi înlocuită cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an. (8) Amenda se înlocuiește de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea din care face parte agentul constatatator care a examinat cauza, la demersul acestuia sau al procurorului care a examinat cauza. În cazul în care sancțiunea este aplicată de către instanța de judecată, înlocuirea se efectuează de către instanța care a judecat cauza în fond, la demersul executorului judecătoresc.
Articolul 46¹. Planul de remediere (1) Planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmită în condițiile prezentului capitol, în	La articolul 46¹ alineatul (11), după textul „art. 277¹–280” se introduce textul „, cu excepția art. 279¹,”.	Articolul 46¹. Planul de remediere (1) Planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmită în condițiile prezentului capitol, în care agentul constatatator stabilește,

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
care agentul constatare stabilește, cu titlu de recomandare, măsuri de remediere și termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerințele legislației. Planul de remediere se întocmește în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea acestuia într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (2) Planul de remediere este întocmit și anexat de către agentul constatare la procesul-verbal cu privire la contravenție prin care s-a constatat contravenția. În cazul în care contravenția a fost constatată în urma controlului de stat efectuat de către organele abilitate cu funcții de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, planul de remediere se include în procesul-verbal de control sau se anexează la acesta. (3) În cazul întocmirii unui plan de remediere, nu se aplică sancțiuni contravenționale, inclusiv sancțiuni complementare, până la expirarea termenului de remediere. (4) Termenul de remediere reprezintă o perioadă între 30 și 90 de zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal cu privire la contravenție, în decursul căreia contravenientul are posibilitatea remedierii încălcărilor constatate și conformării cu cerințele legislației. Termenul de remediere se stabilește luând în considerare circumstanțele săvârșirii faptei și complexitatea acțiunilor ce urmează a fi întreprinse de către contravenient. Termenul de remediere stabilit de agentul		cu titlu de recomandare, măsuri de remediere și termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerințele legislației. Planul de remediere se întocmește în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea acestuia într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (2) Planul de remediere este întocmit și anexat de către agentul constatare la procesul-verbal cu privire la contravenție prin care s-a constatat contravenția. În cazul în care contravenția a fost constatată în urma controlului de stat efectuat de către organele abilitate cu funcții de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, planul de remediere se include în procesul-verbal de control sau se anexează la acesta. (3) În cazul întocmirii unui plan de remediere, nu se aplică sancțiuni contravenționale, inclusiv sancțiuni complementare, până la expirarea termenului de remediere. (4) Termenul de remediere reprezintă o perioadă între 30 și 90 de zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal cu privire la contravenție, în decursul căreia contravenientul are posibilitatea remedierii încălcărilor constatate și conformării cu cerințele legislației. Termenul de remediere se stabilește luând în considerare circumstanțele săvârșirii faptei și complexitatea acțiunilor ce urmează a fi întreprinse de către contravenient. Termenul de remediere stabilit de agentul constatare nu poate fi modificat. (5) Agentul constatare nu întocmește un plan de remediere în cazul în care: a) contravenientul înlătură imediat încălcarea constatată;

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
constatator nu poate fi modificat. (5) Agentul constatator nu întocmește un plan de remediere în cazul în care: a) contravenientul înlătură imediat încălcarea constatată; b) în termen de 3 luni de la data realizării unei măsuri de remediere din planul de remediere, contravenientul săvârșește din nou contravenția pentru care aceasta a fost stabilită; c) contravenientului i-au fost emise prescripții pentru aceleași încălcări de către organul de control, conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, iar acesta nu le-a executat în termenul stabilit; d) încălcarea este iremediabilă. (6) Responsabilitatea realizării măsurilor de remediere revine persoanei care, conform legii, poartă răspundere contravențională pentru faptele constatate. (7) Modelul planului de remediere este stabilit în anexa la prezentul cod. (8) Întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încălcarea prevederilor prezentului capitol atrage nulitatea procesului-verbal. (9) În termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului de remediere, agentul constatator verifică acțiunile întreprinse de contravenient și completează partea a II-a a planului de remediere, în care menționează în ce proporție au fost realizate măsurile de remediere stabilite.		b) în termen de 3 luni de la data realizării unei măsuri de remediere din planul de remediere, contravenientul săvârșește din nou contravenția pentru care aceasta a fost stabilită; c) contravenientului i-au fost emise prescripții pentru aceleași încălcări de către organul de control, conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, iar acesta nu le-a executat în termenul stabilit; d) încălcarea este iremediabilă. (6) Responsabilitatea realizării măsurilor de remediere revine persoanei care, conform legii, poartă răspundere contravențională pentru faptele constatate. (7) Modelul planului de remediere este stabilit în anexa la prezentul cod. (8) Întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încălcarea prevederilor prezentului capitol atrage nulitatea procesului-verbal. (9) În termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului de remediere, agentul constatator verifică acțiunile întreprinse de contravenient și completează partea a II-a a planului de remediere, în care menționează în ce proporție au fost realizate măsurile de remediere stabilite. (10) În cazul în care, în urma verificării indicate la alin. (9), se constată neconformarea contravenientului cu cerințele legale și nerealizarea măsurilor de remediere în termenul stabilit, agentul constatator întocmește un alt proces-verbal cu privire la contravenție, prin care persoanei responsabile i se aplică sancțiunile contravenționale respective. (11) Prevederile prezentului capitol se aplică pentru contravențiile prevăzute la art. 55, 553–61, art.

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
(10) În cazul în care, în urma verificării indicate la alin. (9), se constată neconformarea contravenientului cu cerințele legale și nerealizarea măsurilor de remediere în termenul stabilit, agentul constataitor întocmește un alt proces-verbal cu privire la contravenție, prin care persoanei responsabile i se aplică sancțiunile contravenționale respective. (11) Prevederile prezentului capitol se aplică pentru contravențiile prevăzute la art. 55, 553–61, art. 74–743, art. 761, art. 79 alin. (1) și (5), art. 80, art. 81–83, art. 93–95, art. 97–98, art. 109–156, art. 157 alin. (1)–(3), (5) și (61), art. 158–169, art. 177 alin. (1)–(5), art. 180¹, art. 182–196¹, art. 197 alin. (1)–(10) și (12)–(29), art. 198–200¹, art. 204, art. 206, art. 207, art. 221¹, art. 224, art. 246–259¹, art. 268, art. 270, art. 271, art. 272¹ alin. (3), (7)–(11), (13) și (14), art. 273 pct. 4), 6), 10)–14), 17) și 18), art. 274 alin. (2)–(4), (6) și (7), art. 275, art. 277¹–280, art. 283–285, art. 286 alin. (1), (2) și (5), art. 330¹, art. 330³, art. 330⁵, art. 344¹–345, art. 348, art. 349 alin. (4), art. 358, art. 358¹, art. 364 alin. (6)–(8).		74–743, art. 761, art. 79 alin. (1) și (5), art. 80, art. 81–83, art. 93–95, art. 97–98, art. 109–156, art. 157 alin. (1)–(3), (5) și (61), art. 158–169, art. 177 alin. (1)–(5), art. 180¹, art. 182–196¹, art. 197 alin. (1)–(10) și (12)–(29), art. 198–200¹, art. 204, art. 206, art. 207, art. 221¹, art. 224, art. 246–259¹, art. 268, art. 270, art. 271, art. 272¹ alin. (3), (7)–(11), (13) și (14), art. 273 pct. 4), 6), 10)–14), 17) și 18), art. 274 alin. (2)–(4), (6) și (7), art. 275, art. 277¹–280, cu excepția art. 279¹, art. 283–285, art. 286 alin. (1), (2) și (5), art. 330¹, art. 330³, art. 330⁵, art. 344¹–345, art. 348, art. 349 alin. (4), art. 358, art. 358¹, art. 364 alin. (6)–(8).
	După articolul 279 se introduce articolul 279¹ cu următorul cuprins: „Articolul 279¹. Nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (1) Nerespectarea de către persoana juridică care intră sub incidența Legii nr. ____/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor a obligațiilor prevăzute la art. 7–16 din legea menționată se sancționează cu amendă calculată procentual, în cuantum de până la 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a persoanei juridice, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a	Articolul 279¹. Nerespectarea obligațiilor de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (1) Nerespectarea de către persoana juridică care intră sub incidența Legii nr. ____/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor a obligațiilor prevăzute la art. 7–16 din legea menționată se sancționează cu amendă calculată procentual, în cuantum de până la 3% din cifra de afaceri netă la nivel mondial a persoanei juridice, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii.

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
	sanctiunii. (2) În cazul în care persoana juridică sancționată este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) sau c) ori la art. 2 alin. (2) lit. b) sau c) din Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, limita maximă a amenzii este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii. (3) Cuantumul amenzii se individualizează potrivit criteriilor prevăzute la art. 26 alin. (2) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, ținându-se seama de natura, gravitatea și durata încălcării, de impacturile negative produse, de măsurile de prevenire, încetare și remediere adoptate, de cooperarea persoanei juridice cu autoritățile competente, de încălcările anterioare, de beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate și de celelalte circumstanțe agravante sau atenuante relevante. (4) Aplicarea procentului maxim de 3% nu este automată și se dispune numai dacă natura, gravitatea, durata și consecințele încălcării justifică aplicarea limitei maxime. (5) În sensul prezentului articol, noțiunile „cifră de afaceri netă”, „întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” și „grup de întreprinderi” au semnificația prevăzută de Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor. (6) Cifra de afaceri relevantă se stabilește pe baza situațiilor financiare anuale sau, după caz, consolidate, aferente exercițiului financiar relevant. Dacă cifra de afaceri este exprimată într-o valută străină, valoarea se convertește în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei aplicabil conform legislației contabile pentru perioada de raportare respectivă. (7) Aplicarea amenzii nu înlătură	(2) În cazul în care persoana juridică sancționată este întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) sau c) ori la art. 2 alin. (2) lit. b) sau c) din Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, limita maximă a amenzii este de 3% din cifra de afaceri netă consolidată la nivel mondial, calculată la nivelul întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, realizată în exercițiul financiar precedent exercițiului financiar în care este adoptată hotărârea de aplicare a sancțiunii. (3) Cuantumul amenzii se individualizează potrivit criteriilor prevăzute la art. 26 alin. (2) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, ținându-se seama de natura, gravitatea și durata încălcării, de impacturile negative produse, de măsurile de prevenire, încetare și remediere adoptate, de cooperarea persoanei juridice cu autoritățile competente, de încălcările anterioare, de beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate și de celelalte circumstanțe agravante sau atenuante relevante. (4) Aplicarea procentului maxim de 3% nu este automată și se dispune numai dacă natura, gravitatea, durata și consecințele încălcării justifică aplicarea limitei maxime. (5) În sensul prezentului articol, noțiunile „cifră de afaceri netă”, „întreprindere-mamă de cel mai înalt rang” și „grup de întreprinderi” au semnificația prevăzută de Legea nr. ___/2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor. (6) Cifra de afaceri relevantă se stabilește pe baza situațiilor financiare anuale sau, după caz, consolidate, aferente exercițiului financiar relevant. Dacă cifra de afaceri este exprimată într-o valută străină, valoarea se convertește în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei aplicabil conform legislației contabile pentru perioada de raportare respectivă.

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
	obligația persoanei juridice de a înceta încălcarea, de a se abține de la repetarea acesteia și de a executa măsurile de remediere dispuse de autoritatea de supraveghere și nu aduce atingere răspunderii civile în condițiile legii. (8) Săvârșirea repetată a încălcării constituie circumstanță agravantă la individualizarea sancțiunii, fără ca amenda aplicată pentru o încălcare să poată depăși limita maximă prevăzută la alin. (1) sau (2).	(7) Aplicarea amenzii nu înlătură obligația persoanei juridice de a înceta încălcarea, de a se abține de la repetarea acesteia și de a executa măsurile de remediere dispuse de autoritatea de supraveghere și nu aduce atingere răspunderii civile în condițiile legii. (8) Săvârșirea repetată a încălcării constituie circumstanță agravantă la individualizarea sancțiunii, fără ca amenda aplicată pentru o încălcare să poată depăși limita maximă prevăzută la alin. (1) sau (2).
	După articolul 423¹¹ se introduce articolul 423¹² cu următorul cuprins: Articolul 423¹². Autoritățile de supraveghere în domeniul diligenței necesare în materie de durabilitate a întreprinderilor (1) Contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, în limitele competenței materiale stabilite la art. 23 din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, de către: a) Inspectoratul de Stat al Muncii – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor lucrătorilor, în condițiile art. 23 alin. (3) din legea menționată; b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra mediului, în condițiile art. 23 alin. (4) din legea menționată; c) Consiliul pentru egalitate – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului care nu sunt atribuite expres competenței altei autorități de supraveghere, în condițiile art. 23 alin. (5) din legea menționată; d) Banca Națională a Moldovei – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (6) din legea menționată; e) Comisia Națională a Pieței Financiare – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și	Articolul 423¹². Autoritățile de supraveghere în domeniul diligenței necesare în materie de durabilitate a întreprinderilor (1) Contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, în limitele competenței materiale stabilite la art. 23 din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, de către: a) Inspectoratul de Stat al Muncii – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor lucrătorilor, în condițiile art. 23 alin. (3) din legea menționată; b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra mediului, în condițiile art. 23 alin. (4) din legea menționată; c) Consiliul pentru egalitate – pentru încălcările care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului care nu sunt atribuite expres competenței altei autorități de supraveghere, în condițiile art. 23 alin. (5) din legea menționată; d) Banca Națională a Moldovei – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (6) din legea menționată; e) Comisia Națională a Pieței Financiare – pentru încălcările săvârșite de întreprinderile financiare reglementate a căror

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
	supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (7) din legea menționată. (2) Sunt în drept să constate contravenția prevăzută la art. 279¹ și să încheie procese-verbale cu privire la contravenție: a) directorul, directorii adjuncți, conducătorii subdiviziunilor teritoriale și inspectorii de muncă din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, potrivit competențelor funcționale; b) conducătorul, conducătorii adjuncți și personalul abilitat cu funcții de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, potrivit competențelor funcționale; c) membrii Consiliului pentru egalitate, în mod colegial; d) angajații Băncii Naționale a Moldovei împuterniciți prin act intern al Băncii Naționale a Moldovei; e) angajații Comisiei Naționale a Pieței Financiare împuterniciți prin act intern al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (3) În raport cu întreprinderile financiare reglementate, contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, după caz, numai de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Celelalte autorități transmit autorității financiare competente informațiile, probele și constatările relevante, în condițiile art. 23 alin. (9) și (12) din Legea nr. .../2026. (4) Dacă aceeași situație care nu privește o întreprindere financiară reglementată intră în competența mai multor autorități prevăzute la alin. (1), autoritățile delimitează obiectul și limitele acțiunilor lor potrivit art. 23 alin. (10) din Legea nr. .../2026. Pentru aceeași faptă și același temei juridic se întocmește un singur proces-verbal cu privire la contravenție. Procesul-verbal se întocmește de autoritatea care a inițiat prima procedura de control sau investigație, dacă autoritățile competente nu stabilesc de comun acord o altă autoritate responsabilă de întocmirea acestuia. Autoritățile care nu întocmesc procesul-verbal transmit autorității responsabile informațiile, probele și	licențiere, autorizare, reglementare și supraveghere îi sunt atribuite prin legislația specială, în condițiile art. 23 alin. (7) din legea menționată. (2) Sunt în drept să constate contravenția prevăzută la art. 279¹ și să încheie procese-verbale cu privire la contravenție: a) directorul, directorii adjuncți, conducătorii subdiviziunilor teritoriale și inspectorii de muncă din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, potrivit competențelor funcționale; b) conducătorul, conducătorii adjuncți și personalul abilitat cu funcții de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, potrivit competențelor funcționale; c) membrii Consiliului pentru egalitate, în mod colegial; d) angajații Băncii Naționale a Moldovei împuterniciți prin act intern al Băncii Naționale a Moldovei; e) angajații Comisiei Naționale a Pieței Financiare împuterniciți prin act intern al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (3) În raport cu întreprinderile financiare reglementate, contravenția prevăzută la art. 279¹ se constată, după caz, numai de Banca Națională a Moldovei sau de Comisia Națională a Pieței Financiare. Celelalte autorități transmit autorității financiare competente informațiile, probele și constatările relevante, în condițiile art. 23 alin. (9) și (12) din Legea nr. .../2026. (4) Dacă aceeași situație care nu privește o întreprindere financiară reglementată intră în competența mai multor autorități prevăzute la alin. (1), autoritățile delimitează obiectul și limitele acțiunilor lor potrivit art. 23 alin. (10) din Legea nr. .../2026. Pentru aceeași faptă și același temei juridic se întocmește un singur proces-verbal cu privire la contravenție. Procesul-verbal se întocmește de autoritatea care a inițiat prima procedura de control sau investigație, dacă autoritățile

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
	constatările obținute în mod legal. (5) Întocmirea unui singur proces-verbal pentru aceeași faptă și același temei juridic nu împiedică constatarea separată a unor încălcări distincte, întemeiate pe obligații legale diferite, cu respectarea art. 23 alin. (11) din Legea nr. .../2026. (6) Procesele-verbale cu privire la contravenția prevăzută la art. 279¹ se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente. (7) Autoritatea care a întocmit procesul-verbal participă la examinarea cauzei contravenționale și prezintă instanței informațiile necesare pentru stabilirea cifrei de afaceri relevante, aprecierea gravității încălcării și individualizarea sancțiunii. (8) Hotărârea definitivă privind aplicarea sancțiunii se transmite autorității care a întocmit procesul-verbal și celorlalte autorități care au participat la control sau investigație, pentru evidență, publicare în condițiile legii și monitorizarea executării măsurilor de conformare.	competente nu stabilesc de comun acord o altă autoritate responsabilă de întocmirea acestuia. Autoritățile care nu întocmesc procesul-verbal transmit autorității responsabile informațiile, probele și constatările obținute în mod legal. (5) Întocmirea unui singur proces-verbal pentru aceeași faptă și același temei juridic nu împiedică constatarea separată a unor încălcări distincte, întemeiate pe obligații legale diferite, cu respectarea art. 23 alin. (11) din Legea nr. .../2026. (6) Procesele-verbale cu privire la contravenția prevăzută la art. 279¹ se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente. (7) Autoritatea care a întocmit procesul-verbal participă la examinarea cauzei contravenționale și prezintă instanței informațiile necesare pentru stabilirea cifrei de afaceri relevante, aprecierea gravității încălcării și individualizarea sancțiunii. (8) Hotărârea definitivă privind aplicarea sancțiunii se transmite autorității care a întocmit procesul-verbal și celorlalte autorități care au participat la control sau investigație, pentru evidență, publicare în condițiile legii și monitorizarea executării măsurilor de conformare.

**Tabelul comparativ
pentru modificarea Legii Nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității**

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Articolul 12. Atribuțiile Consiliului (1) Consiliul are următoarele atribuții: a) examinează corespunderea legislației în vigoare cu standardele privind nediscriminarea; b) înaintează propuneri de modificare a legislației în vederea prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității; c) adoptă avize consultative cu privire la conformitatea proiectelor de acte normative cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii discriminării; d) monitorizează modul de implementare a legislației în domeniu; e) colectează informații despre dimensiunile, starea și tendințele fenomenului discriminării la nivel național și elaborează studii și rapoarte; f) elaborează recomandări de ordin general în vederea prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității; g) contribuie la sensibilizarea și conștientizarea societății în vederea eliminării tuturor formelor de discriminare în contextul valorilor democratice; h) conlucrează cu organismele internaționale cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii discriminării; i) examinează plîngerile privind discriminarea; j) efectuează vizite de documentare a faptelor care formează obiectul plîngerii sau a modului de executare a prescripțiilor/recomandărilor formulate de Consiliu; k) constată și, după caz, examinează contravenții în	La articolul 12 alin. (1), după lit. l) se introduce lit. o) cu următorul cuprins: „o) exercită atribuțiile autorității de supraveghere a respectării obligațiilor de diligență necesară care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului, în limitele stabilite la art. 23 alin. (5) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, inclusiv solicită informații și documente, efectuează investigații, dispune măsuri de conformare și constată contravenția prevăzută la art. 279¹ din Codul contravențional.”	Articolul 12. Atribuțiile Consiliului (1) Consiliul are următoarele atribuții: a) examinează corespunderea legislației în vigoare cu standardele privind nediscriminarea; b) înaintează propuneri de modificare a legislației în vederea prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității; c) adoptă avize consultative cu privire la conformitatea proiectelor de acte normative cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii discriminării; d) monitorizează modul de implementare a legislației în domeniu; e) colectează informații despre dimensiunile, starea și tendințele fenomenului discriminării la nivel național și elaborează studii și rapoarte; f) elaborează recomandări de ordin general în vederea prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității; g) contribuie la sensibilizarea și conștientizarea societății în vederea eliminării tuturor formelor de discriminare în contextul valorilor democratice; h) conlucrează cu organismele internaționale cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii discriminării; i) examinează plîngerile privind discriminarea; j) efectuează vizite de documentare a faptelor care formează obiectul plîngerii sau a modului de executare a prescripțiilor/recomandărilor formulate de Consiliu; k) constată și, după caz, examinează contravenții în conformitate cu prevederile Codului contravențional; l) sesizează organele de urmărire

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
conformitate cu prevederile Codului contravențional; l) sesizează organele de urmărire penală în cazul săvârșirii unor fapte discriminatorii ce întrunesc elemente ale infracțiunii; m) contribuie la soluționarea amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii prin concilierea părților și căutarea unei soluții reciproc acceptabile; n) exercită alte atribuții stabilite prin prezenta lege și prin regulamentul său de activitate. (2) La începutul fiecărui an, pînă la data de 15 martie, Consiliul prezintă Parlamentului un raport general privind situația în domeniul prevenirii și combaterii discriminării. Raportul se publică pe pagina web a Consiliului.		penală în cazul săvârșirii unor fapte discriminatorii ce întrunesc elemente ale infracțiunii; m) contribuie la soluționarea amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii prin concilierea părților și căutarea unei soluții reciproc acceptabile; n) exercită alte atribuții stabilite prin prezenta lege și prin regulamentul său de activitate; o) exercită atribuțiile autorității de supraveghere a respectării obligațiilor de diligență necesară care vizează impacturile negative asupra drepturilor omului, în limitele stabilite la art. 23 alin. (5) din Legea nr. .../2026 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, inclusiv solicită informații și documente, efectuează investigații, dispune măsuri de conformare și constată contravenția prevăzută la art. 279¹ din Codul contravențional. (2) La începutul fiecărui an, pînă la data de 15 martie, Consiliul prezintă Parlamentului un raport general privind situația în domeniul prevenirii și combaterii discriminării. Raportul se publică pe pagina web a Consiliului.

Nr. 10/2-3341 din 28.09.2026

Cancelaria de Stat

CERERE
privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat
a proiectelor de acte ale Guvernului

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	Proiectul de lege privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
3.	Justificarea depunerii cererii	Proiectul de lege a fost elaborat pentru îndeplinirea criteriilor de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană privind Capitolul 30 (Relații Externe), pct.8.
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului (<i>PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale</i>)	Prezentul proiect de lege este elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr.818/2025 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr.306/2025 cu privire la aprobarea Programului național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, clusterul 6 (Relații Externe), Capitolul 30 (Relații Externe), pct.8.
5.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	Pentru avizare 1. Cancelaria de Stat 2. Centrul de Armonizare a Legislației 3. Ministerul Justiției 4. Ministerul Muncii și Protecției Sociale 5. Ministerul Mediului 6. Ministerul Finanțelor 7. Banca Națională a Moldovei 8. Comisia Națională a Pieței Financiare 9. Consiliul pentru egalitate 10. Inspectoratul de Stat al Muncii 11. Inspectoratul pentru Protecția Mediului
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Bacal Florin, consultant principal, Direcția Politici de Dezvoltare a Antreprenoriatului, Serviciul dezvoltarea economiei verzi incluzive și de bună guvernare, tel. (022) 232030; e-mail: florin.bacal@mded.gov.md
8.	Anexe	1. Nota de fundamentare – 13 file;

Ministerul Dezvoltării
Economice și Digitalizării
al Republicii Moldova

		2. Proiectul de lege – 41 file; 3. Tabelul de concordanță – 74 file.
9.	Data și ora depunerii cererii	28 septembrie 2026
10.	Semnătura	

Ministru

Claudiu-Iulius-Gavril NĂSUI

Ministerul Dezvoltării
Economice și Digitalizării
al Republicii Moldova

Coordonare:

Șef Adjunct Direcție, Direcția Politici de Dezvoltare a Antreprenoriatului Anastasia UNGUREANU	
Secretar de stat Natalia SELEVESTRU	
Șef Direcția juridică Liliana MORARU	